

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 03.10.2001
KOM(2001) 539 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

12. årsberetning om strukturfondene (2000)

Denne beretning er udarbejdet af Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Regionalpolitik i samarbejde med Generaldirektoraterne for Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Landbrug og Fiskeri og med bidrag fra Generaldirektoraterne for Økonomiske og Finansielle Anliggender, Konkurrence, Energi og Transport, Miljø, Informationssamfundet, Det Indre Marked, Budgetter samt Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig.

Som følge af euroens indførelse den 1. januar 1999 er alle beløbene i denne beretning angivet i euro, også selv om der er tale om operationer gennemført før denne dato. I denne beretning står «€» derfor for ECU ved beløb fra perioden før den 01.01.1999 og for euro fra og med denne dato.

INDHOLDSFORTEGNELSEN

RESUMÉ.....	5
KAPITEL 1: VIGTIGSTE BEGIVENHEDER I 2000, DET FØRSTE ÅR I DEN NYE PROGRAMMERINGSPERIODE 2000-2006:.....	7
1.1. Vedtagelse af de manglende mål nr. 2-lister.....	7
1.2. Vedtagelse af EFSR'erne/EPD'erne/OP'erne for 2000-2006.....	7
1.3. Retningslinjerne for EF-initiativerne	9
1.4. Udkast til retningslinjer for de nyskabende aktioner	10
1.5. Afslutning af tidligere programmer	12
KAPITEL 2: IVÆRKSÆTTELSEN OG GENNEMFØRELSEN AF PROGRAMMERNE I MEDLEMSSTATERNE:.....	13
2.1. Generel oversigt	13
2.1.1. Iværksættelse af mål nr. 1, nr. 2 og nr. 3.....	13
2.1.2. Iværksættelse af EF-initiativerne	16
2.1.3. Nyskabende aktioner og teknisk bistand.....	17
2.1.4. Forhåndskontrol af additionaliteten	20
2.2. Iværksættelse af programmerne i medlemsstaterne	23
2.2.1. BELGIEN.....	23
2.2.2. DANMARK	26
2.2.3. TYSKLAND	28
2.2.4. GRÆKENLAND	31
2.2.5. SPANIEN	32
2.2.6. FRANKRIG	35
2.2.7. IRLAND.....	38
2.2.8. ITALIEN	40
2.2.9. LUXEMBOURG	44
2.2.10. NEDERLANDENE.....	44
2.2.11. ØSTRIG	47
2.2.12. PORTUGAL	50
2.2.13. FINLAND	51
2.2.14. SVERIGE	54
2.2.15. DET FORENEDE KONGERIGE.....	57

2.3.	Koordinering med de øvrige finansielle instrumenter	60
2.3.1.	Koordinering med Samhørighedsfonden	60
2.3.2.	Koordinering med Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Investeringsfond (EIF)	61
2.3.3.	Finansiel støtte til de transeuropæiske net (TEN).....	62
2.4.	Forenelighed med andre EF-politikker (i henhold til artikel 12 i den generelle strukturfondsforordning)	63
2.4.1.	Strukturfondene og beskæftigelsespolitikken	63
2.4.2.	Strukturfondene, udviklingen af landdistrikter og fiskeripolitikken.....	65
2.4.3.	Strukturfondene og miljøpolitikken	66
2.4.4.	Strukturfondene og konkurrencepolitikken	68
2.4.5.	Strukturfondene og offentlige udbud	69
2.4.6.	Strukturfondene og ligestillingspolitikken.....	69
KAPITEL 3: EVALUERING OG FINANSKONTROL		71
3.1.	Forhåndsevaluering af mål nr. 2.....	71
3.2.	Endelige ESF-evalueringer (1994-1999)	73
3.3.	Edinburgh-konference om evaluering.....	75
3.4.	Gennemført kontrol	77
KAPITEL 4: DIALOG/INFORMATION.....		81
4.1.	Europa-Parlamentet.....	81
4.2.	Strukturfondskomiteer og -udvalg	82
4.3.	Dialog med Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget	84
4.4.	Arbejdsmarkedets parter	85
4.5.	Information / reklameaktiviteter	87
FINANSIELLE BILAG		90

Bilag 1: Finansiell gennemførelse i 2000 fordelt på prioriterede mål

Bilag 2: Finansiell gennemførelse af den tekniske bistand i 2000

Bilag 3: Budgetgennemførelse

RESUMÉ

Denne beretning fremlægges i medfør af artikel 45, stk. 2, i den generelle strukturfondsforordning (EF) nr. 1260/1999. I beretningen redegøres der for anvendelsen i 2000 af strukturfondsforordningerne og navnlig for iværksættelsen af mål nr. 1, nr. 2 og nr. 3 samt EF-initiativerne.

Beretningen indeholder ud over de forskriftsmæssige kapitler et kapitel (kapitel 1), hvori der redegøres for de vigtigste begivenheder i 2000, især vedtagelsen af programmeringsdokumenterne og starten på de første interventioner "i marken".

År 2000

Hvad angår den økonomiske og sociale samhørighedspolitik var indsatsen i 2000 præget af to hovedtemaer:

1. Vedtagelsen af programmerne for perioden 2000-2006 og retningslinjerne for EF-initiativerne og de nyskabende aktioner

Takket være det sidste forberedende arbejde i 1999 (se 11. årsberetning) var Kommissionen allerede i den nye periodes første år i stand til at vedtage mange programmeringsdokumenter (EFSR'er/EPD'er/OP'er).

Situationen er særlig tilfredsstillende for programmerne under mål nr. 1 (regioner med udviklingsefterslæb), idet alle syv EFSR'er og alle 19 EPD'er blev vedtaget med undtagelse af ét program (fransk nationalt edb-program), mens ca. halvdelen af de OP'er, der er knyttet til EFSR'erne, blev vedtaget (46 i 2000, 51 der skal vedtages i 2001).

Hvad angår mål nr. 2 (områder under økonomisk omstilling) var det kun muligt at vedtage EPD'erne for Finland, Sverige og Danmark (i alt 8 EPD'er), idet Kommissionen først havde modtaget de fleste af planerne i begyndelsen af 2000.

Med hensyn til mål nr. 3 (menneskelige ressourcer) blev alle medlemsstaternes EFSR'er/OP'er eller EPD'er vedtaget i løbet af 2000.

I alt blev 111 interventioner (EPD'er og OP'er) under mål nr. 1, nr. 2 og nr. 3 vedtaget i år 2000.

Kommissionen vedtog i årets løb retningslinjer for de fire EF-initiativer: INTERREG III, URBAN II, EQUAL, LEADER +.

Som bekendt omfatter INTERREG III tre dele: grænseoverskridende, tværnationalt og tværregionalt samarbejde.

URBAN II tager sigte på at revitalisere visse kriseramte bydele.

EQUAL-initiativet vedrører ligebehandling på arbejdsmarkedet og fremme af ligestillingen mellem mænd og kvinder.

LEADER+, som følger efter LEADER I og II, har til formål at fremme udviklingen af landdistrikter.

Udkastet til retningslinjer for nyskabende aktioner blev vedtaget af Kommissionen i juli, mens de endelige retningslinjer med de af Europa-Parlamentet ønskede ændringer vedtoges i januar 2001.

Efter vedtagelsen af programmeringsdokumenterne for mål nr. 1, nr. 2 og nr. 3 var det muligt at igangsætte en række programmer allerede i programmeringsperiodens første år. Således **var der pr. 31. december 2000 disponeret over 13% af de samlede forpligtelsesbevillinger og 5% af de samlede betalingsbevillinger**. Denne udnyttelse af bevillingerne svarer til udnyttelsen i 1994, som var det første år i den foregående programmeringsperiode (1994-1999).

2. Afslutning af de tidligere programmer

En lang række programmer for de tidligere perioder blev afsluttet i løbet af 2000. For interventionerne fra før 1989 faldt antallet af programmer, der endnu manglede at blive afsluttet, således fra 89 til 35. Der blev gjort en særlig indsats for at afslutte de italienske programmer, som der var flest af blandt de uafsluttede programmer.

Af programmerne for perioden 1989-1993 blev ca. 73 afsluttet i årets løb. Der mangler endnu at blive afsluttet 101 programmer. De største fremskridt blev gjort i forbindelse med de italienske og britiske programmer.

Også afslutningen af mål nr. 2-programmerne (1994-1996) blev sat i gang i løbet af 2000.

KAPITEL 1: VIGTIGSTE BEGIVENHEDER I 2000, DET FØRSTE ÅR I DEN NYE PROGRAMMERINGSPERIODE 2000-2006:

1.1. VEDTAGELSE AF DE MANGLENDE MÅL NR. 2-LISTER

Efter at loftet for den befolkningsandel, der var støtteberettiget, var blevet fastlagt den 1. juli 1999, havde Kommissionen opfordret de pågældende medlemsstater til inden den 31. august 1999 at fremsende deres forslag til støtteberettigede områder under mål nr. 2. Dette skete mellem den 16. august og den 3. december 1999.

Derfor havde Kommissionen allerede i 1999 truffet principbeslutning om en del af listerne, nemlig listerne for Finland, Belgien, Danmark, Nederlandene, Tyskland, Det Forenede Kongerige og Spanien. For de fem førstnævnte medlemsstater blev også de endelige beslutninger truffet i 1999.

Den 18. januar 2000 traf Kommissionen principbeslutningerne om listerne over mål nr. 2-områder for de øvrige medlemsstater, der er omfattet af mål nr. 2 (Frankrig, Sverige, Østrig, Luxembourg), med undtagelse af de italienske lister, som der først blev truffet principbeslutning om i juli måned. De endelige beslutninger om de lister, der manglede at blive godkendt, blev truffet i første kvartal 2000, bortset fra beslutningen om de italienske lister (tredje kvartal).

1.2. VEDTAGELSE AF EFSR'ERNE/EPD'ERNE/OP'ERNE FOR 2000-2006

Da langt de fleste af **mål nr. 1-planerne** var modtaget af Kommissionen før den 31. december 1999, kunne samtlige EFSR'er og EPD'er vedtages i 2000 bortset fra det franske nationale edb-program, der blev vedtaget i begyndelsen af 2001. Situationen for de OP'er, der er knyttet til EFSR'erne, varierer fra medlemsstat til medlemsstat (se tabellen nedenfor).

Hvad angår mål nr. 2 blev listerne over støtteberettigede områder først udarbejdet noget senere (se punkt 1.2. ovenfor), og Kommissionen havde den 31. december 1999 endnu ikke modtaget nogen planer. Næsten alle planerne blev dog modtaget mellem den 1. januar og den 30. april 2000. Der blev i 2000 kun vedtaget EPD'er for tre af de 12 mål nr. 2-medlemsstater (Finland, Sverige, Danmark). For de øvrige medlemsstater blev langt de fleste mål nr. 2-interventioner vedtaget i løbet af første kvartal 2001.

Angående mål nr. 2-programmeringen skal det bemærkes, at Frankrig er den eneste medlemsstat, der har valgt at integrere foranstaltningerne vedrørende udvikling af landdistrikter (som finansieres af EUGFL-Garantisektionen, der ikke er en strukturfond) i EPD'erne. Alle øvrige medlemsstater har indarbejdet samtlige foranstaltninger vedrørende udvikling af landdistrikter i en særlig "plan for udvikling af landdistrikter".

Det skal ligeledes bemærkes, at visse medlemsstater har valgt ikke at medtage ESF-foranstaltninger i mål nr. 2-programmeringen, men vil ansøge om støtte fra ESF som led i programmeringen af mål nr. 3 (udelukkende medfinansieret af ESF).

Hvad angår mål nr. 3 blev EFSR'erne/OP'erne eller EPD'erne vedtaget i løbet af 2000 for samtlige berørte medlemsstater (Portugal, Grækenland og Irland er ikke

berørt, idet disse lande enten er helt omfattet af mål nr. 1 eller modtager overgangsstøtte under mål nr. 1). Dette giver i alt 39 interventioner (nemlig 25 OP'er for Italien, Spanien og Det Forenede Kongerige samt 14 EPD'er for de øvrige medlemsstater).

Hvad angår FIUF-interventionerne uden for mål nr. 1 blev ni EPD'er (Belgien, Danmark, Finland, Det Forenede Kongerige, Frankrig, Spanien, Sverige, Tyskland, Østrig) vedtaget i 2000. De tre lande (Grækenland, Irland og Portugal), der enten er helt omfattet af mål nr. 1 eller modtager overgangsstøtte under mål nr. 1, berøres ikke af disse interventioner. De to EPD'er for henholdsvis Italien og Nederlandene manglede at blive vedtaget. Der var ikke fastsat nogen intervention for Luxembourgs vedkommende.

I alt blev 111 interventioner (EPD'er og OP'er) vedtaget i 2000 for mål nr. 1, nr. 2 og nr. 3. Blandt disse vedrørte 64 mål nr. 1, nemlig 18 EPD'er og 46 OP'er (de fleste italienske, portugisiske og tyske OP'er blev vedtaget, mens der ikke blev vedtaget noget OP overhovedet for Grækenland, og en stor del af OP'erne endnu manglede at blive vedtaget for Spanien). Otte EPD'er vedrørte mål nr. 2-programmeringen, og 39 interventioner vedrørte mål nr. 3.

Interventioner vedtaget i løbet af år 2000:

MEDLEMS- STAT	EFSR/EPD MÅL NR. 1		OP MÅL NR. 1		EPD MÅL NR. 2		MÅL NR. 3	
	Vedtaget i 2000	Skal vedtages i 2001	Vedtaget i 2000	Skal vedtages i 2001	Vedtaget i 2000	Skal vedtages i 2001	Vedtag- ne EFSR/ EPD	Vedtag- ne OP
Belgien	1 EPD					7 EPD	5 EPD	
Danmark					1 EPD		1 EPD	
Tyskland	1 EFSR		6	3		11 EPD	1 EPD	
Grækenland	1 EFSR			25				
Spanien	1 EFSR		5	17		7 EPD	1 EFSR	7
Frankrig	6 EPD	1 EPD				22 EPD	1 EPD	
Irland	1 EFSR		6	1				
Italien	1 EFSR		12	2		14 EPD	1 EFSR	15
Luxembourg						1 EPD	1 EPD	
Nederlandene	1 EPD					4 EPD	1 EPD	
Østrig	1 EPD					8 EPD	1 EPD	
Portugal	1 EFSR		17	2				
Finland	2 EPD				3 EPD		2 EPD	
Sverige	2 EPD				4 EPD		1 EPD	
Det Forenede Kongerige	5 EPD 1 EFSR			1		14 EPD	1 EFSR	3
I ALT	7 EFSR 18 EPD	1 EPD	46 OP	51 OP	8 EPD	88 EPD	3 EFSR 14 EPD	25 OP

1.3. RETNINGSLINJERNE FOR EF-INITIATIVERNE

Kommissionen vedtog den 28. april 2000¹ retningslinjerne for det nye EF-initiativ **INTERREG III** (2000-2006) samt den vejledende fordeling af bevillingerne pr. medlemsstat. EFRU's samlede støtte for hele perioden beløber sig til 4 875 mio. euro (1999-priser).

INTERREG-initiativet opstod i 1990 for at udvikle det grænseoverskridende samarbejde og hjælpe de regioner, der ligger ved EU's indre og ydre grænser, med at overvinde de problemer, som deres isolation medfører. Med det nye INTERREG III-initiativ for perioden 2000-2006 er aktionsfeltet udvidet til også at omfatte det tværregionale og tværnationale samarbejde. Således omfatter INTERREG III tre geografiske niveauer:

- **Del A: det grænseoverskridende samarbejde** mellem nabosamfund i grænseområder; formålet er at udvikle de grænseoverskridende økonomiske og sociale kraftcentre samt strategier for den lokale og regionale udvikling
- **Del B: det tværnationale samarbejde** mellem nationale, regionale og lokale myndigheder, der tager sigte på at fremme en højere grad af integration inden for større grupper af regioner. Der skal udarbejdes 13 programmer fordelt over hele EU
- **Del C: det tværregionale samarbejde** tager sigte på at effektivisere regionaludviklingsinstrumenterne, bl.a. ved at etablere netværk mellem regionerne og de offentlige myndigheder, der er ansvarlige for regionalpolitikken. Denne del vedrører ligeledes samarbejdet mellem regioner, der ikke er naboregioner.

URBAN II: Efter positiv udtalelse fra Europa-Parlamentet vedtog Kommissionen i slutningen af april 2000 retningslinjerne for det nye EF-initiativ URBAN II (2000-2006), som blev offentliggjort i EFT C 141 af 19. maj 2000.

EQUAL er en udløber af EF-initiativerne EMPLOYMENT og ADAPT og bygger på erfaringerne fra disse programmer. Initiativet adskiller sig fra de sædvanlige socialfondsprogrammer ved at fokusere på afprøvning af nye gennemførelsesmetoder for de prioriterede felter og ved at lægge vægt på et partnerskabsbaseret tværnationalt samarbejde. De fire vigtigste principper i EQUAL-initiativet er:

- **Partnerskab:** inklusive offentlige myndigheder (især lokale og regionale myndigheder), repræsentanter for arbejdstagere og arbejdsgivere, ligestillingsnævn, uddannelsesorganisationer, frivillige organisationer, lokalsamfund og landenes forvaltninger
- **Tematisk indfaldsvinkel:** finde nye veje til at løse de problemer, der er fælles for forskellige former for forskelsbehandling og ulighed, i stedet for at fokusere på en bestemt gruppe

¹ EFT C 143/6 af 23. maj 2000

- **Tværnational karakter:** samarbejde med partnerskaber fra andre medlemsstater i forbindelse med læring, udvikling af nye uddannelsesmetoder og –modeller samt jobskabelse
- **Medbestemmelse:** initiativets målgrupper vil få mulighed for at påvirke udformningen og evalueringen af de foreslåede støtteaktiviteter
- **Innovation:** herunder nye gennemførelsesmetoder, nye systemer eller nyskabende aktioner til afhjælpning af mangler, der er identificeret i nøglerapporter fra f.eks. gruppen til bekæmpelse af social udstødelse (Social Exclusion Unit)
- **Formidling og “mainstreaming”:** information om strategiudviklingen på nationalt og europæisk plan.

Bevillingen til EQUAL er ikke stor, nemlig 2 847 mio. €, men alligevel har EQUAL stor synlighed og strategisk betydning takket være den innovative indfaldsvinkel og overgangen til mere “klassiske” programmer (“mainstreaming” – formidling af bedste praksis).

LEADER+: Den 14. april 2000 godkendte Kommissionen en meddelelse til medlemsstaterne om retningslinjerne for det nye EF-initiativ vedrørende udvikling af landdistrikter, LEADER +². Fællesskabets samlede bidrag til LEADER+ i perioden 2000-2006 udgør 2 020 mio. € finansieret af EUGFL, Udviklingssektionen.

Som navnet antyder, er LEADER+ ikke blot en fortsættelse af det nuværende LEADER II-initiativ, men er et mere ambitiøst initiativ, der tager sigte på at støtte og opmuntre til ambitiøse integrerede strategier af høj kvalitet for lokal udvikling af landdistrikter, ligesom der er også vil blive lagt vægt på samarbejde og etablering af netværk mellem landdistrikter. Alle landdistrikter i EU vil principielt være støtteberettigede.

De fire prioriterede temaer for indsatsen på europæisk plan vedrører vigtige aspekter af udviklingen i de europæiske landdistrikter: mere konkurrencedygtige produkter og tjenesteydelser fra landdistrikterne gennem brug af ny knowhow og nye teknologier; forbedring af livskvaliteten i landdistrikter; mere effektive salgsfremstød for lokale produkter gennem kollektive markedsføringstiltag; forbedring og beskyttelse af natur- og kulturarven.

1.4. UDKAST TIL RETNINGSLINJER FOR DE NYSKABENDE AKTIONER

I henhold til artikel 22 i den generelle forordning kan indtil 0,4% af det årlige EFRU-budget afsættes til medfinansiering af nyskabende aktioner. Forslaget til nye retningslinjer for EFRU's nyskabende aktioner blev godkendt af Kommissionen den 12. juli 2000. Retningslinjerne afspejler det ønske om en mere effektiv udnyttelse af strukturfondsmidlerne, der er kommet til udtryk i den generelle forordning, og indeholder bl.a. følgende forslag:

- program- og ikke projektbaserede tiltag
- en reduktion i antallet af strategiske temaer fra 8 til 3

² EFT C 139 af 18.05.00, s. 5.

- tættere samarbejde mellem de nyskabende aktioner og “mainstream”-programmerne under mål nr. 1 og nr. 2
- decentraliseret forvaltning og gennemførelse på regionalt plan.

Hovedsigtet med de nye regionale programmer for nyskabende aktioner er at forbedre kvaliteten af mål nr. 1- og nr. 2-programmerne i henseende til følgende tre strategiske temaer:

- Regional økonomi baseret på viden og teknologisk innovation: hjælp til de dårligst stillede regioner med at hæve deres teknologiske niveau
- eEuropeRegio: informationssamfundet i regionaludviklingens tjeneste
- Regional identitet og bæredygtig udvikling: fremme af den regionale samhørighed og konkurrenceevne gennem integrering af økonomiske, miljømæssige, kulturelle og sociale aktiviteter.

Efter det nye system, der er beskrevet i retningslinjerne, opfordres alle EU's regioner til at indgive individuelle programansøgninger med angivelse af en strategi til fremme af innovation på baggrund af regionaludviklingen. Strategien bør udarbejdes af et partnerskab bestående af samtlige regionale aktører og være baseret på en analyse af regionens særlige fortrin og svagheder. De regionale programmer bør opfattes som et ”laboratorium”, hvor regionerne har mulighed for at eksperimentere og afprøve nye idéer på en måde, der ikke altid er mulig i forbindelse med strukturfondenes “mainstream”-programmer. Det endelige mål bør dog være at få overført gode resultater til de operationelle programmer, hvor man kan opnå de samme gode resultater, men i større målestok. For at dette kan fungere, vil det være nødvendigt med et tæt samarbejde mellem de ansvarlige for de nyskabende aktioner og de myndigheder, der har ansvaret for mål nr. 1 og nr. 2.

I modsætning til tidligere praksis vil Kommissionen ikke længere udvælge enkeltprojekter. Da regionerne er bedst i stand til at afgøre, hvad der er nyskabende for dem, vil det være op til de regionale styringsudvalg at vælge enkeltprojekter, som kan spænde vidt og omfatte undersøgelser, pilotprojekter, udarbejdelse af strategiske planer, netværkssamarbejde osv. Pilotprojekterne bør tage sigte på SMV'er og mikrovirksomheder.

Netværkssamarbejde er meget vigtigt, og de deltagende regioner bør afsætte mellem 1% og 3% af deres budget til dette formål. Herudover er Kommissionen rede til at medfinansiere et begrænset antal specifikke netværksprogrammer omfattende mindst fem regioner fra fem forskellige medlemsstater, som ønsker at etablere nye netværk for at fremme innovationen i forbindelse med de tre ovennævnte strategiske temaer.

Udkastet til retningslinjer blev ændret af Kommissionen for at tage hensyn til forslag fra EFRU og Europa-Parlamentets Udvalg om Regionaludvikling, Turisme og Transport, og blev formelt vedtaget af Kommissionen i januar 2001. De første programansøgninger forventes fremlagt inden udgangen af maj 2001. Kommissionen vil hvert år mellem 2001 og 2005 udvælge programmer, der skal medfinansieres, ud fra en række objektive kriterier med hovedvægten lagt på forslagens kvalitet og nyskabende karakter. EFRU's bidrag vil udgøre mellem 300 000 € og 3 mio. € for en periode på højst to år. Når først de regionale programmer er undervejs, vil

Kommissionen organisere to konkurrencer for at finde frem til de bedste projekter eller aktioner, der bidrager til at fremme innovationen inden for regionaludviklingen.

1.5. AFSLUTNING AF TIDLIGERE PROGRAMMER

Der blev i 2000 gjort en intensiv indsats for at afslutte tidligere programmer. En oversigt udarbejdet i begyndelsen af marts 2001 viser antallet af afsluttede programmer for hver enkelt programmeringsperiode. Det fremgår især, at:

- for interventioner fra før 1989, blev antallet af programmer, der skulle afsluttes, reduceret fra 89 (30. juni 2000) til 35 (ultimo februar 2001). De endnu uafsluttede programmer vedrører et beløb på 124 mio. €. Det skal bemærkes, at der er sket en markant reduktion i antallet af italienske uafsluttede programmer, som udgjorde størstedelen af de uafsluttede programmer (75 af de i alt 89 programmer, der var uafsluttet i midten af 2000, var italienske). Resultatet er, at der ved udgangen af februar kun var 24 uafsluttede italienske programmer fra før 1989
- for programmer fra perioden 1989-1993 er der siden 30. juni 2000 blevet afsluttet 73 programmer svarende til et samlet beløb på 516 mio. €. Ved udgangen af februar 2001 manglede 101 programmer til et beløb af i alt 714 mio. € endnu at blive afsluttet. Fremskridtene er særlig store for de italienske programmer (33 afsluttede programmer) og britiske programmer (26 afsluttede programmer). Indsatsen fortsætter, og i første halvår 2001 forventes de spanske (17) og franske (11) programmer afsluttet.
- som aftalt er afslutningen af programmerne under mål nr. 2 (1994-1996), hvoraf der oprindeligt var 65 svarende til et beløb på 759 mio. €, begyndt. De mål nr. 2-programmer for perioden 1994-1996, der ikke er særlige problemer med, forventes afsluttet inden udgangen af sommeren 2001.

KAPITEL 2: IVÆRKSÆTTELSEN OG GENNEMFØRELSEN AF PROGRAMMERNE I MEDLEMSSTATERNE:

2.1. GENEREL OVERSIGT

I dette kapitel behandles alene iværksættelsen af de nye programmer for 2000-2006. De programmer for 1994-1999, der fortsætter i de enkelte medlemsstater, vil kort blive behandlet i kapitel 2.2, såfremt der er sket en væsentlig udvikling. De nyskabende aktioner vil blive behandlet i dette kapitel, idet bevillingerne hertil ikke er fordelt på medlemsstater.

2.1.1. Iværksættelse af mål nr. 1, nr. 2 og nr. 3

I 2000 påbegyndtes iværksættelsen af interventionerne for perioden 2000-2006. Endvidere fortsatte gennemførelsen "i marken" af de fleste af programmerne for perioden 1994-1999.

Strukturfondenes forpligtelsesbevillinger i perioden 2000-2006 i mio. euro (1999-priser), ekskl. EF-initiativer og nyskabende aktioner:

Medlems- stat	Mål					FIUF (ekskl. mål nr. 1)	I alt
	nr. 1	Over- gangs- støtte mål nr. 1	Nr. 2	Over- gangs- støtte mål nr. 2	nr. 3		
Belgien	0	625	368	65	737	34	1.829
Danmark	0	0	156	27	365	197	745
Tyskland	19.229	729	2.984	526	4.581	107	28.156
Grækenl.	20.961	0	0	0	0	0	20.961
Spanien	37.744	352	2.553	98	2.140	200	43.087
Frankrig	3.254	551	5.437	613	4.714	225	14.794
Irland (2)	1.315	1.773	0	0	0	0	3.088
Italien	21.935	187	2.145	377	3.744	96	28.484
Luxemb.	0	0	34	6	38	0	78
Nederland.	0	123	676	119	1.686	31	2.635
Østrig	261	0	578	102	528	4	1.473
Portugal	16.124	2.905	0	0	0	0	19.029
Finland	913	0	459	30	403	31	1.836
Sverige (3)	722	0	354	52	720	60	1.908
Det Fore. Kongerige (2)	5.085	1.166	3.989	706	4.568	121	15.635
EUR15	127.543	8.411	19.733	2.721	24.224	1.106	183.738

- (2) Inkl. PEACE-bevillingerne (2000-2004)
- (3) Inkl. bevillingerne til særprogrammet for de svenske kystområder

Bevillingsudnyttelsen for samtlige mål:

Da der i løbet af 2000 blev vedtaget ca. 115 interventioner (OP'er og EPD'er), var det allerede i dette første år af programmeringsperioden muligt at igangsætte en række aktioner "i marken" (nærmere detaljer for de enkelte medlemsstater findes i kapitel 2.2.). Endvidere blev udgifterne til de fleste af programmerne som forudsat i den generelle forordning gjort støtteberettigede med tilbagevirkende kraft til 1. januar 2000. Som følge af det meget lille antal mål nr. 2-programmer, der blev vedtaget, var det imidlertid ikke muligt at nå op på en tilfredsstillende udnyttelsesgrad for året som helhed.

Det fremgår således for alle mål under ét, at der blev disponeret **over 13% af forpligtelsesbevillingerne for perioden 2000-2006 og 5% af betalingsbevillingerne** for samme periode. Denne bevillingsudnyttelse kan sammenlignes med udnyttelsesgraden i 1994, der var det første år i den foregående programmeringsperiode 1994-1999. Udnyttelsen vil sandsynligvis accelerere kraftigt i 2001, idet det er det år, hvor mål nr. 2-programmerne går rigtig i gang. Ordningerne med acontoudbetalingen på 7% og den automatiske indgåelse af årlige forpligtelser har nemlig gjort det lettere at iværksætte aktionerne.

Bilag 1 viser bevillingsudnyttelsen pr. medlemsstat og pr. fond (udnyttelsen af forpligtelses- og betalingsbevillingerne i forhold til de samlede bevillinger).

I bilag 3 vises endvidere budgetgennemførelsen (dvs. udnyttelsen af forpligtelses- og betalingsbevillingerne i forhold til det samlede budget for året).

Det fremgår af budgetgennemførelsen, at der for samtlige mål, EF-initiativer og nyskabende aktioner blev udnyttet 51,8% af de disponible forpligtelsesbevillinger for 2000. Udnyttelsen af bevillingerne var meget forskellig fra budgetpost til budgetpost. Således var 94,6% af årets forpligtelsesbevillinger til mål nr. 3 blevet udnyttet, mens udnyttelsen for mål nr. 2 lå helt nede på 4,6% (se forklaringerne nedenfor). Også for FIUF uden for mål nr. 1 var der tale om en meget høj udnyttelsesgrad for de disponible forpligtelsesbevillinger. Det samme mønster tegnede sig for betalingsbevillingerne, idet udnyttelsesgraden for mål nr. 3 samt for FIUF uden for mål nr. 1 var yderst god, mens den var lav for mål nr. 2. Betalingsbevillingerne for EF-initiativerne blev slet ikke rørt. Denne ufuldstændige bevillingsudnyttelse i 2000 bevirkede, at en del bevillinger blev fremført til de følgende år.

Forpligtelsesbevillinger fremført fra 2000 til de følgende år:

Da en del af interventionerne ikke kunne vedtages eller iværksættes allerede i 2000, har Kommissionen foreslået en omprogrammering med flytning af forpligtelsesbevillinger fra 2000 til årene 2002-2006. Forslaget blev godkendt af Europa-Parlamentet i maj 2001. Der er tale om i alt 6,152 mia. € i forpligtelsesbevillinger, nemlig 3,589 mio. € for mål nr. 1, 864 mio. € for mål nr. 2, 4,5 mio. € for FIUF uden for mål nr. 1 og 1,695 mia. € for EF-initiativerne. 2000, som er det første år i programmeringsperioden 2000-2006, er det eneste år, hvor en sådan flytning af bevillinger er mulig.

Iværksættelse af mål nr. 1 (regioner med udviklingsefterslæb):

Næsten alle EPD'er og samtlige EFSR'er blev vedtaget i 2000. Ca. halvdelen af de OP'er, der er knyttet til EFSR'erne, blev vedtaget i 2000 (46 vedtagne OP'er og 51 OP'er, der skal vedtages i 2001). Denne situation har gjort det muligt at udnytte bevillinger og igangsætte mange aktioner "i marken". Således kunne samtlige medlemsstater med Grækenland som eneste undtagelse iværksætte deres programmer allerede i 2000. Målt i udnyttede forpligtelsesbevillinger er programmerne nogenlunde lige fremskredne i de forskellige medlemsstater, dog er udnyttelsesgraden klart højere end gennemsnittet i Irland (21% mod et gennemsnit på 9%). Dette skyldes bl.a. en bedre forberedelse af partnerskabet (etablering og høring af overvågningsudvalget) samt den omstændighed, at der allerede var støtteberettigede projekter "i reserve", som blot ventede på medfinansiering. Ser man på betalingsbevillingerne, er forskellene større. Således ligger udnyttelsesgraden for betalingsbevillingerne i de fleste af medlemsstaterne på ca. 7%, hvilket svarer til det acontobeløb, der blev udbetalt ved programmets vedtagelse, mens tre medlemsstater halter noget bagefter (Tyskland, Frankrig og især Spanien). Denne forsinkelse skyldes for en stor dels vedkommende, at programmerne først blev vedtaget helt i slutningen af år 2000 (ultimo december for nogles vedkommende), hvilket gjorde det umuligt at foretage de tilsvarende udbetalinger i samme år. De første udbetalinger fandt sted i begyndelsen af 2001. Den gennemsnitlige udnyttelsesgrad for betalingsbevillingerne under mål nr. 1 er 3,3%.

Iværksættelse af mål nr. 2 (omstilling af områder med strukturproblemer):

Kun EPD'erne for tre medlemsstater (Danmark, Finland, Sverige) blev vedtaget i 2000, og derfor var kun disse medlemsstater i stand til at igangsætte deres programmer "i marken". Det skal dog bemærkes, at de svenske mål nr. 2-EPD'er først blev vedtaget i slutningen af december 2000, således at der ikke kunne foretages nogen udbetalinger i 2000. Danmark og Finland havde begge udnyttet 7% af deres betalingsbevillinger, hvilket ligesom tilfældet var for mål nr. 1 svarer til det acontobeløb, der blev udbetalt ved godkendelsen af programmerne. For de øvrige medlemsstater blev størstedelen af programmerne vedtaget af Kommissionen i første kvartal 2001, hvilket vil gøre det muligt hurtigt at iværksætte programmerne "i marken", således at der kan forventes tilfredsstillende fremskridt i 2001. Den samlede udnyttelsesgrad var på 15% for forpligtelsesbevillingerne og 4% for betalingsbevillingerne.

Iværksættelse af mål nr. 3:

Mål nr. 3 støtter indsatsen vedrørende menneskelige ressourcer i alle områder uden for mål nr. 1. Ca. tre fjerdedele af ESF-støtten under mål nr. 3 vil blive ydet til blot fire medlemsstater: Tyskland, Frankrig, Italien og Det Forenede Kongerige. Differentieringen af ESF-støtten inden for medlemsstaterne har spillet en vigtig rolle både med hensyn til forhandlingerne og med hensyn til programindholdet. Større programmer gennemføres typisk inden for rammerne af en eksisterende aktiv arbejdsmarkedspolitik. Hvad angår mindre ESF-programmer er der en tendens til at målrette disse mod et mindre antal (ofte) mere nyskabende aktiviteter.

I løbet af 2000 blev mange programmeringsdokumenter under mål nr. 3 vedtaget, og derfor kunne iværksættelsen "i marken" allerede starte i dette første år af programmeringsperioden. For de tre medlemsstater, der har valgt en programmering via én EFSR/flere OP'er (i modsætning til de øvrige medlemsstater, der har valgt en programmering via EPD'er), blev EFSR'erne vedtaget i 2000, mens de tilsvarende

programmer først kunne vedtages i 2001 (Spanien, Italien, Det Forenede Kongerige). Dette er forklaringen på, at bevillingsudnyttelsen for mål nr. 3 er lavere end for mål nr. 1 og nr. 2, især hvad angår forpligtelsesbevillinger. Den samlede udnyttelsesgrad ligger således på 10% for forpligtelsesbevillingerne og 4,5% for betalingsbevillingerne.

2.1.2. Iværksættelse af EF-initiativerne

INTERREG III:

Efter vedtagelsen af retningslinjerne for INTERREG III blev medlemsstaterne opfordret til at fremlægge detaljerede forslag senest seks måneder efter datoen for offentliggørelsen af den endelige meddelelse i *EFT*³.

Hen imod slutningen af 2000 modtog Kommissionen 46 grænseoverskridende programmer (del A) og 7 tværnationale programmer (del B). For mange af disse programmer vedkommende påbegyndte Kommissionens tjenestegrene behandlingen samt forhandlingerne med de berørte regioner for så hurtigt som muligt at få godkendt de forskellige programmer. Derfor er den konkrete iværksættelse af programmerne "i marken" allerede gået i gang i 2001.

URBAN II:

Efter offentliggørelsen af retningslinjerne for URBAN II hjalp Kommissionen de ansvarlige i medlemsstaterne med at udarbejde de nye programmer bl.a. på grundlag af en vejledning, der var blevet udarbejdet, og som har været tilgængelig på Inforegios websted siden september 2000.

Medlemsstaterne har indgivet ansøgninger til Kommissionen for et antal byer, der ligger klart over de 55, der oprindeligt var forudsat. Kommissionen har gjort en særlig indsats for at kunne øge antallet af støttemodtagende byer til i alt 70. Pr. 31. december 2000 var der dog kun blevet fremlagt 28 programmer.

EQUAL:

Retningslinjerne for EQUAL blev vedtaget den 14. april 2000 i Lissabon under det portugisiske EU-formandskab. Kommissionen modtog programudkastene i september 2000, hvilket markerede starten på forhandlingerne mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Forhandlingerne fortsatte efteråret og vinteren igennem, og i marts 2001 begyndte vedtagelsen af i alt 17 programmer (Belgien havde fremlagt to særskilte programmer, et for den fransk- og den tysktalende del af landet, og et for den flamsktalende del. Northern Ireland i Det Forenede Kongerige havde sit eget program).

LEADER +:

EF-initiativet LEADER + vil blive gennemført gennem 73 programmer, heraf 12 nationale programmer og 61 regionale programmer. Programmerne blev godkendt i første halvår 2001.

³

EFT C 143/6 af 23. maj 2000

2.1.3. *Nyskabende aktioner og teknisk bistand*

Nyskabende aktioner:

Der blev ikke lanceret nye nyskabende aktioner eller projekter i 2000. Gennemførelsen og afslutningen af de "gamle" projekter, der var blevet godkendt i perioden 1994-1999, fortsatte sideløbende med udarbejdelsen af de nye retningslinjer for perioden 2000-2006. I begyndelsen af 2000 var 295 af de oprindelige 329 projekter endnu i gang. Ved udgangen af 2000 var dette tal faldet til 252, hvoraf mange vil blive afsluttet i 2001, og resten i 2002.

I 2000 fandt følgende begivenheder af særlig interesse for disse projekter sted:

- Efter 10 års forløb gennemførtes det sidste EUROPARTENARIAT på Kommissionens initiativ i Palermo, Sicilia, i december 2000. I fremtiden vil denne type begivenheder kunne tilrettelægges af regionerne som led i mål nr. 1- og nr. 2-programmerne.
- I juni 2000 blev der i Madrid afholdt et seminar for deltagende RIS/RITTS-regioner (informationsteknologi). Over 200 repræsentanter fra næsten 100 europæiske regioner, herunder regioner i ansøgerlandene, deltog i dette seminar, som gav mulighed for at udveksle eksempler på god praksis og yderligere udvikle det tværregionale samarbejde inden for innovationsfremme.
- RINNO (teknisk bistand til udvikling af en database for regionale innovationspolitiske foranstaltninger) er et fælles projekt mellem GD Regionalpolitik og GD Virksomheder med et budget på 1 mio. €, som startede i januar 2000 og vil løbe i to år. RINNO er vigtig for regionerne, der her kan skaffe sig oplysninger om, hvad andre regioner har iværksat på det (teknologiske) innovationsområde, særlig med hensyn til SMV'er, samt finde eksempler på god praksis.
- I 2000 fortsatte gennemførelsen af RIS-handlingsplanerne (Regional Innovation Strategies) i 30 regioner, og i de sidste faser af gennemførelsen blev seks tværregionale projekter vedrørende teknologisk overførsel (RTTS) udviklet.
- RISI 1/RISI 2/RISI + (regionalt initiativ vedrørende informationssamfundet): seks projekter blev afsluttet i 2000, mens 22 projekter stadig er i gang. Blandt disse hjalp 13 RISI+-projekter regionerne med at indarbejde resultaterne af pilotprojekterne i "mainstream"-programmerne under mål nr. 1 og nr. 2. I juli 2000 blev der afholdt en konference i Soria, Spanien, med deltagelse af ca. 50 regioner. Formålet var at gøre regionerne fortrolige med måder, hvorpå et regionalt informationssamfund i større målestok kan udvikles. Disse aktioner støttes enten af EFRU eller af ESF.
- ECOS-OUVERTURE (tværregionalt samarbejde med tredjelande): et seminar for deltagende regioner blev afholdt i Bruxelles i januar 2000. For tiden er alle 63 projekter stadig i gang.
- Der blev afholdt et seminar om lokale og regionale beskæftigelsespakter i Napoli i juli 2000 med ca. 400 deltagere. Deltagerne drøftede erfaringer med sådanne beskæftigelsespakter, der var blevet indarbejdet i "mainstream"-programmer.

Finansieringen i henhold til EFRU-forordningens artikel 10 af den tekniske bistand i forbindelse med pagterne vil ophøre senest i december 2001. En del af pagterne fortsætter inden for rammerne af de nye EPD'er og operationelle programmer for perioden 2000-2006.

- **CULTURE:** de fleste af de 37 projekter er nu afsluttet, men for 3 af projekterne mangler endnu de endelige rapporter, og for 11 andre projekter er det nødvendigt med yderligere oplysninger. Et af projekterne løber indtil midten af 2001.

En evaluering af projekterne for 1994-1999, der blev foretaget i 1999, viste, at mange af dem havde skabt gode resultater. Projekternes succes kan også måles ved, at denne form for aktiviteter nu er en fast bestanddel af "mainstream"-programmerne. Dette har givet Kommissionen mulighed for at iværksætte en ny generation af nyskabende aktioner baseret på RIS- og RISI-strategien, som er koncentreret om den nye økonomis behov.

Også med hensyn til menneskelige ressourcer (artikel 6 i ESF-forordningen) skete der væsentlige fremskridt i 2000:

- Nye beskæftigelseskilder: De fleste af de projekter, der oprindeligt var blevet udvalgt i 1996 og 1997, var afsluttet i december 2000. Som følge af de mange lighedspunkter mellem disse projekter og pilotaktionen vedrørende "det tredje system og beskæftigelsen"⁴ var et udvalg af projekterne med i den "kapitaliseringsproces", der var indledt for projekterne vedrørende det tredje system. Der er indtil nu opnået resultater for forskellige sektorer (f.eks. kultur eller "nærtjenester"), horisontale resultater (f.eks. jobskabelse og nye informationsteknologier) eller resultater i form af nye instrumenter (udviklingsværktøjer og finansiering).

I begyndelsen af 2000 offentliggjorde Kommissionen en projektoversigt indeholdende beskrivelser og oplysninger om kontaktpersoner for de 82 støttede projekter, der var resultatet af indkaldelserne af forslag i 1996 og 1997⁵. Oversigten blev udsendt til en bred vifte af organisationer, herunder ESF's missioner i medlemsstaterne.

- Lokal socialkapital: De 30 projekter i 12 medlemsstater, der indgår i pilotaktionen "lokal socialkapital", gik i gang den 1. september 1999. Pilotaktionen vil gøre det muligt at identificere god praksis med henblik på gennemførelsen af ESF-forordningens artikel 4, stk. 2, vedrørende mål nr. 1- og nr. 3-programmer. De formidlende organer er nonprofitorganisationer, der yder økonomisk og teknisk støtte til mikroprojekter, som tager sigte på at genoprette social samhørighed, styrke lokale netværk og grupper til bekæmpelse af social udstødelse samt etablering af mikrovirksomheder og kooperativer.

Den 8.-11. juli 2000 blev der i Belgien afholdt en "sommerskole" for repræsentanter for alle formidlende organer, de eksterne bedømmere og Europa-Kommissionen. Sommerskolen fokuserede på praktiske spørgsmål som f.eks. udvælgelse og

⁴ http://europa.eu.int/comm/employment_social/empl/esf/3syst/index_en.htm

⁵ "ESF Article 6 96/97 Project Directory - New Job Sources", ISBN 92-828-7728-0. Disse oplysninger foreligger også på http://europa.eu.int/comm/employment_social/actions/index_en.htm.

overvågning af mikroprojekter og ledelse af partnerskaber. Med udgangspunkt i drøftelser om det elektroniske diskussionsforum CIRCA gav sommerskolen også mere generelt projektledere lejlighed til at mødes og udveksle oplysninger og erfaringer.

I november 2000 fremlagde de eksterne bedømmere med ansvar for den løbende og den efterfølgende evaluering af hele pilotaktionen den første årsrapport. I rapporten konkluderes det, at pilotaktionen nu er indkørt og fuldt operationel (hvilket også gælder de økonomiske styresystemer) og omfatter mange mikroprojekter og velfungerende lokale partnerskaber. Rapporten blev forelagt ESF-udvalget på dettes møde den 15. december 2000.

- Arbejdskraftmobilitet: For at fremme innovationen og dermed opfyldelsen af målene i handlingsplanen for arbejdskraftens frie bevægelighed (KOM(97) 586) er der ydet ESF-støtte til 13 projekter vedrørende industrielle ændringer og omstrukturering. Projekterne fokuserer på effekten af hindringerne for den frie bevægelighed og/eller på at støtte den geografiske og faglige mobilitet. Disse projekter er nu i deres afsluttende faser.
- Dialog mellem arbejdsmarkedets parter på tværs af fag og sektorer: I begyndelsen af 1999 blev der indkaldt forslag fra de europæiske arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, og som et resultat heraf ydes der for tiden støtte til ni projekter vedrørende nye former for arbejdstilrettelæggelse, nye uddannelsesmetoder og nye dialogformer.

Teknisk bistand:

Kommissionen kan ud over den tekniske bistand, der finansieres inden for rammerne af EFSR'erne og interventionerne (OP'er og EPD'er), iværksætte teknisk bistand af interesse for Fællesskabet for at opfylde de særlige behov, der opstår under iværksættelsen af strukturfondsforanstaltningerne. Det hænder f.eks., at Kommissionen skal udføre opgaver, som ikke kan udføres uden ekstern bistand. Støtten kan ydes i form af kontrakter eller tilskud.

Hvad angår programmeringsperioden 2000-2006 er denne tekniske bistand på Kommissionens initiativ defineret i artikel 23 i den generelle forordning, ifølge hvilken den tekniske bistand kan andrage indtil 0,25% af fondenes respektive årlige tildelinger.

Den finansielle gennemførelse af de tekniske bistandsforanstaltninger på fællesskabsplan gav følgende resultater i 2000 (i mio. €):

	EFRU	FIUF	I ALT
Forpligtelser	12,154	0,794	12,948
Betalinger	3,762	0,418	3,762

I bilag 2 vises de forskellige typer foranstaltninger samt de forpligtelser, der er indgået i den forbindelse.

I henhold til forordningens artikel 48, stk. 3, litra c), forelægger Generaldirektoratet for Regionalpolitik, der er ansvarlig for forvaltningen af EFRU, i begyndelsen af

regnskabsåret Komitéen for Udvikling og Omstilling i Regionerne (bestående af repræsentanter for medlemsstaterne) prognoserne for bevillingsudnyttelsen i løbet af året.

2.1.4. *Forhåndskontrol af additionaliteten*

Siden 1989 har strukturfondsforordningerne indeholdt bestemmelser om anvendelse af additionalitetsprincippet, hvorefter medlemsstaterne er forpligtet til at holde de nationale strukturudgifter (ekskl. EU's bidrag) på mindst samme niveau i faste priser som i den foregående programmeringsperiode. Disse offentlige strukturudgifter omfatter såvel de udgifter, der medfinansieres under strukturfondsprogrammerne, som de udgifter, der kunne være blevet medfinansieret, idet de opfylder kriterierne herfor.

For perioden 2000-2006 er der sket en forenkling af additionalitetskontrollen. I stedet for den tidligere årlige kontrol vil der fremover blive tale om tre faser: forhåndskontrol, midtvejskontrol (2003) og en kontrol senest den 31. december 2005. Endvidere skal det udgiftsniveau, der skal opretholdes i perioden 2000-2006 i forhold til perioden 1994-1999, fastsættes på baggrund af de relevante overordnede makroøkonomiske betingelser i hver enkelt medlemsstat og under hensyntagen til visse særlige økonomiske omstændigheder, såsom privatiseringer, uforholdsmæssigt store strukturudgifter i den foregående programmeringsperiode og til en eventuel nedsættelse af udbetalingerne fra strukturfondene i perioden 2000-2006 i forhold til perioden 1994-1999.

Additionalitetsprincippet er overholdt, såfremt:

- de gennemsnitlige årlige udgifter, der er fastsat for perioden 2000-2006, ved forhåndsevalueringen ligger på mindst samme niveau som de gennemsnitlige årlige udgifter for den foregående programmeringsperiode, dog med enkelte undtagelser, der er omhandlet i artikel 11 i den generelle strukturfondsforordning
- de gennemsnitlige årlige udgifter for perioden 2000-2002 ved evalueringen i slutningen af 2003 ligger på mindst samme niveau som de gennemsnitlige udgifter for perioden 2000-2006, der blev aftalt ved forhåndsevalueringen
- de gennemsnitlige årlige udgifter for perioden 2000-2004 ved evalueringen i slutningen af 2005 ligger på mindst samme niveau som de gennemsnitlige udgifter for perioden 2000-2006, der blev aftalt ved forhåndsevalueringen eller under midtvejsrevisionen.

Denne betingelse skal opfyldes af hver enkelt medlemsstat for alle udgifter under ét vedrørende samtlige mål nr. 1-regioner. For mål nr. 2- og nr. 3-regionerne er det de faktiske udgifter på nationalt plan, der tages i betragtning.

Sammenhæng mellem programmering og additionalitet

Additionaliteten har forbindelse med programmeringen og de forskellige evalueringer af strukturfondsprogrammerne, nemlig forhåndsevalueringen, midtvejsevalueringen og den endelige evaluering, og derfor er der en sammenhæng mellem additionaliteten og de beslutninger, Kommissionen træffer under programmeringen. Bl.a.:

- godkendes EFSR'en/EPD'et i medfør af den generelle forordnings artikel 11 ikke af Kommissionen, så længe additionaliteten ikke er blevet forhåndskontrolleret
- har Kommissionen indføjet en klausul i EFSR'erne/EPD'erne, hvorefter omprogrammeringer midtvejs i forløbet ikke vil blive godkendt af Kommissionen, såfremt medlemsstaten ikke inden udgangen af 2003 har fremsendt de relevante oplysninger til brug for midtvejskontrollen af additionaliteten. I undtagelsestilfælde kan Kommissionen for at undgå en for stor forsinkelse i programmeringsprocessen i beslutningen om midtvejsrevisionen indføje en bestemmelse om at udskyde indgåelsen af nye forpligtelser, indtil alle oplysningerne vedrørende midtvejskontrollen af additionaliteten foreligger
- kan der ved udgangen af 2005, såfremt Kommissionen ud fra de foreliggende oplysninger konstaterer, at en medlemsstat ikke reelt overholder additionalitetsprincippet (her er der ikke tale om fremsendelsen af oplysningerne, men om en manglende opretholdelse af udgiftsniveauet), overvejes en reduktion af strukturfondstildelingene til den pågældende medlemsstat for den følgende periode.

Forhåndskontrol 2000-2006

Før en medlemsstats program for den nye periode kunne godkendes, skulle forhåndskontrollen af additionaliteten være afsluttet. Der blev foretaget en særskilt forhåndskontrol for på den ene side mål nr. 1-regionerne og på den anden side mål nr. 2- og nr. 3-regionerne. Hvad angår sidstnævnte kontrol var der sket en radikal ændring af kontrolmetoderne i forhold til den foregående programmeringsperiode.

Mål nr. 1

For mål nr. 1 hedder det i forordningen, at det niveau for de offentlige eller dermed ligestillede strukturudgifter, som medlemsstaten skal fastholde i alle mål nr. 1-regioner, skal fastsættes. Almindeligvis skal dette udgiftsniveau være mindst lige så højt som udgiftsniveauet i faste priser i den foregående programmeringsperiode. De vigtigste resultater af disse beregninger, som medlemsstaternes har fremlagt, og som Kommissionen har gennemgået, er vist i tabellen nedenfor.

Ved fortolkningen af tabellen er det vanskeligt at sammenligne de forskellige medlemsstater, ikke mindst på grund af den varierende størrelse af befolkningerne og økonomierne i de forskellige medlemsstaters mål nr. 1-regioner. Endvidere kræver de forskellige institutionelle strukturer i hver enkelt medlemsstat, at metoderne og forudsætningerne tilpasses, således at de administrative omkostninger ved additionalitetskontrollen kan holdes inden for rimelige grænser. Derfor er der ved fastlæggelsen af metoderne blevet lagt mere vægt på datasammenligneligheden gennem perioden inden for en medlemsstats område end på en fuld sammenlignelighed mellem medlemsstaterne.

De vigtigste beløb findes i kolonnen for perioden 2000-2006, som viser det gennemsnitlige årlige udgiftsniveau, medlemsstaterne skal opnå, og som vil blive kontrolleret før udgangen af 2003 og igen før udgangen af 2005. Udgifterne i perioden 1994-1999 kunne benyttes som strømpil ved fastsættelsen af niveauet for 2000-2006, selv om mange tal for årene 1998 og 1999 stadig var foreløbige på grund af tidspunktet for forhåndskontrollen, som skulle være afsluttet i slutningen af 1999

eller i begyndelsen af 2000 for de fleste medlemsstater. Når de procentvise ændringer mellem 1994-1999 og 2000-2006 sammenlignes, skal det bemærkes, at:

- Kommissionen var af den opfattelse, at Tyskland havde opfyldt additionalitetskravene trods en udgiftsnedgang på 10%. Dette skyldes, at det i forordningen er bestemt, at forhåndsfastsættelsen af det udgiftsniveau, der skal opnås i den pågældende periode, skal ske “under hensyn til (...) uforholdsmæssigt store offentlige strukturudgifter eller lignende for medlemsstaten i den forudgående programmeringsperiode”. Dette var helt klart tilfældet efter den tyske genforening
- der i samhørighedslandene er sket væsentlige stigninger både som følge af medfinansieringskravene og som følge af den indsats, der kræves for yderligere at mindske afstanden til resten af EU hvad angår fysisk og menneskelig kapital. I Irlands tilfælde skyldes den forventede stigning på næsten 100% en meget ambitiøs national udviklingsplan, som blev udarbejdet for at mindske flaskehalsene i udviklingen og dermed fortsætte den høje vækst
- for Italien skal stigningen i udgifterne på 20% vurderes i forhold til et udgiftsniveau i perioden 1994-1999, der var lavere end forventet; stigningen er baseret på regeringens forpligtelse til at øge anlægsudgifterne for at stimulere den økonomiske udvikling i Syditalien
- de økonomiske og sociale problemer i de øvrige landes mål nr. 1-regioner ofte er mindre udtalte og ikke nødvendigvis kan begrunde en væsentlig stigning fra en periode til den næste.

Tabel: Årligt gennemsnit for de nationale offentlige eller dermed ligestillede strukturudgifter i mål nr. 1-regioner og udfasningsregioner under mål nr. 1 (i mio. €, 1999-priser)

	1994-99	2000-06	Ændring i %
Belgien	906,3	939,3	+3,6
Tyskland	27 146,1	24 474,5	-9,8
Grækenland	6 884,0	8 952,0	+30,0
Spanien	12 690,0	13 917,0	+9,7
Frankrig	2259,7	2325,1	+2,9
Irland	2258,2	4464,6	+97,7
Italien	16 308,03	19 591,55	+20,1
Nederlandene	372,8	406,0	+8,9
Østrig	138,0	138,2	+0,1
Portugal	4 496,0	5 109,0	+13,6
Finland	893,0	899,0	+0,7
Sverige	2776,2	2776,2	0,0
Det Forenede Kongerige	5260,5	5547,7	+5,5

For mål nr. 2 og nr. 3 under ét:

Medlemsstaterne skal afholde de nationale udgifter til en aktiv arbejdsmarkedspolitik og andre (af medlemsstaterne dokumenterede) udgifter med henblik på opfyldelsen af mål nr. 2 og nr. 3. Derfor:

- foretages der for mål nr. 2 og nr. 3 kun én kontrol, som finder sted på grundlag af de samme oplysninger
- vedrører udgifterne hele den pågældende medlemsstats område, herunder mål nr. 1-regionerne. Der er således tale om oplysninger, der kan tages direkte fra de nationale statistikker.

For at lette udviklingen af en gennemsigtig målestok for offentlige udgifter opfordrede Kommissionen medlemsstaterne til at gøre brug af OECD's data om aktiv arbejdsmarkedspolitik. I over ti år har OECD udarbejdet en årlig dataserie om medlemsstaternes udgifter til aktiv arbejdsmarkedspolitik. Dataene er internationalt anerkendte, har bevist deres værdi, og medlemsstaterne forsyner selv OECD med data, der opfylder bestemte definitioner. De fleste medlemsstater vælger at benytte OECD-dataene som udgangspunkt for drøftelser af udgiftstendenser med henblik på at lette vurderingen af additionaliteten.

Da Kommissionen opfordrede til at anvende et fælles datasæt, var formålet imidlertid ikke at indføre et ufleksibelt system for additionalitetskontrol. Såfremt medlemsstaterne over for Kommissionen kunne godtgøre, at dataene ikke fuldt ud afspejlede rækken af arbejdsmarkedsprogrammer (Sverige) eller de underliggende økonomiske ændringer (Finland), blev additionalitetstabellerne ændret for at tage hensyn til disse faktorer. Gennem hele programmeringsperioden vil OECD's data udgøre et værdifuldt "benchmark", der vil hjælpe med at vurdere medlemsstaternes overholdelse af additionalitetsprincippet i strukturfondsprogrammerne under mål nr. 2 og nr. 3.

2.2. IVÆRKSÆTTELSE AF PROGRAMMERNE I MEDLEMSSTATERNE

2.2.1. BELGIEN

Perioden 1994-1999

Den endelige opgørelse over forpligtelserne i henhold til mål nr. 1-EPD'et for Hainaut, der blev færdiggjort i slutningen af 1999, viser en udnyttelsesgrad på over 98%. Strukturfondsstøtten blev især anvendt til foranstaltningerne vedrørende direkte virksomhedsstøtte (støtte til investeringer og forskning) samt til indirekte støtteforanstaltninger (etablering af industriområder). Også etableringen af og leveringen af udstyr til forskningscentre og "centre for fremragende forskning" blev fortsat. Jobskabelseffekten har været positiv, idet alene investeringsstøtten allerede har ført til skabelse af 6 692 arbejdspladser, hvilket skal ses i forhold til de 4 800 arbejdspladser, der oprindeligt var fastsat. Ud fra de foreliggende evalueringsresultater er det rimeligt at forvente et slutresultat på 12 000 nye arbejdspladser.

Indsatsten for at modernisere undervisningen blev videreført. Samtidig med, eller især før, denne indsats blev der afholdt kurser for underviserne, som lærte om de nye teknologier og de pædagogiske følger af disse. Uddannelserne i de nye informations- og kommunikationsteknologier (NIKT) kom ikke alene skolevæsenet til gode, men også jobsøgende og de ansatte i SMV'er. NIKT-foranstaltningen har medført oprettelse af nye strukturer som f.eks. CEMI (Center for Forskning i Industriel Vedligeholdelse), Centeret for Avanceret Teknologi og CEQUAL.

De foranstaltninger, der var fastsat i mål nr. 2-EPD'et for Meuse Vesdre, blev videreført. Medio juni var der allerede skabt 906 nye arbejdspladser, og 63 forskningsprojekter modtog støtte. De fleste af infrastrukturprojekterne (adgangsveje, virksomhedsinfrastrukturer, F&U, turistprojekter og sanering af industrigrunde) var i gang eller blev afsluttet. I overensstemmelse med EPD'et for Aubange påbegyndtes bygningen af telematikcentret i områdets industricenter, ligesom projekterne vedrørende økonomisk udvikling fortsatte.

I Vlaanderen blev alle disponible forpligtelsesbevillinger udnyttet efter de sidste ændringsbeslutninger i 1999. Udnyttelsen af betalingsbevillingerne forløber planmæssigt for de to mål nr. 2-programmer. For begge områder (Limburg og Turnhout) fokuserer programmerne på at fremme servicesektoren, især den del, der forventes at kunne skabe nye arbejdspladser for kvinder.

Hvad angår menneskelige ressourcer blev foranstaltningerne vedrørende kortvarige uddannelser for arbejdstagere og jobsøgende og vedrørende uddannelserne i de nye teknologier en virkelig succes. De integrerede ESF/EFRU-aktioner til styrkelse af forskningscentrene blev afsluttet med tilfredsstillende resultater. Foranstaltninger til fremme af udviklingen af socialøkonomien kom først rigtig i gang i 2000, og foranstaltningerne forventes at give et nogenlunde tilfredsstillende resultat, der dog slet ikke lever op til forventningerne.

Mål nr. 3: I Vlaanderen blev de disponible midler især anvendt til aktioner for langtidsledige, tidligere indsatte, indvandrere, handicappede og personer med utilstrækkelig skolegang.

I det fransksprogede fællesskab (Wallonie og Bruxelles) kunne man høste frugterne af arbejdet med indslusningsforløb. Uddannelsescentrene ("Carrefour Formation") udfylder fuldt ud deres rolle som informations- og rådgivningsværktøj og sikrer således et gennemsigtigt udbud samt formidling af oplysninger til aktørerne "i marken".

I Bruxelles blev størstedelen af bevillingerne til mål nr. 3-programmet anvendt til udvikling af støtte- og ledsageforanstaltninger samt socialcentre (lokal opgave).

Mål nr. 4: I Vlaanderen blev der gjort en yderligere indsats på uddannelsesområdet. Sektorfondene havde pålagt deres konsulenter at fremme og udarbejde uddannelseshandlingsplaner for virksomhederne. I 2000 blev disse idéer konkretiseret og omsat i uddannelsesprojekter.

Trods en vanskelig start lykkedes det det fransksprogede fællesskab at udnytte næsten alle bevillingerne inden udgangen af 2000. Wallonies Overvågningscenter for Beskæftigelsen, der blev oprettet med mål nr. 4-støtte, foretager undersøgelser i sektorerne under omstilling, de nye sektorer og den ikke-kommercielle sektor. De forskellige foranstaltninger til fordel for SMV'er og mikrovirksomheder fortsatte, herunder bl.a. PLATO-projektet, som kombinerer en uddannelse for ledere af SMV'er med en "følordning", hvor ledere af større virksomheder fungerer som vejledere. Formålet er at dygtiggøre lederne af SMV'er og give dem mulighed for at udveksle erfaringer og knowhow.

Perioden 2000-2006

Mål nr. 1-EPD'et for Hainaut (som modtager overgangsstøtte) blev godkendt af Kommissionen den 15. maj 2000. Strukturfondsstøtten beløber sig til 645 mio. €.

Følgende seks punkter er højt prioriteret:

- at polarisere væksten gennem udvikling af erhvervsgrundlaget
- at udvikle og udnytte Hainaut's potentiale inden for forskning og teknologisk innovation
- at udnytte landbrugs-, skovbrugs- og dambrugspotentialer samt landmiljøet
- at øge attraktiviteten gennem restaureringer og imagepleje
- at forebygge arbejdsløshed
- at opkvalificere arbejdsstyrken og forbedre den erhvervsmæssige reintegration.

En task-force, der havde til opgave at undersøge overensstemmelsen mellem EPD'ets prioriteter og de fremlagte projekter, begyndte sit arbejde og vil i løbet af de første måneder af 2001 forelægge resultatet af denne undersøgelse for Wallonies regering, som herefter vil udvælge de projekter, der skal modtage strukturfondsstøtte.

Mål nr. 2-EPD'ets projekter for Meuse-Vesdre-bassinet (EFRU- og ESF-støtte på 158 mio. €) og for landdistriktet Dinant-Philippeville (EFRU- og ESF-støtte på 58 mio. €) blev forelagt Kommissionen, der godkendte dem som forhandlingsoplæg i juli 2000. Andet halvår 2000 blev brugt til at forhandle om disse to EPD'er.

Det samme gælder mål nr. 2-EPD'et for Bruxelles-Capitale (EFRU-støtte på 43 mio. €), som blev forelagt Kommissionen og godkendt som forhandlingsoplæg i maj 2000.

Vlaanderen har foreslået fire mål nr. 2-programmer, som hver indeholder en udfasningskomponent. De fire programmer vedrører Limburg, Antwerpen, West Vlaanderen og Oost Vlaanderen. Den samlede tildeling til disse programmer (EFRU og ESF) er på 148,2 mio. € for de nye mål nr. 2-områder og 38,2 mio. € for udfasningsområderne. Programmerne fokuserer på udvikling af turismen, især i landdistrikterne, forøgelse af attraktiviteten for virksomheder og potentielle indbyggere, forskellige bydele i industribyer, genanvendelse af tidligere mineområder og foranstaltninger til at øge den lokale arbejdsstyrkes potentiale. Forhandlingerne om de fire programmer er ved at blive afsluttet, og programmerne forventes vedtaget i løbet af april-maj 2001.

Kommissionen har vedtaget fem **mål nr. 3**-programmer for Belgien til fordel for erhvervsuddannelse og beskæftigelse (i alt 737 mio. €) og et program med overgangsstøtte til fordel for Hainaut (ESF-støtte: 192 mio. €).

EPD Forbundsarbejdsministeriet: 69,1 mio. €. Halvdelen af budgettet vil blive anvendt til erhvervsmæssig reintegration af dårligt stillede grupper. Andre foranstaltninger vedrører konsolidering af beskæftigelsen samt aktioner til fremme af ligestillingen mellem mænd og kvinder på arbejdspladsen.

EDP Vlaanderen: 376,2 mio. €. Det flamske arbejdsmarked er præget af mangel på kvalificeret arbejdskraft, en lav beskæftigelsesgrad for ældre arbejdstagere og en høj arbejdsløshed blandt unge, kvinder og indvandrere.

EPD Wallonie/Bruxelles: 285,5 mio. €. Bekæmpelsen af arbejdsløsheden er fortsat det højest prioriterede emne. Endvidere rammer den sociale og erhvervsmæssige udstødelse mange mænd og kvinder.

EPD Bruxelles Capitale: 23,7 mio. €. Selv om denne region er det største beskæftigelsesområde i landet, har regionen den højeste arbejdsløshed i Belgien. De vedtagne foranstaltninger tager sigte på social og erhvervsmæssig integrering af de jobsøgende.

EPD for det tysksprogede fællesskab: 10,7 mio. €. Støtten har til formål at mindske langtidsløsheden, fremme den erhvervsmæssige integrering af dårligt stillede grupper, fremme uddannelse, udvikle tilpasningsevnen og iværksætterkulturen og endelig fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder.

EPD Hainaut: 191,9 mio. €. Disse midler vil primært blive anvendt til de to enkeltfundsprioriteter (ESF): forebyggende indsats på arbejdsmarkedet og forbedring af den erhvervsmæssige og sociale integrering.

FIUF uden for mål nr. 1: Det vedtagne program omfatter en bevilling på 35,3 mio. € til forarbejdning af fisk og fornyelse og modernisering af fiskerflåden.

2.2.2 DANMARK

Perioden 1994-1999

Mål nr. 2-programmerne for Lolland og Nordjylland for 1997-1999 er nået til den sidste fase i gennemførelsen.

Begge programmer forløb godt i perioden 1997-1999 hvad angår både finansiell og faktisk gennemførelse. Med hensyn til f.eks. jobskabelse blev programmets mål overgået. Programmerne var også meget populære, og der var derfor ved udgangen af 1999 disponeret over alle de forpligtelsesbevillinger, der var til rådighed.

I fiskerisektoren fortsatte programmet som planlagt i 2000. Kommissionen har foretaget alle udbetalingerne i forbindelse med dette program bortset fra saldobetalingen, som først skal finde sted efter programmets afslutning.

Perioden 2000-2006

Den 9. november 2000 traf Kommissionen den endelige beslutning om det danske **mål nr. 2**-program for perioden 2000-2006. Programmet har et samlet budget på 617 mio. €, hvoraf EU bidrager med 189 mio. € (hvoraf igen 27 mio. € er afsat til udfasningsregionerne).

Kommissionen fandt generelt, at programforslaget var af høj kvalitet, men foreslog dog især nogle ændringer vedrørende SWOT-analysen og strategiens fokus. De danske myndigheder tilsluttede sig disse ændringsforslag og reviderede programmet i overensstemmelse hermed.

Programmet tager sigte på skabe betingelserne for en selvstående vækst i de danske regioner med strukturproblemer. Primært vil programmet – på en miljømæssigt bæredygtig måde – skabe og bevare over 6 000 arbejdspladser, mindske indkomstforskellene, fremme innovationskapaciteten i såvel nye som allerede etablerede mindre virksomheder samt tilbyde uddannelse til mange tusinde af personer og derved hæve uddannelsesniveaet (især for kvinder).

Programmet kombinerer EFRU- og ESF-aktioner, som modtager henholdsvis 71% og 29% af Fællesskabets bidrag.

Der er udvalgt tre prioriterede felter for at opfylde dette mål, nemlig: 1) udvikling af regionen – med fokus på vækstbetingelserne (infrastruktur, rådgivning, undersøgelser mv.), 2) udvikling af erhvervslivet – primært udvikling af SMV'er (investeringsstøtte, rådgivning, udviklingsplaner mv.) og 3) kompetenceudvikling/udvikling af menneskelige ressourcer (mere specifikt kompetenceudvikling i virksomheder, udvikling af strategisk infrastruktur og optimering af anvendelsen af ESF-midler). Herudover er der afsat midler til teknisk bistand (overvågning, evaluering, oplysningskampagner, seminarer mv.).

Det første møde i overvågningsudvalget for mål nr. 2-programmerne fandt sted den 6. marts 2001. Programtillægget blev fremlagt på dette møde.

Mål nr. 3: Kommissionen godkendte i 2000 et uddannelses- og beskæftigelsesprogram for Danmark for de kommende syv år med et budget på 379 mio. €.

I programmet angives **fem prioriterede felter**, som afspejler målene for Danmarks nationale handlingsplan for beskæftigelsen fra 1999:

- Styrkelse af den aktive arbejdsmarkedspolitik for at forebygge langtidsledighed og forbedre arbejdsmarkedsstrukturen
- Fremme af lige muligheder for alle med hensyn til adgang til arbejdsmarkedet
- Opkvalificering og erhvervsuddannelse
- Fremme af iværksætterkultur og innovationsevne
- Yderligere 3% af budgettet (12 mio. €) er afsat til teknisk bistand med henblik på forvaltning og gennemførelse af programmet og evaluering af resultaterne.

Det samlede budget for det danske program er på 758 mio. €, hvoraf 285 mio. € er bidrag fra den offentlige sektor, 379 mio. € kommer fra EU, og 94 mio. € hidrører fra andre kilder.

Det er Arbejdsmarkedsstyrelsen under Arbejdsministeriet, der får det daglige ansvar for koordinering, forvaltning og overvågning af EPD'et. Amternes regionale socialfondsudvalg vil også komme til at spille en rolle ved gennemførelsen af foranstaltningerne og projekterne. Overvågningsudvalget vil blive sammensat af repræsentanter for de relevante ministerier, Europa-Kommissionen, Amtsrådsforeningen, Lokalrådsforeningen, arbejdsmarkedets parter og andre relevante interesseorganisationer.

FIUF bidrager med 205 mio. € til **fiskeriprogrammet**. Der vil især blive fokuseret på forarbejdning, havnefaciliteter og fiskerflåden, som trænger til modernisering for at forbedre arbejdsvilkårene og gøre fiskegrejet mere "selektivt".

2.2.3. TYSKLAND

Perioden 1994-1999

I slutningen af 1999 var der disponeret over de sidste forpligtelsesbevillinger for programmeringsperioden 1994-1999. Gennemførelsen af de senest udvalgte projekter fortsatte i 2000 og forventes afsluttet ved udgangen af 2001. De afholdte udgifter under de forskellige programmer gjorde det muligt for Kommissionen at udnytte samtlige disponible forpligtelsesbevillinger bortset fra bevillingerne til to programmer (Saarland mål nr. 5b og Nordrhein-Westfalen mål nr. 5b). Samtlige forpligtelsesbevillinger for EF-initiativerne vil kunne blive udnyttet.

Hvad angår EFRU-betalingerne fra Kommissionen er situationen bedst for mål nr. 1, hvor et beløb svarende til gennemsnitlig 93% af det disponible EFRU-budget er blevet udbetalt til Tyskland. For visse mål nr. 2-programmer (perioden 1997-1999) samt nogle specifikke EF-initiativprogrammer halter udnyttelsen af betalingsbevillinger bagefter, hvilket der skal gøres noget ved i 2001, som er det sidste betalingsår.

Perioden 2000-2006

Mål nr. 1: Forhandlingerne om EF-støtterammen (EFSR'en) blev afsluttet i 2000. Ti år efter den tyske genforening er de nye delstater ved at nå en kritisk fase i deres strukturalpasning, idet processen med at indhente delstaternes efterslæb stort set er gået i stå. Ved at forpligte sig til en omfattende støttepakke til de nye delstater vil EU hjælpe med at udvikle og udnytte delstaternes potentiale, således at de kan overvinde deres økonomiske og sociale problemer. Forbundsstaten og delstaterne vil gennemføre ni operationelle programmer (heraf et udfasningsprogram for Øst-Berlin) inden for rammerne af EF-støtterammen for de nye delstater og Øst-Berlin:

Et regionalt flerfondsprogram for hver enkelt delstat, hvor bidraget fra EFRU, ESF og EUGFL-U skal koordineres.

Tre sektorspecifikke enkeltfondsprogrammer for hele den støtteberettigede region: transportinfrastrukturforanstaltninger af overregional betydning (EFRU), forbundsstatens udviklingsprogram for beskæftigelsen (ESF) og et omstrukturingsprogram for fiskerisektoren (FIUF).

Det samlede EU-bidrag beløber sig til 20,7 mia. €. Den væsentligste ændring i forhold til den foregående EFSR er skiftet (i relative tal) fra erhvervsinvesteringer til infrastruktur (omfatter ud over basisinfrastruktur også F&U-, uddannelses- og byinfrastruktur). Den højeste prioritet i EFSR'en er infrastruktur (som modtager 27,7% af støtten) og menneskelige ressourcer (27,1%), efterfulgt af erhvervsinvesteringer (19,3%), landbrug/fiskeri (17%) og miljø (7,2%) samt teknisk bistand (1,8%).

EFSR'en forventes at resultere i indtil 370 000 bevarede eller skabte arbejdspladser og midlertidige stillinger (omregnet til fuldtidsstillinger: 265 000). Ca. 1,35 millioner personer vil være omfattet af ESF-støttede uddannelsesordninger. Et af

hovedformålene med foranstaltningerne vedrørende menneskelige ressourcer er at reducere antallet af langtidsledige (som for tiden udgør ca. 31% af det samlede antal arbejdsløse).

Inden for landbrug og udvikling af landdistrikter er der givet prioritet til investeringer i landbrugsbedrifter, skovbrugsforanstaltninger, genudstykning, landsbyrenovering og –udvikling samt beskyttelse og bevarelse af landdistrikternes arv. Støtten til førtidspensionering og finansieringsteknikkerne er tillagt mindre vægt i programmerne.

Inden for fiskeri fokuserer programmet primært på investering i fiskerihavne.

Forhandlingerne om de forskellige operationelle programmer fortsatte inden for rammerne af den godkendte EFSR og blev afsluttet for alle programmer undtagen to før udgangen af 2000. Forhandlingerne om OP'et vedrørende transportinfrastruktur og OP'et vedrørende menneskelige ressourcer blev henholdsvis afsluttet og næsten afsluttet før årets udgang. Programmerne blev godkendt i begyndelsen af 2001.

De første møder i overvågningsudvalgene for de nye programmer fandt allerede sted i 2000, og emnerne for drøftelserne var forretningsordenen og udkastene til programtillæg. I slutningen af året viste det sig nødvendigt at foretage en første ændring af EFSR'en for at sikre fuld overensstemmelse mellem finansieringstabellen i EFSR'en og finansieringstabellerne i de ni underliggende programmer.

Mål nr. 2: For programmeringsperioden 2000-2006 er Tyskland berettiget til 3 096 mio. € til mål nr. 2 og 530 mio. € til udfasningsregionerne (som er støtteberettigede indtil udgangen af 2005).

I første halvår 2000 modtog Kommissionen 11 forslag til mål nr. 2-programmer. Otte programmer blev forelagt Kommissionen inden 30. april 2000 og blev godkendt af Kommissionen som forhandlingsgrundlag. Derfor er udgifterne til disse programmer støtteberettigede fra 1. januar 2000. Programudkastene for Baden-Württemberg, Hamburg og Berlin blev ikke modtaget før 30. april og/eller blev bedømt som ufuldstændige. Udgifterne til disse programmer er derfor støtteberettigede fra datoen for modtagelsen af de sidste dele, der mangler for at gøre dokumentet komplet.

Kommissionen traf principbeslutning om seks programmer i begyndelsen af 2001, og forpligtelsesbevillingerne for budgetåret 2000 vil kunne fremføres til 2001 for disse programmer. Forhandlingerne om de fem øvrige programmer (Hessen, Hamburg, Schleswig-Holstein, West-Berlin, Bayern) fortsatte i begyndelsen af 2001. For disse fem programmer måtte budgettet for 2000 deles op og fordeles over de andre budgetår.

Drøftelserne mellem Kommissionen og de tyske myndigheder om mål nr. 2-programmerne var (ud over de emner, der er nævnt under mål nr. 1) fokuseret på:

- indførelsen af flerfondsprioriteter i programmerne, hvor ESF- og EFRU-foranstaltninger integreres i samme prioritetet felt, og hvor ESF-foranstaltningerne er ”skræddersyet” til mål nr. 2-strategien (i modsætning til de bredere horisontale foranstaltninger under mål nr. 3)

- partnerskabsprincippet, dvs. de forskellige partners rolle før og efter godkendelsen af programmerne
- indførelsen af nye finansielle instrumenter i programmerne
- erhvervsprioriteternes fokusering på SMV'er
- strategidifferentieringen mellem mål nr. 2-områderne og udfasningsområderne inden for samme program
- strategidifferentieringen mellem bydelstater (Hamburg og Bremen), delstater med en stor andel af mål nr. 2-byområder samt delstater med en større andel af mål nr. 2-landdistrikter: problemområderne i byerne har fået særlig opmærksomhed.

De tyske myndigheder havde fremlagt ét enhedsprogrammeringsdokument (EPD) for mål nr. 3 omfattende alle de aktiviteter, der gennemføres af forbundsregeringen og de 11 delstater, der er berørt af dette mål. Forhandlingerne, som allerede var blevet påbegyndt i slutningen af 1999, fortsatte indtil sommeren 2000 og fokuserede på følgende emner:

- Styrkelse af den forebyggende indsats mod langtidsledighed på forbunds- og delstatsniveau
- Kompetenceudvikling for ældre arbejdstagere
- Styrkelse af servicesektoren
- Mindskelse af risikoen for frafald fra skolegangen
- Forbedring af overvågnings- og evalueringssystemet

Det første emne (styrkelse af den forebyggende indsats) dominerede forhandlingerne på grund af dets betydning for den europæiske beskæftigelsesstrategi. Forhandlingerne førte til, at Kommissionen anerkendte Tysklands arbejdsmarkedspolitiske indsats for at styrke forebyggelsen, mens de tyske forbunds- og delstatsmyndigheder forpligtede sig til i programmets løbetid at øge andelen af korttidsledige i de ESF-støttede aktioner.

Et andet vigtigt resultat af forhandlingerne er forbedringen af overvågnings- og evalueringssystemet, idet der er indgået aftale om et "fælles minimum" af outputdata, som vil blive indsamlet under overvågningsprocessen. Vigtigst er aftalen om at indsamle data for hver enkelt støttemodtager, virksomhed og uddannelsesudbyder (Stammblattverfahren). Overvågnings- og evalueringsarbejdet vil blive koordineret af en pilotgruppe bestående af repræsentanter for forbundsregeringen, delstaterne og Kommissionens tjenestegrene samt repræsentanter for mål nr. 1-forvaltningerne.

Enhedsprogrammeringsdokumentet blev endeligt godkendt den 10. oktober 2000. ESF-støtten beløber sig til 4 756 mio. €, hvoraf 95% anvendes til finansiering af de fem politikområder, der er omhandlet i ESF-forordningen. Desuden er 1% afsat til mindre projekter til at fremme beskæftigelsesegnetheden og lokale foranstaltninger til social udvikling, mens yderligere 4% er øremærket til teknisk bistand. Af EPD'et fremgår det også, hvorledes der er taget hensyn til de horisontale temaer – lokale

beskæftigelsesinitiativer, informationssamfund og integrering af kønsdimensionen – under både udarbejdelsen af mål nr. 3-strategien og udvælgelsen af prioriterede felter.

Fiskeriforanstaltningerne uden for mål nr. 1 (111,1 mio. €) fokuserer på forarbejdning og afsætning af fisk og på fornyelse og modernisering af fiskerflåden.

2.2.4. GRÆKENLAND

2000 har været et rigtigt forhandlingsår med forhandlinger om både den græske EFSR for perioden 2000-2006 og de 24 dertil knyttede operationelle programmer: 11 nationale operationelle programmer for specifikke sektorer og 13 regionale operationelle programmer, dvs. et for hver af landets regioner.

Efter afslutningen af EFSR-forhandlingerne kunne Kommissionen i november 2000 godkende EFSR'en. Heri er fastlagt en samlet udviklingsstrategi, hvortil der ydes 22,71 mia. € i tilskud fra strukturfondene (og 3,32 mia. € i tilskud fra Samhørighedsfonden). Den samlede investeringsplan, som også omfatter Grækenlands nationale bidrag og private midler, overstiger 50 mia. €.

De vigtigste prioriterede felter i den udviklingsstrategi, der er fastlagt i den græske EFSR for 2000-2006 er følgende:

- Opkvalificering af de menneskelige ressourcer (ca. 10% af den samlede EFSR-investering)
- Fortsættelse af indsatsen for at færdiggøre den vigtigste kommunikationsinfrastruktur (ca. 27%)
- Mere konkurrencedygtigt erhvervsliv (ca. 18%)
- Udvikling af landdistrikter samt landbrug (ca. 8,5%)
- Bedre livskvalitet for landets indbyggere (ca. 4%)
- Adgang til og anvendelse af informationssamfundsteknologi (ca. 4%)
- Foranstaltninger til at fremme en afbalanceret udvikling af landets regioner (26%)

Såvel Kommissionen som de græske myndigheder er vidende om, at forvaltningen af denne ambitiøse EFSR er en stor udfordring for de implementerende organisationer. Ifølge strukturfondsforordningen skal Grækenland indføre nye forvaltningsstrukturer til at forvalte EFSR'en og de operationelle programmer. Projektets succes afhænger i vid udstrækning af disse strukturers effektivitet og især af kvaliteten af projektudviklings- og projektudvælgelsesprocessen.

Den 31. oktober 2000 vedtog det græske parlament en lov om tilrettelæggelsen af EFSR-forvaltningen. Loven er et væsentligt fremskridt og skaber det nye retsgrundlag, der er nødvendigt for en effektiv og gennemsigtig forvaltning af EFSR'en og de operationelle programmer.

Forhandlingerne om de operationelle programmer gjorde store fremskridt i 2000. De fleste af programmerne blev godkendt i første kvartal 2001, og et mindre antal programmer i april 2001. På dette tidspunkt forventes de græske myndigheder at være kommet langt med at etablere de nye forvaltningsmyndigheder og -strukturer og gøre disse operationelle efter procedurene i ovennævnte nye lov. Også det nye forvaltningsinformationssystem omfattende alle EFSR- og samhørighedsfondsaktioner forventes at være taget i brug på ovennævnte tidspunkt. Gennemførelsen af EFSR'en i Grækenland vil således starte på et solidt grundlag under betingelser, som vil være den bedste garanti for, at denne meget store investerings- og udviklingsindsats bliver en succes.

ESF-foranstaltningerne er især koncentreret om to operationelle programmer ("beskæftigelsesfremme og efter- og videreuddannelse" samt "almen uddannelse og grundlæggende erhvervsuddannelse"). Hovedformålene med disse foranstaltninger er: at forebygge langtidsledighed gennem en aktiv, forebyggende og individualiseret indsats, at fremme lige adgang for alle til arbejdsmarkedet, at fremme og forbedre uddannelserne, at fremme iværksætterkulturen og arbejdsstyrkens tilpasningsevne og produktivitet samt at forbedre kvinders adgang til arbejdsmarkedet.

Inden for landbrug og udvikling af landdistrikter bidrager EUGFL-Udviklingssektionen til medfinansieringen af de prioriterede felter "landbrug og udvikling af landdistrikter" med i alt 2 260,3 mio. € for hele perioden 2000-2006.

EUGFL-Udviklingssektionen er alene om at støtte gennemførelsen af landbrugsdelen (med 1 233,4 mio. €), mens den bidrager med 1 026,9 mio. € til gennemførelsen af udviklingsdelen, som de øvrige fonde også støtter. De vigtigste foranstaltninger har følgende formål:

- Forbedring af landbrugets konkurrenceevne gennem integreret driftsstøtte, støtte til forarbejdning, standardisering og afsætning af land- og skovbrugsprodukter samt støtte til landbrugsprodukter
- En bæredygtig og integreret udvikling af landdistrikterne og genopretning af den sociale ligevægt samt forbedring af de mekanismer, der støtter oplysningsindsatsen over for landbefolkningen, og af de integrerede udviklingsplaner for landdistrikterne
- Bevarelse af miljøet og den sociale samhørighed gennem udvikling og beskyttelse af de naturlige ressourcer og miljøet.

I 2000 blev der ikke disponeret over nogen forpligtelsesbevillinger.

For fiskeriprogrammet (FIUF-bidrag på 211,1 mio. €) er retningslinjerne de samme som for det foregående program bortset fra, at der er lagt større vægt på at forbedre fiskeriprodukternes kvalitet og arbejdsvilkårene og bekæmpe forureningen.

2.2.5. SPANIEN

Perioden 1994-1999

Mål nr. 1: Hvad angår programmerne for perioden 1994-1999 er der disponeret over samtlige forpligtelsesbevillinger, mens der på betalingssiden kun mangler de

afsluttende saldobetalinger. Kommissionen har allerede modtaget en første status over EFRU's indsats i denne periode, der er udarbejdet af en uafhængig bedømmer efter anmodning fra de spanske myndigheder.

Statusrapporten giver et klart positivt billede og fremhæver de opnåede resultater, sammenhængen mellem resultaterne og de oprindelige behov, den effektive opfyldelse af de tilstræbte mål, omkostningseffektiviteten og respekten for Fællesskabets politikker og principper.

Trods dette peges der i rapporten på en række svagheder, herunder især systemets kompleksitet, koordineringen mellem institutioner, alt for klassiske interventioner, alt for begrænset støtte til virksomhedernes immaterielle investeringer og forvalternes manglende forståelse for princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder. Der er under forhandlingerne om den nuværende EFSR blevet taget hensyn til alle disse punkter.

Mål nr. 2: Hvad angår programmerne for perioden 1997-1999 blev omprogrammeringsbeslutningerne underskrevet i maj (OP'erne vedrørende Baleares, La Rioja og Navarra), juni (OP'et vedrørende Aragón) og oktober (OP'et vedrørende País Vasco). De resterende to beslutninger blev underskrevet i 2001 (OP'erne vedrørende Cataluña og Madrid).

Udnyttelsen af betalingsbevillingerne vedrørende de syv EFRU-interventioner varierede i slutningen af 2000 fra 50% for País Vasco til 84% for Aragón.

Hvad angår programmerne for 1994-1996 var der efter færdiggørelsen af de endelige rapporter om EFRU's interventioner i slutningen af 2000 disponeret over samtlige betalingsbevillinger bortset fra bevillingerne til OP'et vedrørende Madrid (saldobetalingen blev foretaget i 2001). Der var disponeret over alle disponible EF-bevillinger i fire tilfælde (Aragón, Cataluña, Navarra et País Vasco) og næsten alle bevillingerne i to tilfælde (Baleares et La Rioja).

Perioden 2000-2006

Mål nr. 1: Den spanske EFSR for perioden 2000-2006 blev godkendt af Kommissionen den 19. oktober 2000. I EFSR'en er der i løbende priser og ekskl. resultatreserven fastsat 39,548 mia. € i fællesskabsbevillinger, dvs. næsten 28% af strukturfondsbevillingerne til mål nr. 1 (samlet investering: 84,754 mia. €). Dette finansielle instrument, der finansieres af de fire strukturfonde i EU (EFRU 61,2% af det samlede beløb, ESF 22,4%, EUGFL 12,6% og FIUF 3,8%), udgør det vigtigste strukturpolitiske instrument for perioden 2000-2006. Mål nr. 1-regionerne i Spanien er de samme som i den foregående periode (Andalucía, Asturias, Canarias, Cantabria, Castilla y León, Castilla-La Mancha, Extremadura, Galicia, Murcia, Valencia, Ceuta og Melilla). Det skal dog bemærkes, at den selvstyrende region Cantabria er omfattet af overgangsordningen under mål nr. 1.

Programmet har følgende prioriterede felter: forbedring af konkurrenceevnen og udvikling af erhvervsstrukturen; innovation, F&U, informationssamfund; miljø, naturligt miljø og vandressourcer; udvikling af menneskelige ressourcer, beskæftigelse og lige muligheder; lokal- og byudvikling; transport- og energinet; landbrug og udvikling af landdistrikter; fiskeristrukturer og akvakultur.

I forhold til den foregående EFSR kan nævnes følgende væsentlige nyskabelser:

- Styrkelse af partnerskabsprincippet i forbindelse med såvel programmering som forvaltning. I de regionale OP'er har dette medført, dels at de centrale og regionale myndigheder har "delt ansvaret" for forvaltningsmyndighedsfunktionen, dels at de økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter for første gang i forbindelse med strukturfondsinterventionerne i Spanien deltager i møderne i overvågningsudvalgene for såvel EFSR'en som de forskellige OP'er
- Integrering på regionalt plan af de forskellige fonde (EFRU, ESF, EUGFL) i de "integrerede operationelle programmer", hvilket forbedrer koordineringen mellem fondene og øger deres effektivitet og fleksibilitet "i marken"
- Som følge af ovennævnte integrering omfatter den nuværende EFSR et væsentligt lavere antal interventioner (23 mod 73 i den foregående periode). Dette medfører ikke alene en forenkling af forvaltningsinstrumenterne, men også en større koncentration af ressourcerne på såvel regionalt plan som sektorplan
- Hvad endelig angår den overordnede ligevægt mellem de forskellige sektorer har man valgt at give udviklingen af videnssamfundet og miljøet højere prioritet på bekostning af især transport- og energinettene.

Ved forhåndsevalueringen af EFSR'en har man forudsat en yderligere gennemsnitlig årlig stigning i BNP på 0,34%, hvilket i slutningen af perioden vil give de spanske støtteberettigede regioner et BNP, der ligger 2,4% højere end resultatet ville være uden EFSR'en. Efter den samme beregningsmodel anslås EFSR'en at medføre gennemsnitligt 219 000 skabte eller bevarede arbejdspladser årligt i perioden 2000-2006.

EFSR'en gennemføres ved 23 operationelle programmer, hvoraf 12 er regionale programmer for de respektive mål nr. 1-regioner, og 11 er tværregionale programmer. Kommissionen godkendte den 29.12.2000 OP'erne for Andalucía, Extremadura, Murcia, Ceuta og Melilla. Af tekniske årsager var det ikke muligt samtidig at vedtage resten af programmerne, selv om forhandlingerne om disse var afsluttet. Programmerne blev godkendt i første kvartal 2001 bortset fra programmet vedrørende informationssamfundet, som de spanske myndigheder havde fremsendt efter de øvrige programmer.

Mål nr. 2: De spanske myndigheder har atter valgt løsningen med en EFSR og syv OP'er for de syv mål nr. 2-regioner. Alle disse programmer bortset fra Madrid-programmet blev principielt godkendt af Kommissionen den 29.12.2000.

Der er fastsat en fællesskabsstøtte til de støtteberettigede områder på 2 649 mio. €. Denne tildeling udgør 12,93% af EU's samlede støtte til mål nr. 2-områderne, dvs. samme forhold som forholdet mellem den spanske støtteberettigede befolkning og Fællesskabets samlede befolkning. Støttebeløbet er fordelt pro rata mellem de syv OP'er efter den enkelte regions andel af den samlede spanske befolkning.

Der er fastsat en fællesskabsstøtte på 99 mio. € til de områder, der er omfattet af en overgangsordning.

De syv OP'er er bygget op omkring fem prioriterede felter samt et sjette prioriteret felt vedrørende teknisk bistand: forbedring af konkurrenceevnen og beskæftigelsen og udvikling af erhvervsstrukturen; miljø, naturligt miljø og vandressourcer; vidensamfund (innovation, F&U, informationssamfund); udvikling af kommunikations- og energinet; lokal- og byudvikling samt teknisk bistand.

ESF's medfinansiering for seks af interventionerne beløber sig til henholdsvis 5% af fondenes samlede medfinansiering (for fem OP'er) og 7% (for Madrid). De pågældende aktioner henhører under centralforvaltningens kompetenceområde. ESF's andel udgør mere end 21% i OP'et for Cataluña. ESF har tre prioriteter: styrkelse af iværksætterkulturen, mere stabil og fleksibel beskæftigelse samt støtte til lokale jobskabesinitiativer.

Den 27. september 2000 godkendte Kommissionen ved en beslutning **mål nr. 3-**EFSR'en for Spanien, der gennemføres ved 12 operationelle programmer, hvoraf otte blev godkendt den 9. november 2000. Syv af programmerne er regionale (ét for hver selvstyrende region) og vil blive gennemført af de kompetente regionale regeringer (Aragón, Baleares, Cataluña, Madrid, Navarra, País Vasco og La Rioja). De fem øvrige programmer er tematiske og tværregionale og vedrører beskæftigelsesfremme, erhvervsuddannelsessystemer, iværksætterkultur og livslang læring, social integrering og teknisk bistand.

Den Europæiske Socialfond bidrager med 2 221,8 mio. € til finansieringen af mål nr. 3. OP'erne med den største støtteandel er to tværregionale programmer: "beskæftigelsesfremme" (36,2%) og "iværksætterkultur og efter- og videreuddannelse" (20,4%).

Mål nr. 3-prioriteterne vedrører følgende områder: erhvervsmæssig integrering af arbejdsløse; opkvalificering af iværksættere, fremme af selvstændig virksomhed og oprettelse af små og mellemstore virksomheder; fremme af alle arbejdstageres tilpasningsevne og af en stabil beskæftigelse for de personer, der er mest udsatte på arbejdsmarkedet; forbedring af erhvervsuddannelsen; udnyttelse af det menneskelige potentiale inden for forskning, videnskab og teknologi med hovedvægt lagt på en bedre formidling af resultaterne til industrien; styrkelse af kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet; erhvervsmæssig integrering af dårligt stillede grupper og fremme af den lokale økonomi.

Fiskeriforanstaltningerne uden for mål nr. 1 modtager en støtte fra FIUF på 207,5 mio. €. De planlagte investeringer vedrører primært forarbejdning og afsætning af fiskeriprodukter samt omstrukturering og fornyelse af fiskerflåden.

2.2.6. FRANKRIG

Perioden 1994-1999

Mål nr. 2: Kommissionen har afsluttet 12 af de 19 EPD'er for programmeringsperioden 1994-1996. Hvad angår EPD'erne for perioden 1997-1999 vil anmodningerne om saldobetalinger blive indgivet den 30. juni 2001.

Perioden 2000-2006

For så vidt angår **mål nr. 1** og overgangsstøtten under mål nr. 1 blev de seks EPD'er godkendt af Kommissionen mellem oktober og december 2000. De berørte regioner

er de fire oversøiske departementer (Martinique, Guadeloupe, Guyane, Réunion), som er fuldt støtteberettigede under mål nr. 1, samt to regioner i selve Frankrig, der er omfattet af overgangsordningen, nemlig Corse og en del af Nord-Pas-de-Calais (arrondissement de Douai, Avesnes og Valenciennes). Den samlede strukturfondsstøtte til disse seks programmer udgør ca. 4 mia. €.

Disse EPD'er vil under ét medføre skabelse af over 55 000 arbejdspladser (netto), direkte støtte til ca. 10 000 SMV'er og finansiering af over 560 000 individuelle uddannelsesforanstaltninger.

På landbrugsområdet vedrører de vigtigste foranstaltninger modernisering og diversificering af landbruget. I de oversøiske departementer er vægten lagt på en styrkelse af de landbrugssektorer, for hvilke der findes en fælles markedsordning (bananer samt sukkerrør-sukker-rom-sektoren).

På fiskeriområdet er der i de oversøiske departementer givet prioritet til en forbedring af havnefaciliteter, en bedre afsætning af produkter samt udvikling af akvakultur. I Corse vedrører prioriteterne bevarelse af beskæftigelsen, rationalisering af fiskeriindsatsen samt forøgelse af akvakulturkapaciteten.

Den 28.12.2000 traf Kommissionen også principbeslutning om et tværregionalt edb-program omfattet af flere mål (mål nr. 1 og nr. 2) ("Présage"), der var fremlagt af de franske myndigheder. Fællesskabstildelingen til dette program er på 19,3 mio. € (samlet investering: næsten 34,7 mio. €). Programmet vil gøre det muligt at forvalte, følge op på og evaluere en fællesskabsstøtte på over 10 mia. € ved hjælp af software, der er fælles for de 26 franske regioner. Det nationale edb-program vil være et effektivt værktøj for forvaltningsmyndighederne og vil bidrage til at afhjælpe de tidligere opståede vanskeligheder samt styrke partnerskabet gennem en mere gennemsigtig forvaltning, overvågning, evaluering og kontrol.

Mål nr. 2: EPD-projekterne blev fremlagt i slutningen af april, partnerskabsmøderne blev afsluttet i slutningen af september og Kommissionen traf sin principbeslutning om projekterne den 28.12.2000. Disse EPD'er vedrører de 21 regioner på det franske fastland (Corse er ikke støtteberettiget under mål nr. 2, idet hele regionen er omfattet af overgangsordningen under mål nr. 1).

De støtteberettigede områder har en befolkning på 19 millioner svarende til 31,3% af den franske befolkning mod 41,3% i den foregående periode 1994-1999.

De franske myndigheder har foreslået Kommissionen at indregne 15% af EUGFL-Garanti-bevillingerne i EPD'erne for mål nr. 2.

Strukturfondenes (EFRU+ESF) og EUGFL-Garantisektionens samlede støtte til disse 21 regionale programmer og til edb-programmet "Présage" for perioden 2000-2006 udgør ca. 7 mia. €.

Disse EPD'er vil under ét bl.a. medføre skabelse eller bevarelse af flere hundrede tusinder direkte arbejdspladser, direkte støtte til et femcifret antal SMV'er samt finansiering af flere hundrede tusinder individuelle uddannelsesforanstaltninger.

Blandt de prioriterede felter, der er fastsat i EPD'erne, skal fremhæves indsatsen til fordel for spredning af nye informations- og kommunikationsteknologier, miljøbeskyttelse samt lige muligheder for mænd og kvinder. Desuden er der politisk

vilje til at støtte skabelse og bevarelse af arbejdspladser og en generelt bedre udnyttelse af menneskelige ressourcer i overensstemmelse med den europæiske beskæftigelsesstrategi og som led i en integreret indsats.

Hvad angår menneskelige ressourcer er ESF-foranstaltningerne ikke samlet i ét enkelt prioriteret felt, men er fordelt mellem de forskellige prioriterede felter i EPD'et, hvilket sikrer en bedre integration og komplementaritet med de øvrige fonde. Frankrig ønsker at give prioritet til aktioner til fordel for mikrovirksomheder og bypolitiske aktioner, men under hensyntagen til komplementariteten med mål nr. 3-aktionerne og i overensstemmelse med den nationale handlingsplan for beskæftigelsen. Desuden er der tre velintegrerede horisontale prioriteter: ligestilling mellem mænd og kvinder, uddannelsesaktioner og lokale initiativer.

Med hensyn til gennemførelsen skal det bemærkes, at partnerskabet er blevet udvidet til at omfatte alle institutionelle instanser, arbejdsmarkedets parter og de økonomiske interesseorganisationer. Partnerskabet er også styrket ved, at overvågnings- og programmeringsudvalgene har fået dobbelt formandskab med regionens præfekt og formanden for Regionalrådet som formænd.

Mål nr. 3: 2000 var præget af forhandlingerne om EPD'et og vedtagelsen heraf.

Mål nr. 3-støtten til Frankrig i perioden 2000-2006 beløber sig til 4 713,56 mio. €.

Mål nr. 3-EPD'et prioriterer forebyggelse højt og omfatter seks prioriterede felter:

- Prioriteret felt nr. 1: "Aktiv arbejdsmarkedspolitik" tegner sig for 20,5% af rammebeløbet og har som mål at tilbyde unge mennesker samt voksne arbejdsløse en ny start, bekæmpe arbejdsløsheden ved at forbedre målretningen og tilrettelæggelsen af uddannelsesprojekter for arbejdssøgende samt udvikle kompetencegivende uddannelser for de personer, der er omfattet af projektet "ny start".
- Prioriteret felt nr. 2: "Lige muligheder, social integration" vedrører de personer, der er hårdest ramt af arbejdsløsheden, idet de akkumulerer alle former for vanskeligheder, som holder dem væk fra arbejdsmarkedet. Dette prioriterede felt har fået tildelt 26% af rammebeløbet.
- Prioriteret felt nr. 3: "Almindelig uddannelse og livslang uddannelse" tegner sig for 23% af rammebeløbet og har til formål at lette unges vej gennem vekseluddannelserne, gøre det lettere for dem at få anerkendt den faglige og personlige erfaring og fremme et uddannelsessystem, hvor der systematisk henvises til en forudgående anerkendelse af faglige resultater.
- Prioriteret felt nr. 4: "Fremme af arbejdstagernes tilpasningsevne, virksomhedskultur, forskning, innovation og teknologi" repræsenterer 22,5% af rammebeløbet og har til formål at modernisere arbejdstilrettelæggelsen, opkvalificere arbejdstagerne, udvikle virksomhedskulturen i alle erhvervssektorer samt fremme innovation, forskning og teknologi, kreativitet og internationalisering ved at øge investeringen i uddannelser
- Prioriteret felt nr. 5 "Forbedring af kvinders adgang til og deltagelse på arbejdsmarkedet" vedrører specifikke foranstaltninger til at fremme ligestillingen

mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet og er et tværgående supplement til de fire første prioriterede felter. Prioriteret felt nr. 5 repræsenterer sammen med nr. 6 (lokale initiativer til fremme af lige muligheder) 5% af rammebeløbet.

Udviklingen og anvendelsen af **informations- og kommunikationsteknologierne** spiller en væsentlig rolle ved at styrke og supplere de aktioner, der er fastsat i den nationale handlingsplan for beskæftigelsen.

Programmet udmærker sig også ved at integrere **ligestillingsdimensionen**, som er genstand for særlig opmærksomhed. Som led i de tværgående ligestillingsforanstaltninger er der i de forskellige aktioner under de fire første prioriterede felter fastlagt kvantificerede mål for kvindernes procentvise deltagelse.

Promoveringen af **lokale initiativer** til fordel for beskæftigelsen er i overensstemmelse med indsatsen for at udvikle det lokale og regionale aspekt yderligere og tager hensyn til lokalforvaltningernes specifikke kompetencer på beskæftigelses- og uddannelsesområdet.

For første gang er der etableret **regionale styreudvalg**, som har et dobbelt formandskab: regionens præfekt eller dennes repræsentant på den ene side og formanden for Regionalrådet eller dennes repræsentant på den anden side. Udvalgenes sammensætning er den samme som det nationale overvågningsudvalgs. Til de regionale styreudvalg er der knyttet repræsentanter for statens decentrale tjenester, regionen, andre lokale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, erhvervsdrivende og foreningslivet.

Fiskeriforanstaltningerne uden for mål nr. 1 (233,7 mio. €) koncentrerer sig om forvaltning af fiskeressourcerne på langt sigt, modernisering af virksomhederne for at øge den genererede merværdi samt forbedring af de sociale og økonomiske rammevilkår for fiskeriafhængige områder.

2.2.7. IRLAND

Perioden 1994-1999

De endelige justeringer af programmerne for perioden 1994-1999 var foretaget inden udgangen af 1999. Gennemførelsen af de resterende projekter fortsatte i 2000, og projekterne forventes afsluttet i løbet af 2001. I en række tilfælde godkendte Kommissionen korte forlængelser af betalingsperioden. I løbet af 2000 modtog Kommissionen de årlige rapporter for 1999 for de fleste af programmerne.

Perioden 2000-2006

I perioden 2000-2006 er Border, Midlands og Western, hvor 26,6% af landets befolkning bor, fortsat støtteberettiget under **mål nr. 1**. Resten af landet: Southern og Eastern, der tidligere var omfattet af mål nr. 1, vil i programmeringsperioden modtage overgangsstøtte, der gradvis nedtrappes.

Den nationale udviklingsplan (NUP), som blev forelagt Kommissionen i november 1999, dækker hele Irland. Planen omfatter ikke alene medfinansierede udgifter, men også det meget store ikke-medfinansierede bidrag fra de irske myndigheder. Den medfinansierede del beløber sig til 7 mia. €, inkl. et strukturfondsbidrag på 3,2 mia. € ud af et samlet udgiftsbeløb på ca. 57 mia. €.

Denne integrerede løsning giver programmeringsfordele, der nu vil blive overført til andre offentlige udgiftsområder. Mange af de ikke-medfinansierede områder vil støtte og have tæt tilknytning til strukturfondene. Faktisk vil nogle af disse udgiftsområder være støtteberettigede i henhold til forordningerne, men uden at kunne blive medfinansieret som følge af faldet i EU-støtten.

EF-støtterammens væsentligste karakteristika

I slutningen af januar 2000 fremsendte Kommissionen mandatet for EFSR-forhandlingerne til de irske myndigheder. I mandatet understregedes de vigtigste punkter, Kommissionen ønskede at fremhæve under forhandlingerne, herunder bl.a. nødvendigheden af at undgå en overophedning af den irske økonomi som følge af de meget ambitiøse udgiftsprogrammer i den nationale udviklingsplan; den positive fokusering på en "afbalanceret regionaludvikling" i de regionale programmer og den foreslåede nationale strategi for fysisk planlægning; nødvendigheden af at løse flaskehalsproblemerne især i infrastruktursektoren og på arbejdsmarkedet, både gennem investeringer og gennem horisontale foranstaltninger til forbedring af sektorernes resultater; endelig er der Kommissionens høje prioritering af miljøspørgsmål, især beskyttelsen af NATURA 2000-levestederne.

De officielle forhandlinger om indholdet af EF-støtterammen fandt sted i februar og marts 2000 og resulterede i en række ændringer i forhold til de oprindelige irske forslag. Hvad angår tilrettelæggelsen af EFSR'en blev støtten til landbruget og udviklingen af landdistrikter flyttet fra det nationale til det regionale plan. Da programmerne også omfattede ikke-medfinansierede udgifter, blev der fokuseret specielt på de medfinansierede udgifter i særskilte finansieringsoversigter over medfinansierede udgifter og samlede udgifter. Hvad angår forslagene substans blev de medfinansierede forsknings- og udviklingsudgifter i højere grad koncentreret om en række nøgleaktioner. Forsknings- og udviklingsindsatsen på regionalt plan blev ligeledes styrket.

Seks af i alt syv programmer blev allerede vedtaget i 2000.

Det første møde i NUP/EFSR-overvågningsudvalget fandt sted i oktober 2000. Udvalget gennemgik kort den hidtidige udvikling og aftalte, at der skulle udarbejdes en fælles skabelon for rapporter, der skulle fremlægges på de fremtidige møder i overvågningsudvalgene. NUP/EFSR-overvågningsudvalget vedtog også at oprette fire horisontale koordineringsudvalg omfattende miljø, lige muligheder og social integration, udvikling af landdistrikter samt beskæftigelse og menneskelige ressourcer.

Politisk prioritering af interventionerne til fordel for menneskelige ressourcer:

De seneste seks års ændringer på det irske arbejdsmarked har nødvendiggjort en kursændring, som har medført en ny vægtning af ESF-foranstaltningerne. Hidtil har forebyggelse spillet en stor rolle i de nationale handlingsplaners tilgang til arbejdsløshedsproblemet, men nu lægges der større vægt på at mobilisere arbejdskraften. Sideløbende gøres der en større indsats for at forbedre beskæftigelsesegnetheden gennem almenuddannelse, erhvervsuddannelse og livslang læring, ligesom der gøres en mere generel indsats for at øge mængden og forbedre kvaliteten af uddannelserne i virksomhederne og støtte indførelsen af livslang læring i praksis. Endvidere er nødvendigheden af at forbedre erhvervsfrekvensen for alle, og især kvinder, kommet mere i fokus. ESF medfinansierer sammen med EFRU en

væsentlig investering i børnepasning (115 mio. € gennem de regionale OP'er), idet mangel på børnepasningsmuligheder betragtes som en særlig hindring for kvinders deltagelse i arbejde og uddannelse.

Tildelingerne til de fire søjler i den europæiske beskæftigelsesstrategi er følgende: Over 50% af ESF-støtten vil blive anvendt til at øge beskæftigelsesegnetheden, mens over 17% vil blive anvendt til at styrke iværksætterkulturen og arbejdstagernes tilpasningsevne. Ca. 12% af ESF-støtten vil blive brugt til at styrke ligestillingen mellem kønnene og forbedre børnepasningsmulighederne i Irland. I henhold til EF-støtterammen for 2000-2006 får Irland godt 1 mia. € i ESF-støtte svarende til ca. 34% af de samlede strukturfondsmidler, der er til rådighed (en større andel end i de andre mål nr. 1-regioner). Yderligere 32 mio. € i ESF-støtte ydes i henhold til EF-initiativet EQUAL.

Landbrugsforanstaltningerne og foranstaltningerne vedrørende udvikling af landdistrikter hører under det prioriterede felt "afbalanceret regionaludvikling". Støtten ydes dels via to regionale operationelle programmer (regionerne Border, Midlands og Western og regionerne Southern og Eastern) med prioriteterne "udvikling af lokale virksomheder" (skovbrug) samt "landbrug og udvikling af landdistrikter", dels via et "PEACE"-OP. EUGFL-Udviklingssektionens deltagelse i den irske EFSR (2000-2006) andrager 182,0 mio. €.

De medfinansierede foranstaltninger er en del af en større pakke af foranstaltninger, der skal finansieres med nationale midler inden for rammerne af de relevante programmer. Alle EUGFL-Udviklingssektionens forpligtelsesbevillinger for 2000 blev udnyttet.

I 2000 fremlagde Irland og Det Forenede Kongerige i fællesskab en plan for et "PEACE"-program.

I fiskerisektoren bidrager FIUF til de to regionale programmer og det horisontale program for "erhvervslivet.". Det samlede FIUF-bidrag beløber sig til 67,6 mio. €. Blandt prioriteterne kan især nævnes udvikling af akvakultur, modernisering af havne og forbedring af fiskerflådens kvalitet og sikkerhed.

2.2.8. *ITALIEN*

Perioden 1994-1999 og tidligere perioder

Italien er længst bagud hvad angår afslutningen af de interventioner for tiden før 1989 og for perioden 1989-1993, der medfinansieres af strukturfondene (især EFRU).

I begyndelsen af 2000 manglede 88 interventioner således endnu at blive afsluttet, og heraf lykkedes det at afslutte 35 i årets løb. De resterende interventioner forventes afsluttet i løbet af 2001.

Med hensyn til programmeringsperioden 1994-1999 blev forsinkelsen i gennemførelsen af strukturfondsinterventionerne i Italien ifølge de seneste økonomiske oplysninger, Kommissionen har modtaget fra den italienske regering, stort set indhentet undtagen hvad angår EF-initiativerne. De programforvaltende myndigheder udnyttede således samtlige de disponible forpligtelsesbevillinger inden fristens udløb den 31.12.1999. Det bør dog sikres, at de endnu uafsluttede projekter

afsluttes, og at betalingsbevillingerne udnyttes inden fristens udløb den 31.12.2001, hvilket kræver en accelerering af betalingstempoet.

Perioden 2000-2006

Kommissionen godkendte den 1. august 2000 EF-støtterammen for **mål nr. 1** for programmeringsperioden 2000-2006. Den italienske mål nr. 1-tildeling udgør 23 758 mio. €. Hertil kommer 201 mio. € i overgangsstøtte, hvilket tilsammen giver 23 959 mio. €.

EFSR'en omfatter seks prioriterede felter: 1) naturlige ressourcer, 2) kulturelle ressourcer, 3) menneskelige ressourcer, 4) lokale udviklingssystemer, 5) byer og 6) servicenet og –centre. I EFSR'en er der opstillet en række specifikke mål, der skal opfyldes gennem 14 operationelle programmer: syv regionale programmer (Campania, Puglia, Basilicata, Calabria, Sicilia, Sardegna og Molise, sidstnævnte i form af overgangsstøtte) og syv tværregionale programmer. I løbet af 2000 godkendte Kommissionen 12 operationelle programmer (de syv regionale programmer og fem tværregionale programmer, nemlig "lokaludvikling", "forskning, teknologisk udvikling og videregående uddannelser", "offentlig sikkerhed i forbindelse med udviklingen af Mezzogiorno", "skoler" og "fiskeri").

Dette er et meget vigtigt resultat, der blev opnået efter lange og nyttige forhandlinger. Den fastlagte strategi for interventionen forudsætter en fundamental ændring af balancen mellem indsatsen til forbedring af rammevilkårene og den direkte støtte til virksomhederne. Dette indebærer:

- a) en gradvis reduktion af den del af midlerne, der anvendes til den direkte støtte, og indførelse af mere konkurrencefremmende metoder til at opnå dette
- b) en ændring af erhvervslivets rammebetingelser på grundlag af homogene lokale og regionale systemer
- c) anvendelse af målrettet – og ikke vilkårligt fordelt – støtte.

Iværksættelsen af de godkendte operationelle programmer begyndte i de sidste måneder af 2000 med de første møder i overvågningsudvalgene og fremlæggelsen af programtillæggene.

2000 var for de italienske mål nr. 1-regioner et vendepunkt hvad angår strategien for **ESF's intervention** i disse regioner. For første gang var det nemlig muligt i programmeringen at tage hensyn til de fire søjler i den europæiske beskæftigelsesstrategi og at omsætte disse i praksis. Således blev Rådets henstillinger til Italien om beskæftigelsespolitikken indarbejdet i EFSR'en og OP'erne.

Blandt de nyskabelser, der blev forhandlet om i første halvdel af år 2000, og som er indarbejdet i den af Kommissionen godkendte programmering, skal først og fremmest nævnes den store vægt, der er lagt på en forebyggende indsats, der dog er vanskelig at gennemføre i regioner, der er alvorligt ramt af arbejdsløshed i almindelighed og langtidsledighed i særdeleshed. Der lægges også stor vægt på ligestilling og bekæmpelse af ulovligt arbejde, to aspekter, der har stor betydning som følge af forholdene på Mezzogiornos arbejdsmarked. Blandt andre nyskabelser skal også nævnes støtten til reformen af de offentlige arbejdsformidlinger og indførelsen af et akkrediteringssystem for uddannelsescentre. I de programmer, der

blev godkendt i 2000 for hele perioden, er der fastsat en ESF-støtte på i alt 4 092 mio. € fordelt på syv regionale programmer til et beløb på i alt 2 931 mio. € og frem programmer, der styres centralt, til et samlet beløb på 1 161 mio. €.

Inden for landbrug og udvikling af landdistrikter bidrager EUGFL-Udviklingssektionen med 2 983 mio. € til medfinansieringen af de prioriterede felter "naturlige ressourcer", "kulturelle ressourcer" og "lokale udviklingssystemer", som også modtager støtte fra de øvrige fonde. De vigtigste foranstaltninger tager sigte på at modernisere landbrugsvirksomhederne og agrolevnedsmiddelindustrien og forbedre deres konkurrenceevne under hensyntagen til miljøet. Der ydes også støtte til diversificering for at sikre virksomhederne en supplerende eller alternativ indkomst. Andre foranstaltninger er målrettet mod landbefolkningerne og landdistrikterne for at udnytte ikke alene landbrugsressourcerne, men også de miljømæssige og historiske/kulturelle ressourcer. Interventionerne forventes at skabe nye beskæftigelsesmuligheder, f.eks. inden for turisme og skovbrug, hvilket vil forbedre de berørte befolkningers indkomstmuligheder. De forpligtelsesbevillinger, der er fastsat i finansieringsplanerne for 2000, er udnyttet for seks af de syv regioners vedkommende, idet bevillingerne til Calabria blev fremført til første kvartal 2001.

I fiskerisektoren er der i det operationelle program fastsat en FIUF-bevilling på 122 mio. € til foranstaltninger vedrørende fiskerflåden. De prioriterede felter omfatter tilpasning af fiskeriindsatsen til fiskebestanden, fornyelse og modernisering af fiskerflåden samt teknisk bistand. Andre fiskeriforanstaltninger for mål nr. 1-regionerne er indeholdt i særskilte programmer for hver enkelt region.

Først den 21. juni 2000 modtog Kommissionen fra de italienske myndigheder et forslag til zoneinddeling under **mål nr. 2**, som opfyldte kriterierne (det foregående forslag, der var blevet fremsendt den 1. oktober 1999, blev afvist, idet de pågældende områder ikke omfattede mindst 50% af den støtteberettigede befolkning og dermed ikke opfyldte Fællesskabets støtteberettigelseskriterier). Kommissionen hastebehandlede dette nye forslag og var allerede tre uger efter modtagelsen deraf i stand til at godkende zoneinddelingen for mål nr. 2.

I forhold til den foregående programmeringsperiode er mål nr. 2-befolkningen blevet reduceret fra 11,150 millioner til 7,402 millioner (som følge af anvendelsen af beskyttelsesklausulen, som begrænser reduktionen af den støtteberettigede befolkning i forhold til tidligere til en tredjedel). De 14 regioner i Midt- og Norditalien er delvis støtteberettigede under mål nr. 2.

Italien har fået tildelt 2 228 mio. € i mål nr. 2-støtte, hvortil kommer 377 mio. € som overgangsstøtte, eller i alt 2 605 mio. €.

Trods den forsinkede godkendelse af mål nr. 2-zoneinddelingen er regionerne nået langt med udarbejdelsen af de nye EPD-udkast i et forsøg på at undgå forsinkelser også i gennemførelsesfasen. EPD-udkastene blev officielt forelagt Kommissionen inden udløbet af de frister, der er fastsat i forordningen.

Mål nr. 3: Udgangspunktet for ESF-interventionerne i Italien var den europæiske beskæftigelsesstrategi. Rådets henstillinger til medlemsstaterne gav en anvisning på, hvorledes problemerne kunne løses, og hvilke mål der skulle opnås. Filosofien bag interventionerne er at gøre disse til den europæiske beskæftigelsesstrategis finansielle "arm". Det er meningen, at strategien skal gennemføres på regionalt plan. En af

svaghederne i de italienske handlingsplaner er implementeringen, hvilket til dels skyldes kompetencefordelingen mellem de forskellige forvaltninger: Beskæftigelsespolitikken henhører under regionernes ansvar, mens Arbejdsministeriet udarbejder de nationale handlingsplaner centralt. Ramebeløbet fra ESF er således et nyttigt middel, når de italienske regioner skal tilskyndes til at gennemføre den europæiske beskæftigelsesstrategi på lokalt plan.

Der er sket store ændringer i ESF's interventioner i Italien i perioden 2000-2006 i forhold til perioden 1994-1999. For det første med hensyn til antallet af programmer: I perioden 1994-1999 var der 54 programmer for mål nr. 3-regionerne, hvis man slår de daværende mål nr. 2, nr. 3, nr. 4 og nr. 5b sammen. I dag vil mål nr. 3-regionerne være dækket af kun 15 programmer, nemlig 14 regionale og ét nationalt program. For det andet med hensyn til regionernes vægt: I perioden 1994-1999 modtog regionerne 83% af de samlede ESF-bevillinger. I perioden 2000-2006 vil regionerne komme til at forvalte 95% af midlerne. Den nationale rolle vil være en koordinerende og systemopbyggende rolle, mens der i perioden 1994-1999 var en stor overlapning mellem de nationale og de regionale aktioner. For det tredje med hensyn til størrelsen af programmernes budgetter: I 1999-priser fik de centrale og nordlige regioner tildelt 2 243 mio. €, mens beløbet i perioden 2000-2006 er hævet til 3 887 mio. €. For det fjerde med hensyn til målsætningerne for programmerne: Mens de fleste af interventionerne i den foregående programmeringsperiode vedrørte uddannelse, er vægten i ESF-interventionerne i dag flyttet, således at de nu udgør et middel til at fremme deltagelsen på arbejdsmarkedet gennem forskellige mekanismer som f.eks. uddannelse, rådgivning, oprettelse af virksomheder, beskæftigelsesstøtte, støtte til offentlige arbejdsformidlinger, forskning og udvikling, universitetskurser osv.

I mål nr. 3-regionerne vil ESF-interventionerne blive gennemført ved én EFSR og 15 operationelle programmer, nemlig ét nationalt program og 14 regionale programmer, et for hver enkelt region.

De vigtigste problemer, ESF skal løse, er forårsaget af udviklingen i beskæftigelsen i 90'erne. Der var tre faser, nemlig: en alvorlig recession i begyndelsen af 90'erne, stagnation i midten af 90'erne og et begyndende genopsving i slutningen af 90'erne. Disse fænomener har kun delvis sammenhæng med den økonomiske situation som helhed. Beskæftigelsessituationen er blevet kraftigt påvirket af ændringer i erhvervslivet (vækst i servicesektoren, omstilling af større virksomheder osv.) og af ændringer i arbejdskraftudbuddet (demografiske virkninger mv.). Den aktive arbejdsmarkedspolitik spillede en stor rolle, idet den begrænsede nettoarbejdstabet og i slutningen af 90'erne stimulerede genopretningen af beskæftigelsen.

Der er fastsat to mål i EFSR'en:

- a) forøgelse af beskæftigelsesindholdet i den økonomiske vækst, især i regionerne med den største arbejdsløshed
- b) forbedring af den erhvervsmæssige integrering af dårligt stillede grupper.

Dette vil hjælpe med at forbedre den sociale samhørighed mellem regionerne og samhørigheden mellem de sociale grupper.

Hvad angår fiskeriforanstaltninger uden for mål nr. 1 er FIUF-tildelingen til Italien på 99,6 mio. €. Den højeste prioritet er fornyelse og reduktion af fiskerflåden.

2.2.9. LUXEMBOURG

Perioden 1994-1999

Mål nr. 2: Efter en undersøgelse af industrigrundene blev det afgjort, hvilke fire grunde der først og fremmest skulle saneres, og det forberedende arbejde hermed blev udført. Saneringsarbejderne er i gang på Belval-grunden.

Indsatsen for at fremme væksten gennem udvikling af menneskelige ressourcer tiltrak stor interesse, og hele det rammebeløb, der var til rådighed for indsatsen, blev udnyttet. Ser man på det nuværende tempo for udnyttelsen af betalingsbevillingerne, må det dog frygtes, at det for visse foranstaltninger bliver umuligt at udnytte alle betalingsbevillinger. Dette gælder f.eks. for bevidstgørelsesforanstaltningerne, den teknologiske støtte og foranstaltningen til stimulering af erhvervsinvesteringer.

Mål nr. 3 og nr. 4: Alle projekter vedrørende perioden 1994-1999 var afsluttet ved udgangen af 1999, og hele ESF-tildelingen på ca. 23 mio. € blev udnyttet. Luxembourg havde i slutningen af programmeringsperioden 1994-1999 et sundt arbejdsmarked, idet der kunne konstateres dels en stigning i den indenlandske beskæftigelse med et heraf følgende industrielt opsving, dels et fald i arbejdsløsheden. Arbejdsløsheden lå i 1999 på 2,3%, ungdomsledigheden var så lav som 2,3% og ledigheden blandt kvinder var på 3,3%.

Perioden 2000-2006

Ved en beslutning af 25. februar 2000 vedtog Kommissionen listen over mål nr. 2-områderne i Luxembourg for perioden 2000-2006. Udkastet til EPD omfattende de foranstaltninger, der skal gennemføres i de tre pågældende områder samt i de områder, der modtager overgangsstøtte, blev den 13. december 2000 fremsendt til Kommissionen, som godkendte det som forhandlingsgrundlag.

Hvad angår mål nr. 3 vedtog Kommissionen for Luxembourg et uddannelses- og beskæftigelsesprogram med en ESF-tildeling på 39 mio. €. Trods den store stigning i beskæftigelsen er der fortsat en række problemer på det luxembourgske arbejdsmarked, herunder den lave beskæftigelsesgrad for ældre arbejdstagere, den store andel af personer i den arbejdsdygtige alder, der modtager invaliditetsydelse, samt programmerne vedrørende minimumsindkomsten.

Programmet for Luxembourg omfatter fire hovedprioriteter: 1) forebyggelse af arbejdsløsheden og reduktion af antallet af personer på overførselsindkomst som f.eks. førtidspension og invaliditetsydelse (28%), 2) fremme af den sociale integration (35%) – herunder uddannelse, om muligt edb-uddannelse, og støtte til integrering i den tredje sektor og på det åbne arbejdsmarked, 3) fremme af undervisning og livslang uddannelse samt af iværksætterkulturen (30%) og 4) større ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet (5%).

2.2.10. NEDERLANDENE

Perioden 1994-1999

Mål nr. 1: Det er endnu for tidligt at gøre endelig status over programmet for 1994-1999, men det skal bemærkes, at de fleste af de kvantificerede mål er blevet nået. Som eksempler kan nævnes oprettelsen af nye virksomheder (mål: 10% af den

eksisterende virksomhedsmasse, resultat: gennemsnitlig 17%) samt antallet af kursusedtagere (mål: 11 353, resultat: 19 591).

Den foregående programmeringsperiode omfattede fem mål nr. 2-regioner: Zuid-Limburg, Zuid-Oost-Brabant, Arnhem-Nijmegen, Twente og Groningen-Drenthe.

For de fleste af disse programmer er der anmodet om forlængelse af betalingsperioden for programmeringsperioden 1994-1996. De endelige rapporter om programmerne og de tilsvarende anmodninger om saldobetalinger blev forelagt Kommissionen i 1999 (ZO-Brabant og Groningen Drenthe) og 2000 (Z-Limburg, Arnhem-Nijmegen og Twente).

For programmeringsperioden 1997-1999 sluttede fristen for indgåelse af forpligtelser pr. 31.12.1999. Derfor skal 2000 betragtes som et operationelt år, hvor tidligere vedtagne projekter skulle overvåges og afsluttes.

Mål nr. 3: De uregelmæssigheder, der blev konstateret i 1999 ved en række ESF-projekter, voldte også store problemer i 2000. De nederlandske myndigheder foretog et stort antal undersøgelser, hvorved der blev afdækket endnu flere uregelmæssigheder. Det samlede beløb, der skal tilbagebetales for den foregående periode, kan først gøres op, når alle kontrolundersøgelserne er afsluttet. De nederlandske myndigheder oprettede også et særligt uafhængigt undersøgelsesudvalg under ledelse af formanden for de nederlandske statsrevisorer, Koning, som vil aflægge rapport i juni 2001.

Mål nr. 5a-fiskeri: Ca. 80% af de samlede FIUF-forpligtelsesbevillinger er blevet udnyttet, men for en række af projekterne blev forpligtelserne først indgået i slutningen af 1999, således at de endelige FIUF-udbetalinger til de endelige støttemodtagere ved udgangen af 2000 kun udgjorde ca. 20% af de samlede bevillinger. Det forventes dog, at den "sidste spurt" vil resultere i store udbetalinger i 2001.

Perioden 2000-2006

Hovedbegivenheden i 2000 var naturligvis iværksættelsen af det nye udfasningsprogram under mål nr. 1 for perioden 2000-2006. Planen blev forelagt Kommissionen i november 1999, og forhandlingerne fandt sted fra februar til marts 2000.

Det nye program for Flevoland blev udarbejdet på baggrund af en meget velfungerende nederlandsk økonomi, som har bragt landets arbejdsløshedstal ned på et acceptabelt niveau. Selv om Flevoland også har gavn af dette gunstige økonomiske klima, er regionens erhvervsstruktur stadig underudviklet, hvilket især giver sig udslag i en negativ "pendlerbalance". Fællesskabets bidrag til programmet andrager 126 mio. €.

Der er fire brede indsatsområder eller prioriterede felter i det godkendte enhedsprogrammeringsdokument: udvikling af byområder (39,1 mio. €), udvikling af landdistrikter (23,7 mio. €), styrkelse af produktionsstrukturer (39,5 mio. €) samt social samhørighed og arbejdsmarkedet (20,2 mio. €).

Flevoland-programmet tager sigte på at fremme investeringer i erhvervslivet eller i erhvervsstøtteaktiviteter med et højt vækstpotentiale i visse områder. Små og

mellemstore virksomheder vil blive særlig tilgodeset gennem støtte til forskning og udvikling, udvikling af e-handel og en indsats for at internationalisere deres aktiviteter. Et interessant aspekt af programmet er udviklingen af forstæder gennem stimulering af turisme og fritidsaktiviteter.

Bidraget fra EUGFL-Udviklingssektionen beløber sig til 10 mio. €. Programmet vedrører videreførelsen af en aktiv fornyelsespolitik i Flevoland. En række sammenhængende aktiviteter vil blive støttet for at styrke dette landdistrikt. Landbrugsaktiviteternes overlevelse er ligesom bevarelsen af landskaberne afgørende for provinsens økonomi, idet fritidsaktiviteter og turisme får stadig større betydning for byernes periferi, hvor by- og landområder mødes. Et andet mål er at forbedre landdistriktets levedygtighed og naturværdier.

Der er tildelt 6 mio. € til fiskeriforanstaltninger. De påtænkte investeringer vedrører primært en tilpasning af fiskeriindsatsen samt forarbejdning og afsætning af fiskeriprodukter.

Den 22. december 1999 godkendte Kommissionen formelt Nederlandenes liste over mål nr. 2-områder. I april 2000 bebudede de nederlandske myndigheder over for Kommissionen, at der ville blive udarbejdet ni **mål nr. 2**-programmer for perioden 2000-2006. Efter anmodning fra Kommissionen blev antallet af mål nr. 2-programmer reduceret. Programmerne blev ”bundtet sammen” efter region og antallet af operationelle programmer blev således reduceret til fire.

Forhandlingerne om disse fire programmer fandt alle sted i løbet af 2000, og vedtagelsen af programmerne vil finde sted i første halvår 2001.

En væsentlig del (46%) af mål nr. 2-tildelingen for Nederlandene er blevet afsat til programmet for “Noord-Nederland”. EU vil bidrage til programmet med 329 mio. €. Programmerne involverer kun EFRU-finansiering og har til formål at stimulere den industrielle og økonomiske omstilling i regionen. På det operationelle plan er prioriteterne: styrkelse af markedet, udvikling af bycentre og arbejdsmarkedets funktion.

Det andet program “byområder i Nederlandene” modtager et EU-bidrag på næsten 200 mio. €. Programmet vedrører kriseramte byområder, og en række distrikter fra forskellige byer behandles samlet i et enhedsprogrammeringsdokument, som afspejler dels Nederlandenes høje prioritering af byspørgsmål, dels integreringen af dette spørgsmål i strukturfondenes “mainstream”-politik. Programmet omfatter 11 bydele i ni byer, herunder de fire største byer (Amsterdam, Rotterdam, Utrecht og Den Haag) og fem mellemstore byer (Eindhoven, Maastricht, Arnhem, Nijmegen og Enschede). Det nederlandske Indenrigsministerium har udvalgt de støtteberettigede områder ud fra kriterierne om “fattigdomsniveau” og “langtidsledighed”.

De to sidste programmer “Zuid-Nederland” og “Oost-Nederland” er i højere grad rettet mod landdistrikter. EU-bidraget hertil andrager henholdsvis 152 mio. € og 122 mio. €. EPD’et for “Zuid-Nederland” er opdelt i flere underområder. Kernen i programmet er et landdistrikt, som omfatter dele af provinserne N-Brabant og Limburg. Programmet omfatter tillige udfasningsområder i ZO-Brabant, Z-Limburg og Zeeland. Kernen i EPD’et for “Oost-Nederland” er et landdistrikt, der dækker dele af provinserne Gelderland, Overijssel og en meget lille del af Utrecht. Programmet omfatter ligeledes udfasningsområderne Twente og Arnhem-Nijmegen

under mål nr. 2. Begge programmer modtager kun støtte fra EFRU, og prioriteterne på det operationelle plan er følgende: fysisk planlægning, stimulering af økonomien og social samhørighed.

Mål nr. 3: For at undgå uregelmæssigheder i den nye periode er der allerede truffet en lang række foranstaltninger med henblik på at forbedre udvælgelsen, overvågningen og kontrollen. Social- og arbejdsministeren har også besluttet at flytte ESF-implementeringsenheden (ESF-Nederland) fra Arbeidsvoorziening og lægge den ind under sit eget ministerium som en styrelse.

Det nye mål nr. 3-EPD, der blev godkendt af Kommissionen den 8. august 2000, beløber sig til 1 750,4 mio. €. Kommissionen har også udbetalt acontobeløbene for den nye periode 2000-2006, men på grund af alle problemerne i den foregående periode har de nederlandske myndigheder endnu ikke påbegyndt nye projekter. Den forventede startdato er den 1. april 2001.

FIUF uden for mål nr. 1: Fiskeriprogrammet for regionerne uden for mål nr. 1 blev forelagt Kommissionen den 29. december 2000 og opererer med en FIUF-tildeling på 32,1 mio. €. Programmet behandles i 2001.

2.2.11. ØSTRIG

Perioden 1995-1999

Den vellykkede gennemførelse af Østrigs eneste mål nr. 1-program, Burgenland, fortsatte i 2000. Alle EFRU- og ESF-bevillinger blev fordelt. Foranstaltningerne vedrørende erhvervslivet og F&U (telekommunikationsinvesteringer) havde hovedæren for de positive resultater ved periodens slutning.

Det oprindelige formål med programmet var at skabe 7 300 nye arbejdspladser, et tal der på grundlag af den løbende evaluering blev nedjusteret til et mere realistisk niveau, nemlig 1 200 arbejdspladser (nettoeffekt). Resultaterne viser, at 173 nye virksomheder er blevet støttet eller sikret, 2 400 nye arbejdspladser er blevet skabt og over 6 200 arbejdspladser er bevaret. Over 1 000 virksomheder modtog individuel investeringsstøtte.

De fire østrigske mål nr. 2-programmer gjorde tilfredsstillende fremskridt i 2000. Ændringerne i slutningen af perioden bestod især af finansielle justeringer, hvor midlerne blev flyttet til de foranstaltninger, der gav de bedste resultater.

Ud fra de godkendte projekter er forventningen, at det største mål nr. 2-program, Steiermark, vil medføre skabelse af 2 338 nye arbejdspladser og bevarelse af 21 551 arbejdspladser. Prognosen for Niederösterreich-programmet forudser 1 474 nyoprettede arbejdspladser og 9 840 bevarede arbejdspladser. Hvad angår de mindre programmer for Oberösterreich og Vorarlberg forventer man ud fra udnyttelsesgraden for forpligtelsesbevillingerne ved udgangen af 1999, at der vil blive skabt henholdsvis 490 nye arbejdspladser (hvortil kommer 2 960 bevarede arbejdspladser) og 752 nye arbejdspladser (4 742 bevarede arbejdspladser). Det overordnede mål for mål nr. 2-programmerne er at skabe 5 054 arbejdspladser.

Foranstaltninger rettet mod erhvervsinvesteringer og direkte investeringer i virksomheder har den højeste gennemførelsesgrad af alle EFRU-foranstaltningerne. Derimod er gennemførelsesgraden for foranstaltninger med sigte på turisme,

innovation og teknologioverførsel samt erhvervsservice (rådgivning) lavere end forventet.

Perioden 2000-2006

Burgenland er stadig støtteberettiget under **mål nr. 1** i perioden 2000-2006. Den samlede strukturfondstildeling på 271 mio. € vil medføre en samlet investering på knap 853 mio. € – hvoraf den private medfinansiering anslås at udgøre over 490 mio. €. Programmet blev godkendt af Europa-Kommissionen den 7. april 2000.

Overvågningsudvalget vedtog på sit første møde, der fandt sted den 22. maj i Eisenstadt, sine procedureregler og programtillægget.

Den første udbetaling svarende til 3,5% af EU-bidraget (6,8 mio. €) blev foretaget i august 2000.

Der er fastlagt tre basismål for det nye mål nr. 1-program for Burgenland:

at udvikle Burgenland til en moderne centraleuropæisk region

at forberede Burgenland til EU's udvidelse (især samarbejde med Ungarn)

at reducere de interne skævheder i Burgenland.

Programmets ESF-del var blevet fastlagt i et partnerskab mellem den regionale PES, den østrigske LO, den østrigske arbejdsgiversammenslutning, instituttet for erhvervsfremme i Eisenstadt og forskellige andre organisationer. ESF-delen indeholder en del nyskabelser i forhold til den foregående programmeringsperiodes "mainstream"-model. Der er tilføjet en ny foranstaltning til fremme af livslang læring, der udnytter potentialet i den nye ESF-forordning. Foranstaltningen har til formål at fremme uddannelsen i informations- og kommunikationsteknologier, etablering af netværk mellem uddannelsescentre og virksomheder samt uddannelsesprojekter for undervisere.

Ifølge EPD'et vil EUGFL-Udviklingssektionen bidrage med i alt 41,345471 mio. € for hele perioden 2000-2006. De vigtigste foranstaltninger vedrører modernisering af landbruget, landbrugsuddannelser, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, skovbrugsforanstaltninger samt udvikling af landdistrikter og naturbevarelse. Ca. 27% af bevillingerne er afsat til udvikling af landdistrikter (diversificering, kvalitetsprodukter, landsbyrenovering, mindre landinfrastrukturer), 23% til forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, 18% til modernisering af landbruget (investeringer i bedrifterne, etablering af unge landbrugere), 13% til skovbrugsforanstaltninger, 13% til beskyttelse af naturarven og 6% til uddannelse (landbrugsuddannelse, omskoling, især for de tjenester, der har særlig betydning for landbruget, naturbeskyttelse og udvikling af uddannelsesnet i landdistrikterne). Samtlige de forpligtelsesbevillinger, der var afsat til 2000, er udnyttet (på fællesskabsplan).

Otte regioner ("Länder") nemlig Kärnten, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark Salzburg, Vorarlberg, Tirol og Wien er delvis omfattet af **mål nr. 2** i perioden 2000-2006. Den samlede strukturfondstildeling på 703 mio. € fordeler sig med 600 mio. € til mål nr. 2-områder og 103 mio. € til områder omfattet af overgangsordningen. Det østrigske loft ligger omkring 1 994 853 indbyggere i mål

nr. 2-områder og 1 098 794 indbyggere i områder, der er omfattet af overgangsordningen.

De nye mål nr. 2-programmer for regionerne Kärnten, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark Salzburg, Vorarlberg og Tirol blev fremsendt til Kommissionen i april 2000. Alle syv programmer blev accepteret som oplæg i slutningen af april og begyndelsen af maj. Programmet for Wien blev forelagt Kommissionen i juni og accepteret i juli 2000.

ESF bidrager også til programmerne for Kärnten, Wien og Steiermark.

Med undtagelse af Wien sluttede forhandlingerne med alle disse regioner i juli 2000.

Mål nr. 3: Østrigs arbejdsmarkedspolitik har måttet tage dels nogle allerede eksisterende, dels nogle helt nye udfordringer op. Koncentrationen af arbejdsløshed omkring særlige grupper og kønsopdelingen af arbejdsmarkedet er fænomener, som har været åbenbare i flere år. Samtidig er der opstået nye problemer som følge af smidiggørelsen af arbejdsmarkedsstrukturen, nye former for arbejdstilrettelæggelse, nye kvalifikationskrav og flytning af den økonomiske aktivitet mellem sektorer og regioner. Den nationale handlingsplan for 2000 indeholdt alle de politiske instrumenter, man rådede over til at løse disse problemer.

Det nye ESF-program under mål nr. 3, som de østrigske myndigheder og Kommissionen begyndte at forhandle om den 8. december 1999, og som blev godkendt af Kommissionen den 8. august, er det vigtigste finansielle instrument, EU råder over til at støtte den østrigske arbejdsmarkedsstrategi.

Programmet bygger på erfaringerne fra den foregående interventionsperiode 1995-1999. Interventionsinstrumenterne bør imidlertid udvikles og forbedres yderligere. Af nyheder i perioden 2000-2006 skal først og fremmest nævnes den prioriterede foranstaltning "livslang læring", der vil blive gennemført af Ministeriet for Uddannelse, Videnskab og Kultur. Endvidere baner ESF vej for gennemførelsen af "mainstream"-foranstaltningerne, som vil bevirke, at der i alle grene af den østrigske arbejdsmarkedspolitik bliver sat ind mod kønsdiskriminering.

Del 3 af EPD'et skitserer, hvorledes ESF-interventionerne bidrager til implementeringen af de fire søjler i den europæiske beskæftigelsesstrategi:

- Beskæftigelsesegnethed: Denne søjle tiltrækker de fleste midler, og her er forebyggelse, dvs. en tidlig indsats for at hjælpe personer, der bliver arbejdsløse, et grundlæggende princip
- Iværksætterkultur: 1% af mål nr. 3-ressourcerne er øremærket til støtte til de lokale og regionale beskæftigelsespagter, der skal udnytte jobmuligheder på lokalt plan
- Tilpasningsevne: På grundlag af erfaringerne fra det tidligere mål nr. 4-EPD koncentrerer indsatsen nu om udvalgte målgrupper, som er mest truet af strukturforandringer, om at støtte personaleudviklingsplaner og foregribe tendenserne på arbejdsmarkedet

- Lige muligheder: Indsatsen for at fremme kvinders beskæftigelse i ikke-traditionelle og nye fag samt forbedringen af karrieremuligheder, især inden for videnskab og teknologi, støttes under denne søjle.

Partnerskabsprincippet er en integreret del af gennemførelsesprocessen. Arbejdsmarkedets parter, regionale myndigheder og NGO'er er medlemmer af overvågningsudvalget. Dette holdt sit konstituerende møde den 26. juli, og der blev opnået enighed om de operationelle principper for de kommende år.

2.2.12. PORTUGAL

Perioden 1994-1999

Alle forpligtelsesbevillingerne er udnyttet, og gennemførelsen skrider godt frem. Gennemførelsesgraden ved udgangen af 2000 var på ca. 95%. Nu mangler alene saldobetalingerne og dermed også afslutningen af programmerne, som for en dels vedkommende vil finde sted i 2001.

Under midtvejsevalueringen blev der gjort foreløbig status, og det viste sig, at strukturfondene havde haft stor effekt i Portugal både på det makroøkonomiske niveau og med hensyn til beskæftigelse og udjævning af regionale skævheder.

De mest positive resultater blev registreret på infrastruktur- og miljøområdet. Mindst synlige var resultaterne inden for innovation samt forskning og udvikling, som derfor var genstand for særlig opmærksomhed under forhandlingerne om EFSR'en for perioden 2000-2006.

Perioden 2000-2006

Den portugisiske EFSR for perioden 2000-2006 blev godkendt af Kommissionen den 30. marts 2000. Der er i løbende priser fastsat 20 535 mio. € i fællesskabsbevillinger, hvilket svarer til ca. 15% af strukturfondsbevillingerne til mål nr. 1. I EFSR'en for Portugal er der regnet med en samlet investering på 42 199 mio. €.

Strukturfondsstøtten fordeler sig således: EFRU 64,8%, ESF 23%, EUGFL-Udviklingssektionen 11,1% og FIUF 1,1%.

De samme portugisiske regioner er omfattet af mål nr. 1 som i perioden 1994-1999 (dvs. hele Portugal), dog er regionen Lisboa e Vale do Tejo omfattet af overgangsordningen.

EFSR-strategien er baseret på fire prioriterede felter: 1) opkvalificering af den portugisiske arbejdskraft, beskæftigelsesfremme og social samhørighed; 2) omstilling af produktionen til fremtidssikrede produktionsgrene, 3) bekræftelse af regionernes og lokalområdernes betydning og af landets geoøkonomiske stilling; 4) fremme af en bæredygtig regionaludvikling og national samhørighed.

Hvad angår de interventioner, der er direkte knyttet til udviklingen af menneskelige ressourcer, repræsenterer ESF 23% af fællesskabsstøtten, hvilket er nogenlunde samme procentsats som i EFSR'en for perioden 1994-1999.

Inden for landbrug og udvikling af landdistrikter beløber EUGFL-Udviklingssektionens deltagelse sig til 2 284 mio. €. De vigtigste af

foranstaltningerne har til formål at fremme et bæredygtigt landbrug og støtte landbrugs- og skovbrugsindustrien.

På fiskeriområdet bidrager FIUF med 217,5 mio. € til samtlige berørte regioner. De vigtigste af de finansierede foranstaltninger vedrører beskyttelse og udvikling af vandbaserede ressourcer, havnefaciliteter, modernisering af fiskerflåden og forarbejdning af fiskeriprodukter.

I forhold til den foregående EFSR indeholder den nuværende EFSR følgende nyskabelser:

- En kraftig regionalisering af fællesskabsbevillingerne, idet ca. 47% af bevillingerne er afsat til regionale programmer
- Integration af de fire fonde i de regionale programmer, hvilket vil give en bedre koordinering på regionalt plan af de gennemførte aktioner og en mere effektiv løsning af problemerne "i marken"
- Højere prioritering af sektorerne "informationssamfund", "forskning" og "innovation", hvorimod støtten til energisektoren er faldet
- I overensstemmelse med bestemmelserne har de regionale og lokale myndigheder fået et større forvaltnings- og overvågningsansvar, hvilket indebærer en styrkelse af overvågnings-, forvaltnings-, evaluerings- og kontrolsystemerne.

På beskæftigelsesområdet regnes der i EFSR'en med skabelse eller bevarelse af 68 000 arbejdspladser hvert år.

Den portugisiske EFSR gennemføres ved 19 OP'er (syv regionale programmer og tolv tværregionale programmer). Der blev forhandlet om programmet for teknisk bistand i fjerde kvartal 2000, og programmet blev godkendt i begyndelsen af 2001.

I sidste kvartal 2000 mødtes de forskellige overvågningsudvalg for at godkende deres forretningsorden samt programtillæggene.

2.2.13. *FINLAND*

Perioden 1995-1999

Ved udgangen af 1999 var de sidste forpligtelser vedrørende den foregående programmeringsperiode 1995-1999 indgået. Gennemførelsen af de senest udvalgte projekter fortsatte i 2000 og forventes afsluttet inden slutningen af 2001. Kommissionen modtog de årlige rapporter for 1999 i juni 2000.

Ved midtvejsevalueringen konstateredes det, at den regionale udviklingsstrategi, der var valgt for mål nr. 6-regionen, havde været rigtig. Dog fandt man, at de oprindelige program mål var for ambitiøse i forhold til de afsatte midler, og målene blev derfor justeret. Også finansieringsplanen blev let justeret i slutningen af 1999, og planen blev bekræftet i Kommissionens beslutning af april 2000.

Ifølge årsrapporten for 1999 var 79,8% af den samlede offentlige finansiering ved udgangen af 1999 blevet betalt til projekterne. Programmet har skabt over 19 000

nye arbejdspladser og 2 600 nye virksomheder. Afvandringen fra mål nr. 6- (og nr. 2- og nr. 5b-) regionerne, som har været tendensen i programmeringsperioden, fortsatte.

Mål nr. 2-programmet blev gennemført gennem to EPD'er i henholdsvis 1995-1996 og 1997-1999. Efter at Kommissionen i slutningen af 1999 og begyndelsen af 2000 havde fået forelagt yderligere oplysninger til brug for afslutningen af regnskaberne for dette program, foretog Kommissionen i foråret 2000 saldobetalingen. Ved udgangen af 1999 var 50,5% af den samlede offentlige finansiering af programmet for 1997-1999 blevet udbetalt til projekterne.

Ifølge midtvejsevalueringen havde det finske mål nr. 2-program haft en væsentlig indflydelse på væksten i antallet af virksomheder og beskæftigelsen i programmeringsområdet, hvor nye virksomheder skød op med samme hastighed som i referenceområderne i den sydlige og den centrale del af Finland. Det skønnedes, at programmet ved udgangen af 1999 havde skabt næsten 15 000 nye arbejdspladser og over 1 400 nye virksomheder. De nye virksomheder blev især etableret i servicesektoren, navnlig inden for erhvervsservice, i social- og sundhedssektoren mv. Bedømmerne bemærkede dog, at de fleste af projekternes virkninger var kvalitative. Ved udarbejdelsen af de nye mål nr. 2-programmer for perioden 2000-2006 blev der også taget hensyn til bemærkningerne og henstillingerne fra midtvejsevalueringen.

Perioden 2000-2006

Forhandlingerne om de nye mål nr. 1- og nr. 2-programmer mellem de finske myndigheder og generaldirektoraterne med ansvar for strukturfondene blev gennemført i slutningen af 1999 og begyndelsen af 2000 i Helsinki. De vigtigste emner for drøftelserne var kvantificering af de forventede resultater og virkninger, indikatorer, overvågnings- og kontrolsystemer, additionalitet, resultatreserve, tværregionale projekter, Finnvera (den statsejede formidler af risikovillig kapital), låneordninger, miljø/Natura 2000 samt informationssamfundet. Kommissionen ønskede især, at der i forbindelse med prioriteterne vedrørende SMV-udvikling og menneskelige ressourcer blev fokuseret kraftigere på nærmere bestemte kvalifikationsbehov samt udvikling af landdistrikter (mål nr. 1). Der blev i de endelige EPD'er taget hensyn til disse justeringer.

Begge de finske mål nr. 1-programmer (Østfinland og Nordfinland) blev godkendt af Kommissionen den 31. marts 2000 som de første regionale programmer for den nye programmeringsperiode 2000-2006. Det samlede EU-bidrag er på 913 mio. € (1999-priser). Der sigtes på fremme af knowhow, ny teknologi og informationssamfundet. Med programmets foranstaltninger søger man at forbedre erhvervslivets konkurrenceevne, fremme den økonomiske vækst, skabe nye arbejdspladser og virksomheder, bekæmpe arbejdsløsheden og nedsætte tempoet for afvandringen både fra landdistrikterne og fra regionerne i almindelighed.

Foranstaltningerne vedrørende menneskelige ressourcer er i overensstemmelse med ESF's referenceramme. ESF-interventionerne beløber sig til i alt 273 mio. € for begge programmer. ESF-prioriteterne omfatter: en styrkelse af arbejdskraftens kompetence, kvalifikationer og beskæftigelsesegnethed samt udvikling af virksomheder.

EUGFL-Udviklingssektionens støtte til landbrug og udvikling af landdistrikter udgør 197,1 mio. €. De vigtigste foranstaltninger omfatter udvikling af landdistrikter, skovbrug, uddannelse og etablering af unge landbrugere.

I fiskerisektoren bidrager FIUF med 6,85 mio. €, og de vigtigste foranstaltninger omfatter forarbejdning, fiskerihavne og akvakultur.

På de første overvågningsudvalgsmøder, der blev afholdt i maj i Oulu og Mikkeli, blev den nye programmeringsperiode indledt med en godkendelse af procedurereglerne, projektudvælgelseskriterierne, programtillæggene og en reklameplan. Den anden række overvågningsudvalgsmøder blev holdt i Kajaani i november, og her blev programtillæggene færdiggjort, ligesom udvalget drøftede gennemførelsesforløbet, overvågningssystemet, informations- og reklameaktiviteterne samt de nye låneordninger for EFRU-medfinansiering. I forbindelse med møderne i overvågningsudvalget blev der afholdt pressekonferencer og arrangeret projektbesøg.

EPD'erne for Vest- og Sydfinland blev godkendt af Kommissionen den 30. juni 2000 som de første **mål nr. 2**-programmer for den nye programmeringsperiode. Før de første møder i overvågningsudvalget i begyndelsen af oktober blev der afholdt et forberedende møde i juni. Overvågningsudvalgene drøftede på deres møde i december i Jyväskylä de samme emner som dem, der var blevet drøftet på ovennævnte mål nr. 1-møder, og det blev bemærket, at programgennemførelsen havde fået en tilfredsstillende start.

Mål nr. 2-programmet for Ålandsøerne, som Kommissionen havde fået forelagt særskilt, blev godkendt den 20. december 2000. Ålandsøerne er en selvstyrende, svensktalende finsk provins omfattende over 6 500 øer og skær, hvoraf de 65 er beboet. Programmet tager sigte på at forbedre erhvervslivets konkurrenceevne, opnå en positiv befolkningsudvikling i skærgården, føre regionens indbyggere ind i informationssamfundet og øge miljøbevidstheden.

Det samlede EU-bidrag til de finske mål nr. 2-programmer er på 489 mio. € (1999-priser). EPD'erne for Syd- og Vestfinland har til formål at fremme iværksætterkulturen og beskæftigelsen ved at lette diversificeringen af den regionale økonomi og øge dennes konkurrenceevne. Med henblik herpå fokuserer EPD'erne på vækstsektorer, klynger og knowhowbaseret konkurrenceevne. I begge programmer lægges der vægt på informationssamfundet og på udvikling af SMV'er.

I Vestfinland er ESF-støtten koncentreret om udvikling af virksomheder og økonomisk omstrukturering, udvikling af kvalifikationer og nye teknologier samt modernisering af infrastrukturer og forbedring af levevilkårene. I Sydfinland er ESF-foranstaltningerne koncentreret om erhvervslivets konkurrenceevne og rammevilkårenes attraktivitet, udvikling af knowhow og menneskelige ressourcer, udvikling af underregioner og byområder samt lokalsamfundenes attraktivitet.

Mål nr. 3-EPD'et for regioner uden for mål nr. 1 blev godkendt af Kommissionen den 01.08.2000. ESF-støtten til programmet beløber sig til i alt 416 mio. €. EPD'et omfatter fire prioriterede felter, der er i overensstemmelse med ESF's referenceramme:

1. Udnyttelse af efterspørgslen efter arbejdskraft og forbedring af beskæftigelsesegnetheden (29% af ESF-tildelingen)
2. Fremme af ligestilling og lige muligheder på arbejdspladsen (19% af ESF-tildelingen)
3. Forbedring af kvaliteten og effektiviteten af uddannelserne, fremme af den faglige mobilitet og styrkelse af integrationen af uddannelse og arbejdsliv (19% af ESF-tildelingen)
4. Udvikling af den menneskelige kapital for at støtte iværksætterkulturen og forbedre kvaliteten af arbejdslivet samt udnyttelse af forskning og teknologi (29% af ESF-tildelingen).

Herudover er teknisk bistand et prioriteret felt (4% af ESF-tildelingen).

På Arbejdsministeriets område blev 80% af de forpligtelsesbevillinger, der var fastsat for 2000, udnyttet. Der var ydet støtte til ca. 350 projekter, og 9 000 personer havde taget del i projekterne.

Den 27.09.2000 blev et særskilt mål nr. 3-program med 2,6 mio. € i støtte fra ESF godkendt for de selvstyrende Ålandsøer.

De vigtigste arbejdsmarkedsproblemer, der søges løst gennem ESF-programmerne, er følgende: høj arbejdsløshed, truslen om visse gruppers (f.eks. langtidsledige, unge arbejdsløse, ældre og handicappede) udstødelse fra arbejdsmarkedet og de voksende flaskehalssproblemer på arbejdsmarkedet. Et forholdsvis lille antal iværksættere, mangel på kvalifikationer især hos ældre arbejdstagere med et lavt uddannelsesniveau og forældede kvalifikationer, kønsopdelt arbejds- og uddannelsesmarked, behov for at forbedre forholdet mellem forskning, uddannelse og arbejdsliv samt behov for at forbedre mulighederne for livslang læring og udnyttelsen af disse muligheder.

Ligesom før er Arbejdsministeriet i den nye programmeringsperiode både forvaltningsmyndighed og betalingsmyndighed for ESF's operationer i Finland. Programgennemførelsen er stort set blevet decentraliseret og foregår nu på regionalt plan. Der er udarbejdet ny lovgivning med henblik på gennemførelsen af strukturfondsprogrammer i Finland.

Fiskeri uden for mål nr. 1: FIUF-bidraget udgør 32 mio. €, hvoraf 55% er afsat til beskyttelse og udvikling af vandbaserede ressourcer, akvakultur, fiskerihavnefaciliteter, forarbejdning og afsætning af fiskeriprodukter samt indlandsfiskeri. 11% er øremærket til Ålandsøerne, som har deres eget program.

2.2.14. SVERIGE

Perioden 1995-1999

Ved udgangen af 1999 var de sidste forpligtelsesbevillinger fra den foregående programmeringsperiode udnyttet for de fem mål nr. 2-programmer, mål nr. 6-programmerne og de otte INTERREG II A-programmer. Gennemførelsen af de senest udvalgte projekter fortsatte i 2000 og forventes afsluttet før udgangen af 2001. Årsrapporter for 1999 blev modtaget i juni 2000.

Perioden 2000-2006

Kommissionen fik den 23. november 1999 forelagt fuldstændige udgaver af **mål nr. 1**-EPD'erne for Norra Norrland og Södra Skogslänsregionen. Principbeslutningerne blev truffet henholdsvis den 12. og den 17. maj, og programmerne blev endeligt vedtaget den 24. maj 2000.

Strukturfondene vil bidrage med 748 mio. € for perioden 2000-2006, hvoraf 52% er øremærket til Norra Norrland og 48% til Södra Skogslänsregionen. Der er sammen med den nationale offentlige og private medfinansiering mobiliseret over 2 mia. € i investeringer. I hvert program er der særskilte budgetter for de indre landområder og kystområderne (det særlige program).

De to mål nr. 1-programmer dækker meget store og tyndt befolkede områder, der har et vanskeligt klima og ligger fjernt fra de økonomiske kraftcentre. Hovedmålene er at skabe 20 000 arbejdspladser og 3 500 nye virksomheder, dels ved at udvikle et videntungt og konkurrencedygtigt erhvervsliv under brug af moderne teknologi, dels ved at forbedre områdets attraktivitet som et sted, hvor man kan leve og arbejde. Dette indebærer beskyttelse af det uspolerede miljø, sikring af høje uddannelsesstandarder og styrkelse af kulturarven med henblik på at tiltrække virksomheder til området. 4 000 virksomheder og 40 000 personer vil deltage i uddannelsesaktiviteter. Hvert program indeholder særlige foranstaltninger til fremme af udviklingen af den samiske kultur og de traditionelle samiske industrier.

I 2000 blev der afholdt to overvågningsudvalgsmøder pr. program, et i Luleå og Östersund i midten af juni og et i Umeå og Höga Kusten i oktober. De vigtigste punkter på dagsordenerne var vedtagelse af procedureregler for overvågningsudvalgene samt programtillæggene, herunder udvælgelseskriterier, overvågningsindikatorer samt informations- og kommunikationsplaner. Programmerne blev operationelle i sommerens løb, og de første udvælgelser skete i efteråret. Inden årets udgang var der udvalgt ca. 250 projekter. Siden programmernes start har efterspørgslen været stor, således at situationen er blevet væsentligt forbedret i forhold til den foregående programmeringsperiode.

I 2000 lagde Kommissionen særlig vægt på information og reklameaktiviteter. Der blev afholdt pressekonferencer og arrangeret projektbesøg i forbindelse med møderne i overvågningsudvalgene.

Inden for landbrug og udvikling af landdistrikter yder EUGFL-Udviklingssektionen et bidrag på i alt 115,3 mio. €. De vigtigste foranstaltninger vedrører: investeringer i landbrugs-, gartneri- og rensdyrbedrifter, bæredygtig udvikling af landdistrikter gennem diversificering, yderligere forarbejdning og afsætning, bondegårdsturisme og bevarelse af landdistrikternes arv.

For fiskerisektoren beløber FIUF-støtten sig til 11,5 mio. €, og støtten er koncentreret om investeringer i akvakultur, forarbejdning samt beskyttelse og udvikling af vandbaserede ressourcer.

Udkastene til enhedsprogrammeringsdokumenter (EPD'er) for de fire svenske **mål nr. 2**-områder (Norra, Västra, Södra og Öarna) blev godkendt som forhandlingsgrundlag den 26. april 2000. Forhandlingsmødet blev afholdt den 19. juni med deltagelse af repræsentanter for de regionale partnerskaber og den svenske

regering og af GD'erne for Regionalpolitik og Beskæftigelse, som repræsenterede Kommissionen. Forhandlingerne blev afsluttet med en brevveksling. Principbeslutningerne for alle fire programmer blev truffet i oktober, mens de endelige beslutninger vedrørende EPD'erne blev truffet den 15. og 20. december. Det første møde i overvågningsudvalget for hvert af de fire programmer blev afholdt i december 2000 i Karlskoga, Gävle og Jönköping.

Strukturfondenes forpligtelsesbevillinger for budgetperioden 2000-2006 udgør 423 mio. €, hvoraf 87% hidrører fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og 13% fra Den Europæiske Socialfond. Denne EU-finansiering vil alt i alt mobilisere ca. 1,5 mia. € i EU-midler samt nationale og private midler.

De områder, der er omfattet af de fire EPD'er, står over for stort set ens problemer, nemlig en arbejdsløshed, der ligger over gennemsnittet, et lavere uddannelsesniveau og traditionelle industrier med strukturvanskeligheder. Hovedformålene med programmerne er derfor at skabe et gunstigt erhvervsklima, fremme iværksætterkulturen, udvikle virksomheder og forbedre uddannelses- og kvalifikationsniveauet for derved at øge beskæftigelsesegnetheden og hjælpe industrien med at blive mere videnintensiv og konkurrencedygtig. Konkurrenceevnen vil også blive forbedret ved at fremme samarbejdet mellem industri og universiteter. I stort set alle programmer gøres der noget for at forbedre levevilkårene i form af kulturforanstaltninger og foranstaltninger til serviceforbedring og styrkelse af den lokale medbestemmelse ("selvstændiggørelse"), ligesom lokale initiativer fremmes og støttes.

I samtlige programmer lægges der særlig vægt på unge og kvinder, og blandt de horisontale prioriteter kan nævnes bæredygtig udvikling, ligestilling og integrering af indvandrere. Målet for programmerne er 29 400 nye eller bevarede arbejdspladser og 5 900 nye virksomheder, og derudover vil flere tusinde personer få forbedret deres beskæftigelsesegnethed gennem uddannelse.

Mål nr. 3: Enhedsprogrammeringsdokumentet (EPD'et), som er resultatet af syv måneders forhandlinger mellem de svenske myndigheder og Kommissionen, blev godkendt af Kommissionen den 27. september 2000. Hvis man ser bort fra mål nr. 1-regionerne, er Sverige berettiget til 747 mio. € i ESF-støtte (samlet budget: 2 780 mio. €, heraf 729 mio. € i national offentlig finansiering og 1 303 mio. € fra private kilder). Programtillægget, der blev færdiggjort i slutningen af året, kompletterer EPD'et og angiver nærmere, hvilke foranstaltninger der skal træffes. De fem vigtigste prioriterede felter er følgende:

1. Opkvalificering af ansatte, hvilket skal ske efter aftale mellem arbejdsgiverne og de ansatte. Sverige er den EU-medlemsstat, der bruger flest midler til at opkvalificere ansatte. Målgruppen er ansatte i den offentlige og den private sektor med hovedvægt på SMV'er med under 50 ansatte
2. Fremme af beskæftigelsesegnethed og iværksætterkultur. Målgrupperne er både ansatte og arbejdsløse (budget: 258 mio. € eller 34,5% af ESF's tildeling)
3. Integration, mangfoldighed og lige muligheder
4. Lokaludvikling

5. Teknisk bistand

Den svenske regering har oprettet det svenske ESF-Råd som en uafhængig forvaltningsmyndighed for programmet. Arbejdsmarkedsstyrelsen er betalingsmyndigheden. Overvågningsudvalget, der er et bredt sammensat partnerskab, der skal overvåge EPD'et, holdt møde to gange i 2000 for at godkende programtillægget, etablere overvågningsstrukturer og sætte programmet i gang.

Trods den sene start på programmet var der ved slutningen af 2000 godkendt i alt 1 100 projekter med 30 000 deltagere.

For fiskeri uden for mål nr. 1 beløber FIUF-tildelingen sig til 62 mio. €, som især er afsat til omstrukturering af forarbejdningsindustrien og modernisering af fiskerflåden.

2.2.15. *DET FORENEDE KONGERIGE*

Perioden 1994-1999

Mål nr. 1: I slutningen af 1999 blev de endelige justeringer af programmerne for perioden 1994-1999 aftalt med de relevante myndigheder. Gennemførelsen af de resterende projekter fortsatte gennem hele 2000 og forventes afsluttet senest den 31. december 2001.

Samtlige forpligtelsesbevillinger til mål nr. 3- og nr. 4-programmerne blev udnyttet i perioden 1994-1999. Der er endnu ikke blevet godtaget anmodninger om saldobetalinger.

Perioden 2000-2006

Det Forenede Kongerige har seks mål nr. 1-regioner. Én region, Merseyside, bevarer sin mål nr. 1-status fra perioden 1994-1999; tre regioner, Cornwall og Isles of Scilly, South Yorkshire & West Wales samt the Valleys har for første gang fået mål nr. 1-status, mens to regioner, Northern Ireland & Highlands and Islands ikke længere er fuldgyldige mål nr. 1-regioner, men vil modtage overgangsstøtte indtil 2005.

Hvad angår de fem mål nr. 1-regioner i Storbritannien gennemføres strukturfondsinterventionerne gennem enhedsprogrammeringsdokumenter (EPD'er), og derfor blev de regionale udviklingsplaner fremlagt i form af udkast til EPD'er. For Northern Ireland gennemføres interventionerne ved en EF-støtteramme samt operationelle programmer baseret på en regional udviklingsplan.

Forhandlingerne om mål nr. 1-EPD'erne for Storbritannien fandt sted fra december 1999 til april 2000. I Northern Ireland's tilfælde blev den regionale plan ganske vist fremlagt i slutningen af 1999, men EFSR'en blev først vedtaget i december 2000, og vedtagelsen af OP'erne var ikke afsluttet før i begyndelsen af 2001. Dette lange tidsrum skyldtes den politiske og administrative udvikling i Northern Ireland i 2000, især uddelegeringen af beføjelser til Northern Ireland's parlament.

I hvert af mål nr. 1-EPD'erne for Storbritannien er der identificeret mellem fire og seks prioriterede felter: støtte til små og mellemstore virksomheder, støtte til modernisering af erhvervslivet, økonomisk genopretning i lokalsamfundene, udvikling af menneskelige ressourcer og udvikling af strategisk infrastruktur. Hertil

kommer et program, der mere specifikt vedrører problemerne i landdistrikterne, og et program, der vedrører "regional egenart".

EFSR'en for Northern Ireland gennemføres ved to operationelle programmer, nemlig overgangsprogrammet for mål nr. 1 (opbygning af bæredygtig velstand) og EU-programmet for fred og forsoning i Northern Ireland og Border Region (PEACE II) 2000-2004. EFSR'en omfatter følgende prioriterede felter: økonomisk vækst og konkurrenceevne, beskæftigelse, udvikling af menneskelige ressourcer og social integration, bymæssig og social revitalisering, landbrug, udvikling af landdistrikter og fiskeri samt miljø.

EU-programmet for fred og forsoning i Northern Ireland og Border Region (PEACE II) 2000-2004 er en videreførelse af det særlige støtteprogram for fred og forsoning (PEACE I) 1995-1999. Programmet bygger videre på PEACE I-resultaterne gennem en bred vifte af aktioner under følgende prioriterede felter: økonomisk fornyelse, social integration, integration og forsoning, lokalt baserede revitaliserings- og udviklingsstrategier, den udad- og fremadskuende region samt grænseoverskridende samarbejde.

Overgangsprogrammet under mål nr. 1 (opbygning af bæredygtig vækst) er det største element i EF-støtterammen for Northern Ireland, idet det tegner sig for ca. to tredjedele af den samlede strukturfondstildeling. Dette program vil derfor være det væsentligste middel til gennemførelsen af den økonomiske og sociale overgang, der er omhandlet i EFSR'en. Følgende prioriterede felter er blevet vedtaget: økonomisk vækst og konkurrenceevne, beskæftigelse, bymæssig og social revitalisering, landbrug, udvikling af landdistrikter, skovbrug, fiskeri og miljø.

Inden for landbrug og udvikling af landdistrikter støtter EUGFL-Udviklingssektionen de fem støtteberettigede regioner med i alt 388 mio. €. Hver region har sine prioriteter: støtte til SMV'er og mikrovirksomheder samt strukturtilpasning i Cornwall's landdistrikter; støtte til landsamfund i Highlands and Islands; udvikling af nichesektorer i Merseyside; modernisering af erhvervslivet og støtte til lokalsamfundenes overgang til den nye økonomi i South Yorkshire; bæredygtig udnyttelse af naturressourcer i West Wales samt afbalanceret udvikling af byer og landdistrikter og økonomisk vækst og fornyelse i Northern Ireland.

FIUF-støtten til fiskerisektoren beløber sig til 60,3 mio. €.

Det Forenede Kongerige har 14 **mål nr. 2**-regioner: Gibraltar, West Midlands, Yorkshire and Humberside, East Midlands, North East of England, North West England, East of England, South East England, London, South West of England, South of Scotland, East of Scotland, Western Scotland og East Wales. Alle disse regioner bortset fra to omfatter også områder med overgangsstatus. Forhandlingerne om EPD'erne for mål nr. 2 fandt sted fra juli til december 2000.

Alle programmer er centreret omkring seks temaer eller emner: små og mellemstore virksomheder, strategiske udviklingsmuligheder, kvalifikationer, landdistrikter og fiskeriområder, økonomisk genopretning i lokalsamfund og beskæftigelsesfremme. De nævnte temaer og emner indeholder en miljø- og ligestillingsdimension, som er integreret i aktiviteterne og tages i betragtning ved projektvurderingen og evalueringen af fremskridtene i programgennemførelsen.

Af de 14 mål nr. 2-regioner i Det Forenede Kongerige har seks besluttet ikke at medtage ESF-foranstaltninger i deres programmer. Disse regioner vil søge at løse problemerne omkring menneskelige ressourcer direkte gennem mål nr. 3-programmerne. De øvrige otte mål nr. 2-planer indeholder ESF-foranstaltninger, som tegner sig for mellem 10% og 20% af det samlede strukturfondsbidrag til disse programmer. Disse ESF-foranstaltninger fokuserer specifikt på social integration for alle, tilpasningsevne og iværksætterkultur. Under forhandlingerne sikrede Kommissionen sig, at ESF-aktionerne under mål nr. 2 opfyldte de to kriterier: være integreret i den lokale/regionale udviklingsstrategi og at være koordineret med EFRU-interventionerne i det pågældende område, uden at der opstår overlapning med mål nr. 3.

Hvad angår mål nr. 2-programmerne for den foregående periode er der i alle regioner disponeret over samtlige ESF-bevillinger, og de hidtidige betalinger svarer til 64% af de samlede forpligtelser.

Decentraliseringen har ændret strukturen i Det Forenede Kongeriges mål nr. 3-program for 2000-2006. I perioden 1994-1999 var der ét EPD omfattende hele landet. I den nye programmeringsperiode er der et EPD for Det Forenede Kongerige og særskilte operationelle programmer for England, Scotland og Wales. Det engelske OP vil endvidere blive gennemført regionalt. Der er dog mange lighedspunkter mellem prioriteterne i de tidligere mål nr. 3- og nr. 4-EPD'er og den nye mål nr. 3-EFSR. Som et resultat af den generelt faldende tendens i antallet af arbejdsløse i Det Forenede Kongerige er der sket en markant styrkelse (fra 31,6% til 40,0%) af indsatsen for livslang læring, tilpasningsevne og iværksætterkultur. Samtidig er der fortsat afsat et væsentligt beløb (53%) til at bekæmpe arbejdsløshed og fremme social integration. Andelen af bevillinger til specifikke ligestillingsaktioner er næsten fordoblet (fra 3,6% til 7%).

Det engelske OP's opbygning følger mønsteret i ESF-forordningen med de fem politikområder og i EFSR'en for Det Forenede Kongerige. Programmet har et samlet budget på 4 111 mio. € svarende til 87% af Det Forenede Kongeriges samlede mål nr. 3-tildeling. Fordelingen mellem politikområder er følgende: aktiv arbejdsmarkedspolitik – 25%, lige muligheder for alle og fremme af social integration – 26%, livslang læring – 26%, tilpasningsevne og iværksætterkultur – 14%, forbedring af kvinders erhvervsfrekvens – 7% og teknisk bistand – 2,0%.

Det skotske OP har et budget på 498 mio. € og lægger stor vægt på de problemer med social udstødelse, der eksisterer i de indre bydele, især i Glasgow. Fordelingen mellem de politikområder, der er fastsat i ESF-forordningen, er følgende: forbedring af beskæftigelsesegnethed (23%), bekæmpelse af social udstødelse (37%), livslang læring (10%), en konkurrencedygtig økonomi (22%), udligning af kønsskævheder (7%) samt teknisk bistand (1%).

Det samlede budget for OP'et for Wales er 132 mio. €, og i dette OP lægges der større vægt på iværksætterkultur og tilpasningsevne end i de øvrige OP'er. Fordelingen mellem politikområder er: aktiv arbejdsmarkedspolitik – 25%, fremme af social integration – 21%, livslang læring – 22%, tilpasningsevne og iværksætterkultur – 23%, forbedring af kvinders erhvervsfrekvens – 7% samt teknisk bistand – 2,0%.

For fiskeri uden for mål nr. 1 udgør FIUF-tildelingen 125,5 mio. €. Oplægning af fiskerfartøjer har høj prioritet, herefter kommer akvakultur, fiskerihavnefaciliteter samt forarbejdning og afsætning af produkter. Efter programmets godkendelse skal programtillægget og de administrative procedurer udarbejdes, og det er derfor usandsynligt, at udvælgelsen af FIUF-projekter vil finde sted før andet kvartal 2001.

2.3. KOORDINERING MED DE ØVRIGE FINANSIELLE INSTRUMENTER

2.3.1. Koordinering med Samhørighedsfonden

2000 er det første år efter ikrafttrædelsen af den nye samhørighedsfondsforordning. Da Samhørighedsfonden har fungeret tilfredsstillende i perioden 1994-1999, er der kun foretaget enkelte ændringer i grundforordningen, som blev vedtaget i 1994.

De nye forordninger, der blev vedtaget den 21. juni 1999, og som har været i kraft siden den 1. januar 2000, indeholder ændringer for at tage hensyn til indførelsen af euroen, forenkle forvaltningen og forbedre effektiviteten. De vigtigste ændringer vedrører såvel grundprincipperne (forordning) som gennemførelsesforanstaltningerne (bilag II til grundforordningen).

Samhørighedsfondsstøtten muliggør en finansiering af infrastrukturprojekter på transportområdet, som bidrager til gennemførelsen af de transeuropæiske net, samt miljøprojekter, der gør det muligt for de pågældende lande at nærme sig EU's miljøpolitiske mål. Samhørighedsfonden giver de fire omfattede medlemsstater mulighed for at opretholde et højt offentligt investeringsniveau på disse to områder af fælles interesse og samtidig overholde de mål med hensyn til nedbringelse af budgetunderskuddene, der er fastsat i konvergensprogrammerne, som blev vedtaget med henblik på oprettelse af Den Økonomiske og Monetære Union.

Det vigtigste instrument til koordinering af Samhørighedsfondens og strukturfondenes interventioner er den strategiske referenceramme. Medlemsstaternes forelæggelse for Kommissionen af en strategisk referenceramme er en logisk følge af de nye bestemmelser, Samhørighedsfondens operationer er underlagt. Det hedder nemlig i forordning nr. 1265/99, at *“medlemsstaterne også (skal) forelægge resultaterne af evalueringen af miljøpåvirkningen i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen og deres **overensstemmelse med en generel territorial eller sektoriel miljø- eller transportstrategi**”*.

Endvidere er det i den vejledning for perioden 2000-2006, der er udsendt til de nationale forvaltninger i de fire samhørighedslande, bl.a. bestemt, at *“denne strategi skal formelt fastlægges i et sæt retningslinjer, som vil udgøre **“referencerammen”** for Samhørighedsfondens interventioner. Denne referenceramme, der skal fastlægges på det mest hensigtsmæssige niveau, skal omfatte følgende elementer: fastlæggelse af målene på langt sigt; angivelse af enkeltprojekter; specificering af de delmål, der skal være opnået i 2006; identificering af de projekter, der skal gennemføres for at opnå delmålene; for hvert enkelt projekt en foreløbig angivelse af investeringsudgifterne og en vejledende planlægning af finansieringskilderne”*.

De fire medlemsstater, der er omfattet af Samhørighedsfonden, fremlagde deres strategiske referencerammer for miljø og transport ved et informationsmøde, som Kommissionen afholdt for medlemsstaterne den 18. december 2000. I nogle af tilfældene er disse strategiske referencerammer indarbejdet i de operationelle

programmer, der blev godkendt i forbindelse med strukturfondsprogrammeringen for perioden 2000-2006, hvilket styrker koordineringen mellem Samhørighedsfondens og strukturfondenes interventioner.

2.3.2. *Koordinering med Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Investeringsfond (EIF)*

Den 19. januar 2000 blev der indgået en aftale mellem Kommissionen og **EIB** om samarbejde på det strukturpolitiske område i perioden 2000-2006. Aftalen indebærer en styrkelse af samarbejdet mellem EIB og Kommissionen på følgende områder: forberedelse af programmeringen af strukturoperationerne og forhandlingerne herom; medfinansiering af strukturinterventionerne; evaluering af store projekter.

I medfør af ovennævnte aftale indgik Kommissionen (GD REGIO) og EIB den 7. juni 2000 en rammeaftale for perioden 2000-2006. Ifølge rammeaftalen skal EIB evaluere visse store projekter, hvortil de støttemodtagende lande ansøger om strukturfondsstøtte.

Endvidere blev der etableret en kontaktordning mellem Kommissionens geografiske enheder og EIB. Ordningen har fungeret tilfredsstillende og har ført til et møde på højt niveau, som fandt sted den 4. december 2000 i Luxembourg med deltagelse af generaldirektøren for GD REGIO og EIB's generaldirektører. Konklusionerne fra mødet viser, på hvilke områder der bør tilstræbes et snævert samarbejde mellem de to institutioner. Der er nedsat arbejdsgrupper for at følge op på disse retningslinjer.

Hvad angår samarbejdsprioriteterne blev der især fokuseret på initiativet "i2i" samt nyskabende finansielle produkter, dvs. risikovillig kapital og globallån som led i den første prioritet: effektiv støtte til regionaludviklingen.

Med hensyn til EIB's aktiviteter i 2000 kan nævnes, at banken anvendte 30,6 mia. € (mod 27,8 mia. i 1999) på projekter gennemført i EU. EIB's støtte til de dårligst stillede regioner beløb sig til 13,7 mia. € i form af enkeltlån og 6,2 mia. i form af globallån (mærkbar forøgelse af støtten til SMV'er). Hovedmodtagerne af EIB's lån var Tyskland (19,7%), Italien (18,4%), Spanien (13,7%), Det Forenede Kongerige (10,8%) og Frankrig (10,8%).

	2000	1999	1998
EIB's aktiviteter i EU	30,6 %	27,8 %	25,1 %
Regionaludvikling	> 66 %	61%	71%

Den 7. december 2000 indgik EIF og EIB en masteraftale om styrkelse af forbindelserne mellem de to institutioner og strømlining af de former for operationer, de hver især tilbyder.

Ved aftalen overføres forvaltningen af al eksisterende EIB-venturekapitalinvestering til EIF, mens EIF's portefølje af infrastrukturgarantier overføres til EIB.

Inden for EIB's område beskæftiger EIF sig nu udelukkende med venturekapitaltransaktionerne og transaktionerne vedrørende porteføljegarantier for SMV'er (EF-midler og EIB/EIF-midler).

På de to ovennævnte EIF-indsatsområder er følgende vigtige retningslinjer blevet godkendt:

- EF's venturekapitalordning "ETF Start-up" vil blive styrket og orienteret mod finansiering af væksthuse og udviklingskapital
- EIF's garantiordning for SMV'er vil blive udvidet til også at omfatte meget små kreditfaciliteter, egenkapital og SMV'ernes investeringer i informations- og kommunikationsteknologier
- På EU's rådsmøde den 20. december 2000 bekræftedes EIF's rolle som det specialiserede finansielle instrument for SMV'erne i EU.

Endvidere har EIF's bestyrelse siden september 2000 godkendt ti venturekapitaloperationer til i alt 186 mio. € og 11 garantioperationer til en samlet værdi af 206 mio. €.

2.3.3. *Finansiel støtte til de transeuropæiske net (TEN)*

Koordineringen mellem budgettet for TEN-transport og -energi på den ene side og strukturfondene, især EFRU-midlerne, på den anden side har stor betydning for mål nr. 1- og nr. 2-områderne og samhørighedslandene, idet disse EF-instrumenter tager hensyn til nødvendigheden af at forbinde de EF-regioner, der er strukturelt handicappede som følge af deres status som øer, indlandsregioner eller perifere regioner, med de centrale regioner.

TEN-forordningen tillader "principielt" ikke, at den samme fase af et enkelt projekt finansieres over både TEN's budget og andre EF-budgetter, men i nogle tilfælde kan feasibilityundersøgelser, der er finansieret over TEN's budget, efterfølges af støtte fra EFRU og EIB til (del-)finansiering især af anlægsfasen. Ofte finansierer EFRU på transportområdet anlægsarbejder, der skal give "adgang" til det transeuropæiske transportnet, hvis enkelte elementer er finansieret over TEN's budget og/eller Samhørighedsfondens budget.

I 2000 var der afsat 14 mio. € i forpligtelsesbevillinger og 11 mio. € i betalingsbevillinger til TEN-energi samt 594 mio. € i forpligtelsesbevillinger og 486 mio. € i betalingsbevillinger til TEN-transport.

Finansforordningen for TEN (EF nr. 2236/95) blev ændret ved forordning (EF) nr. 1655/99, som indeholder bestemmelser om planlægning på mellemlangt sigt gennem et vejledende flerårigt investeringsprogram (FIP), tilskyndelse til at etablere offentlige/private partnerskaber samt anvendelse af en mindre del af budgetmidlerne (1%-2%) til at støtte projekter, der involverer risikovillig kapital. I 2000 afgav Udvalget for Finansiell Bistand, som hjælper Kommissionen med at gennemføre TEN-forordningen, en positiv udtalelse om FIP for perioden 2000-2006. Programmet vil blive revideret i 2003. I det nuværende forslag, der vil blive vedtaget af Kommissionen inden sommeren 2001, er der fastsat i alt ca. 2,8 mia. € til 11 prioriterede projekter (Essen-projekterne), projektet vedrørende globale navigationssatellitesystemer ("Galileo") og fire grupper projekter af fælles interesse.

Generaldirektoratet for Informationssamfundet og Generaldirektoratet for Regionalpolitik iværksatte i 1997 et fælles initiativ med det formål at forbedre kvaliteten af den lokale information om turisme og SMV'er gennem en kritisk masse af pålidelige data, der kan kombineres på kryds og tværs. Som led i dette initiativ blev 15 projekter medfinansieret af TEN-telekomprogrammet. Med projekterne søgte man at fremme e-handelen i de SMV'er, der er aktive i turistsektoren og ligger i de mindre gunstigt stillede regioner i EU. Kommissionen foretog i 2000 en vurdering af disse projekter med bistand fra eksterne eksperter. Den generelle konklusion var, at projekterne bidrog væsentligt til en pionérindsats til fremme af eEuropa, kombinerede lokale aktioner med aktioner på europæisk plan og overholdt subsidiaritetsprincippet.

2.4. FORENELIGHED MED ANDRE EF-POLITIKKER (I HENHOLD TIL ARTIKEL 12 I DEN GENERELLE STRUKTURFONDSFORORDNING)

2.4.1. *Strukturfondene og beskæftigelsespolitikken*

I overensstemmelse med Amsterdam-traktaten aftalte stats- og regeringscheferne på Luxembourg-topmødet i november 1997 en ramme for en indsats baseret på medlemsstaternes forpligtelse til at opstille en række fælles beskæftigelsespolitiske mål bygget op omkring fire *søjler*: beskæftigelsesegnethed, iværksætterkultur, tilpasningsevne og lige muligheder. Den såkaldte Luxembourg-proces er baseret på flere elementer: retningslinjer for beskæftigelsen, medlemsstaterne skal følge i deres beskæftigelsespolitik, medlemsstaternes nationale handlingsplaner, den fælles rapport om beskæftigelsen og landespecifikke henstillinger. Således foregår Luxembourg-processen som et "rullende" program med årlig planlægning, overvågning, gennemgang og justering. De nationale handlingsplaner er vigtige, fordi de giver mulighed for at aflægge rapport om sammenhængen mellem strukturfondsindsatsen og beskæftigelsesstrategien. Det fremgik af de nationale handlingsplaner for 2000, at der var sket nogle første justeringer i programmeringsperioden 1994-1999, idet bevillinger var blevet flyttet til den forebyggende indsats og andre prioriteter i den europæiske beskæftigelsesstrategi rettet mod de målgrupper, der var blevet identificeret som modtagere af ESF-støtte. Hvad angår perioden 2000-2006 vil alle medlemsstater anvende Den Europæiske Socialfond til at støtte den europæiske beskæftigelsesstrategi.

En gennemgang⁶ af de programmeringsdokumenter, der foreløbig er vedtaget, viser, hvorledes der i henhold til nye ESF-programmer vil blive investeret ca. 60 mia. € i menneskelige ressourcer som en del af moderniseringen og reformen af arbejdsmarkedet. Forhandlingerne om ESF-programmerne har vist medlemsstaternes tilslutning til at bevilge EF-midler i overensstemmelse med deres beskæftigelsespolitik, således som denne er fastlagt i henhold til Luxembourg-processen. Man kan således sige, at ESF har ændret sig fra at være primært uddannelsesorienteret til at være et strategiorienteret instrument med en bred vifte af foranstaltninger vedrørende investeringer i menneskelige ressourcer. Det klareste eksempel herpå er ESF-programmernes høje prioritering af forebyggelse, dvs. tidlig indsats, der kan forhindre langtidsledighed. I de nye programmer forpligter landene sig til at fremme ligestilling, social integration, en videnbaseret økonomi og udbredelse af fordelene ved informations- og kommunikationsteknologierne til større grupper. ESF-støtten under mål nr. 1 og nr. 3⁷ vil støtte de fire søjler i den europæiske beskæftigelsesstrategi på følgende måde⁸:

- **Beskæftigelsesegnethed:** Ca. 60% (34 mia. €) af budgettet for Den Europæiske Socialfond vil blive anvendt til at forbedre beskæftigelsesegnetheden i hele EU. Der fokuseres især på: forebyggelse af langtidsledighed, forbedring af unges overgang fra skole til arbejdsliv; uddannelse, herunder erhvervsuddannelse, for voksne, og modernisering af de offentlige arbejdsformidlinger. Ca. 9 mia. € er øremærket til bekæmpelse af social udstødelse.
- **Iværksætterkultur:** Foranstaltningen til fremme af iværksætterkultur vil fra ESF modtage 8 mia. € som et væsentligt bidrag til etablering af nye virksomheder, fremme af lokale beskæftigelsesinitiativer samt jobskabelse i servicesektoren og den tredje sektor.
- **Tilpasningsevne:** Næsten 11 mia. € vil blive ydet til investeringer i indsatsen for at fremme den europæiske arbejdsstyrkes tilpasningsevne, idet hovedvægten vil blive lagt på udvikling af livslang læring, anvendelse af informations- og kommunikationsteknologier samt SMV-orienterede aktiviteter. Hertil kommer en række foranstaltninger til fremme af alternative og fleksible former for arbejdstilrettelæggelse.
- **Lige muligheder:** Da lige muligheder er et aspekt, der går igen i hele beskæftigelsesstrategien, er det ikke muligt at angive det nøjagtige beløb, der bruges på lige muligheder. Men budgettet for specifikke aktioner er på ca. 4 mia. €. "Mainstreaming" har siden 1998 fået stadig større betydning for gennemførelsen af de nationale handlingsplaner og vil blive yderligere udviklet.

Den generelle støttepakke udgør et solidt grundlag for den europæiske beskæftigelsesstrategi og de forpligtelser, der blev indgået på Det Europæiske Råds møde i Lissabon. ESF vil også blive anvendt til at støtte de foranstaltninger, der træffes for at efterleve Rådets henstillinger om gennemførelsen af medlemsstaternes

⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg om støtte fra Den Europæiske Socialfond til den europæiske beskæftigelsesstrategi (KOM(2001)16).

⁷ Før forhandlingerne er afsluttet, er det ikke muligt at sætte tal på, hvorledes de resterende mål nr. 2-midler vil støtte beskæftigelsesstrategien.

⁸ Figur 1 og 2 viser, hvorledes hver enkelt medlemsstats støtte er fordelt på de fire søjler i den europæiske beskæftigelsesstrategi.

politikker, i alle de tilfælde, hvor støtten opfylder kriterierne. Sideløbende vil Kommissionen selv forsøge at finde frem til, hvor stor en rækkevidde de nye temaer og institutionelle, operationelle og proceduremæssige løsninger skal have, f.eks. når den europæiske beskæftigelsesstrategi i henhold til artikel 6 skal tilføjes en lokal dimension. Det er nu op til de nationale, regionale og lokale myndigheder, arbejdsmarkedets parter og Europa-Kommissionen at få programmerne til at fungere.

Større sammenhæng mellem ESF og de nationale handlingsplaner (NHP'er)

De regionale og lokale myndigheder har traditionelt spillet en meget vigtig rolle i gennemførelsen af ESF's interventioner. Den omstændighed, at de inddrages i prioriteringen af ESF-støtten har gjort det muligt at tage hensyn til regionale forskelle og særlige lokale behov i de programmer, der udarbejdes inden for rammerne af de nationale handlingsplaner. Der er dog stadig mulighed for forbedringer, og de nationale forvaltninger bør bestræbe sig på fuldt ud at udnytte synergien mellem strategiformuleringen på den ene side og de EU-støttede finansielle instrumenter på den anden side. Rapporterne vedrørende NHP-processen i 2000 viser, hvor det især er nødvendigt med forbedringer: for det første bør bidragene fra de andre strukturfonde være mere synlige og ambitiøse, og for det andet bør gennemførelsen af de nu vedtagne programmer og NHP-processen hænge bedre sammen på nationalt plan.

2.4.2. *Strukturfondene, udviklingen af landdistrikter og fiskeripolitikken*

Politikken for udviklingen af landdistrikter, som føres med støtte fra EUGFL-Udviklingssektionen (mål nr. 1 samt EF-initiativet LEADER +) eller EUGFL-Garantisektionen (mål nr. 2 og de nationale planer for udvikling af landdistrikter), tager bl.a. sigte på at øge landdistrikternes konkurrenceevne og således bidrage til bevarelse og skabelse af arbejdspladser i disse regioner.

Som led i reformen af den fælles landbrugspolitik gennemføres foranstaltningerne vedrørende udvikling af landdistrikter sideløbende med den fælles landbrugspolitik's markedspolitik, som de supplerer.

Foranstaltningerne bidrager til at fremme tilpasningen af landbrugsstrukturerne som led i reformen af den fælles landbrugspolitik med henblik på at opnå et multifunktionelt landbrug og har ligeledes til formål at diversificere erhvervslivet i landdistrikterne.

I artikel 37 til forordning (EF) nr. 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra EUGFL anføres det, at denne støtte kun ydes til foranstaltninger, der er forenelige med Fællesskabets retsfor skrifter, ligesom der peges på nødvendigheden af en sammenhæng mellem disse foranstaltninger og andre fællesskabspolitikker og dertil hørende tiltag og med foranstaltninger, der gennemføres via andre instrumenter i den fælles landbrugspolitik (fælles markedsordninger, kvalitetsforanstaltninger inden for landbruget, sundhed).

Strukturpolitikken for fiskerisektoren, der er en del af den fælles fiskeripolitik, har primært til formål at skabe en bæredygtig balance mellem fiskeressourcerne og udnyttelsen heraf. Strukturpolitikken skal også bidrage til fiskerivirksomhedernes overlevelse og bæredygtige udvikling, forbedre forsyningen med og udnyttelsen af

fiskeri- og akvakulturprodukter og endelig bidrage til at puste nyt liv i de fiskeriafhængige områder.

EF-støtten eller den nationale støtte til fiskerflåden må under ingen omstændigheder bidrage til at forøge fiskeriindsatsen. Ud over støtten til endelig oplægning af fartøjer, som stadig ydes, ydes der også offentlig støtte til bygning af nye fiskerfartøjer, men kun, såfremt der uden offentlig støtte sker mindst en tilsvarende og gerne en væsentlig større kapacitetsindskrænkning.

De af FIUF medfinansierede interventioner skal endvidere hjælpe alle dele af fiskerisektoren (fiskerflåde, forarbejdning og afsætning af produkter, akvakultur, havnefaciliteter) med at leve op til udfordringerne: globalisering af økonomierne, øgede kvalitetskrav hos forbrugerne, strengere hygiejnekrav og forbedring af arbejdsvilkårene ombord på fartøjerne.

2.4.3. *Strukturfondene og miljøpolitikken*

Fondsforordningerne og styrkelsen af miljødimensionen

Ifølge fondsforordningerne for perioden 2000-2006 skal der mere systematisk tages hensyn til miljøaspekterne. Hensynet til en bæredygtig udvikling og miljøbeskyttelse og –forbedring går nu på tværs af alle strukturfondsmål og skal integreres i udarbejdelsen, overvågningen og evalueringen af programmerne.

Ovennævnte princip indgår således i bestemmelserne om udpegning af partnerskaber, forskriftsmæssigheden af de fondsfinansierede operationer og gradueringen af interventionssatserne, der primært bygger på forsigtighedsprincippet og principperne om en forebyggende indsats og “forureneren betaler”.

Endvidere skal planerne og interventionerne omfatte en forhåndsevaluering af miljøtilstanden i den pågældende region, bl.a. en kvantificeret beskrivelse af miljøtilstanden, et skøn over strategiens og interventionernes forventede indvirkning på miljøet samt bestemmelser, der tager sigte på at integrere miljødimensionen i interventionen og sikre overholdelsen af Fællesskabets miljøregler.

Ikke alene i forordningerne, men også i “retningslinjerne for programmerne for perioden 2000-2006” lægges der særlig vægt på integreringen af miljødimensionen i alle politikområder. Dette er i overensstemmelse med de to horisontale principper i retningslinjerne: bæredygtig udvikling og lige muligheder.

De nationale og regionale miljømyndigheders deltagelse i overvågningsudvalgene har været en stor fordel for programmeringen for den nye periode.

Miljølovgivningen og strukturfondene

I forbindelse med strukturfondsinterventionerne skal det sikres, at de væsentligste aspekter af Fællesskabets miljølovgivning, bl.a. inden for naturbeskyttelse, beskyttelse af vandressourcer og vurderinger af virkninger på miljøet, overholdes.

Natur

Hvad angår naturbeskyttelse findes der to referencedirektiver: Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter⁹ ("habitat"-direktivet) og Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle¹⁰.

Ifølge "habitat"-direktivet skal der etableres et europæisk netværk af beskyttede levesteder (Natura 2000) omfattende særligt beskyttede områder, der skal udpeges i medfør af de to direktiver. I 2000 skete der en væsentlig forbedring i forhold til situationen i perioden 1994-1999, der var præget af problemer og forsinkelser i forbindelse med gennemførelsen af programmerne (idet en række medlemsstater ikke havde udpeget de beskyttede områder).

Alligevel har Michel Barnier (kommissionsmedlem med ansvar for regionalpolitikken) efter aftale med Margot Wallström (kommissionsmedlem med ansvar for miljøet) for at leve op til bestemmelserne for den nye periode 2000-2006 henvendt sig til medlemsstaterne for at minde dem om deres forpligtelser på dette område og gøre dem opmærksomme på, at det er et absolut krav, at programmeringsdokumenterne for den nye periode indeholder klare og uigenkaldelige tilsagn, der kan sikre, at programmeringsdokumenterne er i overensstemmelse med Natura 2000-bestemmelserne om bevaringsområder. I det omfang, det har været nødvendigt, er der i EFSR'erne, EPD'erne og OP'erne indføjet en bestemmelse herom.

På samme måde har kommissionsmedlemmet med ansvar for landbruget, Franz Fischler, henvendt sig til medlemsstaterne for at sikre, at der i de nævnte programmeringsdokumenter gives tilsagn om overholdelse af nitratdirektivet.

Vandressourcer

Den 23. oktober 2000 blev direktivet om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (2000/60/EF) godkendt. Direktivet har to overordnede formål: dels opnåelse af en god kemisk og økologisk tilstand for alle former for vand (overfladevand, grundvand og beskyttede områder) gennem en integreret forvaltning af vandløbsoplandet, dels sikring af, at medlemsstaterne tager hensyn til princippet om, at alle omkostninger i forbindelse med forsyningspligtydelser (herunder miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger) skal tilbagebetales, og om, at forureneren betaler.

Hvad angår rensning af byspildevand var der i direktiv 91/271/EØF som ændret ved direktiv 98/15/EF fastsat to hovedfrister for gennemførelsen, nemlig den 31.12.1998 og den 31.12.2000. Gennem hele 2000 fortsatte strukturfondene med at medfinansiere infrastrukturer, der bidrager til opfyldelse af principperne om følsomme områder og større byområder. I perioden 2001-2005 vil gennemførelsen af dette direktiv blive afsluttet med etableringen af passende strukturer for de mindre byområder.

⁹ EFT L 206 af 22.7.1992.

¹⁰ EFT L 103 af 25.4.1979.

Affaldshåndtering

I 2000 vedtog Kommissionen Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF om forbrænding af affald. Dette direktiv tager sigte på at forebygge eller, for så vidt det er praktisk gennemførligt, begrænse forureningen af luft, vand og jord og de deraf følgende sundhedsrisici i forbindelse med forbrænding og medforbrænding af affald. I 2000 skete der ligeledes fremskridt i arbejdet med at fastlægge de tekniske kriterier for gennemførelse af direktiv 1999/31/EF om deponering af affald. Det europæiske affaldskatalog og listen over farligt affald blev grundigt revideret i forbindelse med udarbejdelsen af beslutning 2000/532/EF, hvilket resulterede i en ny og mere udtømmende liste over affald, som vil træde i kraft den 1. januar 2002.

Vurdering af virkningerne på miljøet.

Direktiv 97/11/EF om vurderingen af virkningerne på miljøet, som ændrede direktiv 85/337/EØF, trådte i kraft den 14. marts 1999. Men først i 2000 begyndte den egentlige anvendelse af dette direktiv, idet antallet af typer af infrastrukturprojekter i bilag I – hvis virkninger på miljøet under alle omstændigheder skal vurderes – blev forøget, mens de projekttyper, der er omhandlet i bilag II – hvis antal også blev forøget – skal vurderes efter fremgangsmåden i direktivets bilag III.

2.4.4. *Strukturfondene og konkurrencepolitikken*

I slutningen af 1997 vedtog Kommissionen nye retningslinjer om statsstøtte med regionalt sigte med det formål at styrke kontrollen med denne væsentlige statsstøttekategori. De nye retningslinjer bekræftede kriterierne for vurderingen af forskriftsmæssigheden af sådanne statsstøtteforanstaltninger. Endvidere klarlagde retningslinjerne reglerne for afgrænsning af de regioner, der er berettiget til regionalstøtte efter EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) og c).

I begyndelsen af 1998 underrettede Kommissionen medlemsstaterne om de nye retningslinjer og opfordrede dem til at bringe deres eksisterende regionalstøtteordninger i overensstemmelse med de nye regler inden 2000. Et væsentligt element i dette arbejde var gennemgangen af regionalstøttekortene i hver af de 15 medlemsstater. Dette arbejde var vanskeliggjort ved, at Kommissionen ønskede at benytte lejligheden til kraftigt at begrænse de områder i Fællesskabet, som regionalstøttekortene dækker.

I 1999-2000 blev der udarbejdet nye regionalstøttekort for hver af de 15 medlemsstater. Kommissionen er af den opfattelse, at den har opnået de fleste af de mål, den havde sat sig. Alle kort er blevet fastlagt ud fra en gennemsigtig og objektiv metode, der sikrer ligebehandling af alle 15 medlemsstater. Samtidig er det lykkedes for Kommissionen med medlemsstaternes hjælp at reducere regionalstøttekortenes befolkningsmæssige dækning fra 46,7% til 42,7% af Fællesskabets befolkning. En streng anvendelse af støtteberettigelseskriterierne har medført en mere snæver afgrænsning af de støttede regioner, hvilket skulle gøre det muligt for medlemsstaterne at koncentrere deres regionalstøtte om de regioner, der har de alvorligste økonomiske problemer. Kommissionen er overbevist om, at en større koncentration vil styrke den ydede regionalstøttes ansporende evne og derved forbedre støttens generelle effektivitet.

2.4.5. Strukturfondene og offentlige udbud

I artikel 12 i den generelle strukturfondsforordning (EF) nr. 1260/1999 er det bestemt, at operationer, der medfinansieres af Fællesskabet, "skal være forenelige med traktaten og de retsakter, der er udstedt i henhold til denne, samt med Fællesskabets politikker og aktioner, herunder dem, der vedrører (...) offentlige udbud". Der er indført en kraftigere decentralisering af strukturfondsforvaltningen, idet medlemsstaterne og især forvaltningsmyndighederne har fået et større ansvar for indgåelsen af EF-finansierede kontrakter. For at sikre foreneligheden mellem disse procedurer og EF-bestemmelserne har Kommissionen, uden at dette dog berører dens ret til at gribe ind ved overtrædelser af fællesskabsretten, tilskyndet medlemsstaterne til at træffe forebyggende foranstaltninger som f.eks. passende uddannelse af det personale, der er involveret i indgåelsen af disse kontrakter, og udarbejdelse af vejledninger i indgåelse af kontrakter.

Kommissionen sørger for, at fremgangsmåderne for indgåelse af kontrakterne er forenelige med fællesskabsretten ved at kontrollere, at de pågældende EF-direktiver bliver gennemført, og ved at udøve sine beføjelser til at gribe ind i tilfælde af overtrædelser.

2.4.6. Strukturfondene og ligestillingspolitikken

Som følge af den nye lovgivningsmæssige ramme, der blev indført ved Amsterdam-traktaten og den europæiske beskæftigelsesstrategi, er fremme af ligestilling mellem kønnene blevet bedre forankret i de nye strukturfondsforordninger, som opererer med en integreret ligestillingsstrategi. Sideløbende med den horisontale integrering af lige muligheder ("mainstreaming") er der behov for specifikke foranstaltninger til fordel for kvinder for at reducere de uligheder, der stadig består. Denne nye lovgivningsmæssige ramme er af væsentlig betydning som hjemmel for og incitament til at gennemføre integreringen af ligestillingsdimensionen i strukturfondene. Kommissionen har udarbejdet et teknisk dokument om dette spørgsmål, som indeholder retningslinjer for den praktiske integrering af princippet om lige muligheder for kvinder og mænd i operationer, der medfinansieres af strukturfondene¹¹. Ligestillingsdimensionen er også blevet indarbejdet i de metodebeskrivelser, der er udarbejdet af Kommissionens tjenestegrene vedrørende programmering, forhåndsevaluering, overvågning og evaluering¹².

I forhandlingerne med medlemsstaterne om indholdet af de nye programmer understregede Kommissionen nødvendigheden af en mere effektiv ligestillingsindsats. Der er ved udarbejdelsen af de nye EF-støtterammer (EFSR'er) og enhedsprogrammeringsdokumenter (EPD'er) taget større hensyn til kønsdimensionen, ligesom der er indført specifikke ligestillingsforanstaltninger. F.eks. indeholder dokumenterne en grundigere analyse af de socioøkonomiske uligheder mellem kvinder og mænd. Men analyserne har ikke altid medført opstilling af kvantificerede mål for større ligestilling. I en række programmer er der fastsat

¹¹ Teknisk dokument 3 "Integrering af princippet om lige muligheder for kvinder og mænd i strukturfondsprogrammer og -projekter" (<http://info regio.cec.eu.int>)

¹² Bilag 4 til arbejdsrapport 2 "Forhåndsevaluering af strukturfondsinterventioner" behandler ligestillingen mellem kvinder og mænd. Datablad I i arbejdsrapport 3 "Overvågnings- og evalueringsindikatorer" (<http://info regio.cec.eu.int>). Retningslinjer vedrørende overvågnings- og evalueringsystemer til brug for ESF-støtten i perioden 2000-2006.

bestemmelser med henblik på integrering af kønsdimensionen i overvågningsudvalgene, f.eks. ved at kræve en ligelig sammensætning, sikre, at ligestillingsorganisationer deltager i udvalgene, eller ved at oprette arbejdsgrupper om lige muligheder. I en række medlemsstater bliver der lagt større vægt på udvikling af børnepasningsmuligheder som et middel til at forene arbejdsliv og familieliv.

Da ligestillingsdimensionen går igen i hele strategien, er det foreløbig ikke muligt at beregne, nøjagtig hvor mange midler der er afsat til fremme af ligestilling. En vurdering af programtillæggene for strukturfondsprogrammerne vil give flere oplysninger om, hvor mange midler der afsættes til "mainstreaming".

Det er imidlertid vigtigt, at der nu tages hensyn til ligestilling ved gennemførelsen af operationerne.

Strukturfondene bør være en katalysator for ligestillingspolitikken på EF-plan og nationalt plan. Større brug af strukturfondene til fremme af ligestilling er et af formålene med EF-rammestrategien for ligestilling mellem mænd og kvinder (2001-2005)¹³. Ifølge rammestrategien vil Kommissionen forpligte sig til at fremlægge en meddelelse om integrering af kønsdimensionen i de nye programmeringsdokumenter, herunder fremhævelse af eksempler på god praksis. For at styrke samarbejdet internt i tjenestegrenene og blandt de ligestillingsansvarlige i medlemsstaterne vil Kommissionen oprette en ad hoc-gruppe om indførelse af ligestilling i strukturfondene under Kommissionens fælles gruppe om ligestilling samt et netværk mellem de personer i medlemsstaterne, der har ansvaret for at indarbejde ligestillingsspørgsmål i strukturfondene.

¹³ Meddelelse fra Kommissionen "På vej mod en EF-rammestrategi for ligestilling mellem mænd og kvinder (2001-2005)" og forslag til Rådets beslutning om støtteprogrammet til Fællesskabets rammeprogram for ligestilling mellem mænd og kvinder (2001-2005), KOM(2000) 335 endelig udg., 07.06.2000. http://europa.eu.int/comm/employment_social/equ_opp/news/arsenal_da.htm

3.1. FORHÅNDS-EVALUERING AF MÅL NR. 2

Formålet med og kravene til forhåndsevalueringen blev fastlagt i de strukturfondsforordninger, der blev vedtaget i 1999. I artikel 41 er det bestemt, at ansvaret for forhåndsevalueringen påhviler de myndigheder, der er ansvarlige for udarbejdelsen af planerne, interventionerne og programtillæggene, som forhåndsevalueringen er en integreret del af. Alle enhedsprogrammeringsdokumenter (EPD'er) under mål nr. 2 indeholder derfor et krav om forhåndsevaluering.

Forhåndsevaluering: fremgangsmåde og indhold

Kommissionens arbejdsplan om forhåndsevaluering giver en vejledning i, hvad forhåndsevalueringen bør indeholde, og hvorledes den skal foregå. Nøgleelementerne er:

- Analyse af tidligere evalueringsresultater
- Analyse af den pågældende medlemsstats, regions eller sektors fortrin, svagheder og potentiale
- Vurdering af fornuften og den generelle sammenhæng i strategien
- Kvantificering af mål
- Evaluering af de forventede socioøkonomiske virkninger og begrundelse for politikken og tildelingen af finansielle ressourcer
- Kvaliteten af gennemførelses- og overvågningsordningerne.

Begrebet "forhåndsevaluering" tager lige så meget sigte på selve evalueringsprocessen som på indholdet af evalueringsrapporten. Det fremgår klart af strukturfondsforordningen, at evalueringen er en del af programmeringsdokumentet. I Kommissionens vejledning om forhåndsevalueringen foreslås det, at evalueringen skal være en interaktiv proces mellem bedømmeren og de ansvarlige for udarbejdelsen af planerne, idet bedømmerne skal levere ekspertisen og indlede en konstruktiv dialog med planernes ophavsmænd. Forhåndsevalueringen er derfor ikke alene indholdet af evalueringsrapporten, men også selve den interaktive proces, der foregår mellem bedømmerne og planlæggerne. Det ultimative mål er at forbedre kvaliteten af programmeringsdokumenterne og derved øge strukturfondsinterventionernes effektivitet og gennemslagskraft.

Tilrettelæggelse af forhåndsevalueringer

Der blev foretaget forhåndsevaluering af alle 95 mål nr. 2-EPD'er, og evalueringsresultaterne blev forelagt Europa-Kommissionen enten sammen med EPD'erne eller som del af de EPD'er der blev forelagt i 2000. Langt de fleste af forhåndsevalueringerne blev foretaget af eksterne af uafhængige bedømmere, der var udvalgt efter udbud. Nogle af evalueringerne i Spanien og Italien omfattede en kombination af internt evalueringsarbejde og udliciterede elementer (f.eks.

makroøkonomisk analyse, miljøanalyse osv.). Også i Frankrig blev en af forhåndsevalueringerne foretaget af interne eksperter. Der var endvidere forskel på, om mål nr. 2-EPD'erne og forhåndsevalueringen blev koordineret centralt på medlemsstatsniveau, eller om arbejdet blev udført af regionerne selv.

Der var mange bedømmere involveret i forhåndsevalueringerne i hele mål nr. 2-området. Den samme bedømmer var inddraget i højst tre evalueringer i forskellige regioner inden for samme medlemsstat i Det Forenede Kongerige, Belgien, Nederlandene, Sverige, Tyskland og Frankrig. Da der blev foretaget i alt 95 forhåndsevalueringer, viser dette en god spredning af bedømmerne.

I de fleste tilfælde fulgte forhåndsevalueringerne Kommissionens retningslinjer med hensyn til indhold, selv om der var forskel på, hvorledes forhåndsevalueringerne blev præsenteret. I nogle tilfælde var evalueringen indarbejdet i selve EPD'et, mens alle forhåndsevalueringens resultater i andre tilfælde var vedføjet som bilag.

Måske er den væsentligste nyskabelse i forhåndsevalueringerne den vægt, der tillægges den interaktive proces som et vigtigt led i evalueringsarbejdet. Der var stor forskel mellem regionerne på, hvor "interaktiv" processen var. I nogle regioner blev forhåndsevalueringen udelukkende udført som "skrivebordsarbejde" efter udarbejdelsen af EPD-udkastet, i andre regioner benyttede man i begrænset omfang bedømmere, som kunne fremlægge oplysninger og empiriske beviser til støtte for den for eller i regionen fastlagte strategi, mens der i atter andre regioner var tale om en reel interaktiv proces mellem bedømmerne og planlæggerne. Da hele konceptet er så nyt, var denne store variation i valget af fremgangsmåde at forvente. I samtlige mål nr. 2-regioner er der imidlertid tale om en helt ny evalueringspraksis, som der kan bygges videre på i fremtiden.

Forhåndsevalueringernes virkninger

Forhåndsevalueringernes virkninger afhang af to faktorer:

- Kvaliteten af evalueringen, herunder bedømmernes evne og vilje til konstruktivt at udfordre de personer, der udarbejdede EPD'erne
- De nationale eller regionale myndigheders villighed til at deltage i en dynamisk proces, hvor resultaterne af forhåndsevalueringen udnyttes ved udarbejdelsen af EPD'erne.

Kvaliteten af forhåndsevalueringerne varierede både mellem medlemsstaterne og inden for de enkelte medlemsstater, ligesom der var forskel på holdningen hos de ansvarlige for udarbejdelsen af EPD-udkastene. I bedste fald var forhåndsevalueringen reelt en *proces*, som resulterede i et bedre EPD, snarere end en evalueringsrapport, som måske nok opfyldte de indholdsmæssige krav til forhåndsevalueringen, men som ikke var integreret i EPD'et. I disse tilfælde var der en konstruktiv dialog mellem bedømmerne og de ansvarlige for EPD-udarbejdelsen.

Virkningerne af forhåndsevalueringerne ses tydeligst i forbedringen af de tekniske aspekter af EPD'erne. De største forbedringer findes i kvaliteten af de socioøkonomiske analyser, SWOT-analyserne (Strengths, Weaknesses, Opportunities, Threats) og kvantificeringen af målene:

- Arbejdet med forhåndsevalueringerne gav bedre socioøkonomiske analyser med en klarere præsentation af de basale problemer, EPD'erne skal løse. En af vanskelighederne i forbindelse med evalueringerne og EPD'erne i det hele taget opstod, dels når mål nr. 2-regionerne var meget små, dels hvor der ikke forelå tilstrækkelig detaljerede data. I nogle tilfælde måtte man anvende data for større regioner og heraf slutte sig til situationen for de pågældende mål nr. 2-regioner.
- Forhåndsevalueringerne var gennem deres bidrag til SWOT-analyserne medvirkende til en styrkelse af forbindelsen mellem de socioøkonomiske analyser og EPD-strategierne med heraf følgende større sammenhæng i hele planlægningsprocessen.
- Forhåndsevalueringerne havde en særlig indflydelse på kvantificeringen af mål. Som hovedregel blev Kommissionens vejledning om indikatorer – indikatorer for output, resultater og virkninger samt i nogle regioner kerneindikatorer – fulgt, hvilket har gjort oplysningerne om mål nr. 2-regionerne mere sammenhængende og sammenlignelige.

Forhåndsevalueringerne bidrog også til kvantificeringen af basislinjerne for så vidt angår lige muligheder, miljø, beskæftigelse og informationssamfundet, områder der alle er højt prioriterede af Kommissionen. Men i nogle tilfælde var det nødvendigt med yderligere arbejde for at opfylde alle Kommissionens krav med hensyn til lige muligheder og miljø, og dette arbejde blev udført enten af de eksperter, som der var indgået kontrakter med om gennemførelse af forhåndsevalueringen, eller af andre eksperter.

Det kan konkluderes, at forhåndsevalueringernes virkninger for mål nr. 2 var en forbedring i programmeringens kvalitet. Den endelige effekt af denne forbedring vil formentlig være en forbedret effektivitet af og gennemslagskraft for strukturfondsinterventionerne under mål nr. 2 i perioden 2000-2006.

3.2. ENDELIGE ESF-EVALUERINGER (1994-1999)

Konklusioner af de endelige ESF-evalueringer: mål nr. 1, nr. 3 og nr. 4

De endelige evalueringer af ESF-interventionerne, som blev foretaget i medlemsstaterne i partnerskab med Kommissionens tjenestegrene (jf. den sammenfattende rapport for alle medlemsstaterne¹⁴), omfatter samtlige ESF's mål nr. 1-, nr. 3- og nr. 4-interventioner samt temaet "lige muligheder for mænd og kvinder".

ESF-programmeringen for perioden 1994-1999 var præget af nyskabelser som f.eks. en fokusering på de personer, der var længst væk fra arbejdsmarkedet, og det nye mål nr. 4. ESF har gjort det muligt at udvikle eller styrke strategidelen i de nationale politikker. De finansielle mål for programmerne blev opfyldt. Hvad angår mål nr. 1 og nr. 3 var målgruppen for støtten egentlig de mest udsatte persongrupper (langtidsledige, kvinder og andre ugunstigt stillede grupper), men de grupper, der faktisk fik gavn af støtten, var de unge og de faglærte arbejdsløse, og her var mændene overrepræsenterede. Mål nr. 4, som var målrettet mod SMV'er og arbejdsløshedstruede arbejdstagere, har især ført til uddannelse af mellemledere,

¹⁴ "Konklusioner af de endelige ESF-evalueringer", Beskæftigelse og Sociale Anliggender 2000.

virksomhedsledere og faglærte arbejdstagere, idet hensigten har været en skabe en multiplikatoreffekt til gavn for alle lønmodtagere. I denne gruppe var kvinderne underrepræsenterede.

For samtlige mål gælder det, at ESF især har finansieret uddannelsesaktioner, dog under hensyntagen til nødvendigheden af en diversificering og en bedre integrering mellem de forskellige aktionstyper.

Virkningerne for de ***direkte støttemodtagere*** giver sig udtryk i en forbedring af beskæftigelsesegnheden og/eller af den erhvervsmæssige integrering.

- Formidlingen af job (brutto) blev forbedret i perioden 1994-1999, hvilket især afspejler forbedringen af situationen på arbejdsmarkedet. Det er særlig lykkedes at få unge, faglærte arbejdstagere og/eller personer, der kun har været arbejdsløse i kort tid, i arbejde. Kvinderne har især fået midlertidige stillinger eller deltidsstillinger, hvilket styrker tendensen til kønsopdeling på dette segment af arbejdsmarkedet.
- Resultaterne ændrer sig, når man ser på nettotallene, som viser, at indsatsen til fordel for de dårligst stillede persongrupper eller de persongrupper, der har vanskeligt ved at finde arbejde, var den mest effektive (ældre arbejdsløse, langtidsløse, arbejdsløse uden kvalifikationer). Nettotallene viser også, at kvinder forholdsvis har haft mere gavn af indsatsen end mænd.
- De integrerede aktioner (indsamlingsforløb) er mere effektive end rene uddannelsesaktioner målt i antal ansættelser.
- For lønmodtagerne har virkningerne i form af bedre beskæftigelsesegnhed (eller mindre risiko for arbejdsløshed) kun været få og ikke særlig overbevisende.

Virkningerne på systemerne varierer fra medlemsstat til medlemsstat og fra mål til mål:

- ESF har i samtlige medlemsstater bidraget til en styrkelse af den aktive arbejdsmarkedspolitik ved at fremme nyskabelser, komme i kontakt med grupper, der traditionelt er uden for de aktive politikkers rækkevidde, øge bevillingerne til foranstaltningerne og strukturere udbuddet af efter- og videreuddannelser samt forbedre evnen til at foregribe udviklingen.
- Under mål nr. 1 har ESF bidraget til at forbedre uddannelsessystemernes kvalitet, bl.a. gennem en certificerings- og akkrediteringsordning samt ved at mindske afstanden mellem den almene uddannelse og erhvervsuddannelsen.

Henstillinger i rapporterne:

- indsatsen bør være mere målrettet mod arbejdsmarkedets problemer og mere koncentreret for at sikre en vis "synlighed" og tilførsel af en merværdi i forhold til de resultater, der opnås ved nationale ordninger og politikker
- enkeltproblemer bør identificeres, og der bør tilskyndes til helhedsløsninger

- uddannelsessystemerne bør struktureres på en mere fleksibel måde, og uddannelsessystemernes kvalitet bør tages op til behandling efter løsning af kapacitetsproblemerne, som især berører de store mål nr. 1-områder
- der bør fastlægges retningslinjer for gennemførelsen af interventionerne, som gør disse mere smidige, ligesom afstanden mellem gennemførelsesmekanismerne og de politiske mål skal mindskes
- overvågnings- og evalueringssystemerne bør styrkes, således at de bliver et middel, der kan lette den politiske beslutningsproces.

Konklusioner af de endelige evalueringer af EF-initiativerne EMPLOYMENT og ADAPT

Der er på fællesskabsplan gennemført en særlig evaluering af EF-initiativerne under ESF. Evalueringen har bl.a. omfattet indsatsens tværnationale og nyskabende karakter samt integreringen af indsatsens resultater i de nationale politikker. Hvad angår indsatsens tværnationale karakter har en gennemgang af de tværnationale partnerskaber gjort det muligt at identificere forskellige modeller for tværnationalt samarbejde og forskellige succesfaktorer.

Bedømmerne er fremkommet med en række anbefalinger:

- Projekterne kan forbedres ved hjælp af en informationsindsats, der kan forbedre fremlæggelsen af projekterne; der bør gives mulighed for projektudvikling og for at finansiere processen med at finde partnere; projektudvælgelsen i medlemsstaterne bør synkroniseres; støttestrukturernes (NSS) rolle bør styrkes
- De administrative procedurer bør forenkles ved hjælp af klart fastlagte udvælgelseskriterier, anvendelse af mindre udviklede betalingsprocedurer osv.
- Der bør tilskyndes til et tættere samarbejde mellem aktørerne på det nationale arbejdsmarked og de aktører, der er ansvarlige for EF-initiativerne
- Der bør fastlægges en strategi for overførsel af resultater, bl.a. formidling af resultater og produkter til en bredere kreds på lokalt, regionalt, sektorielt, nationalt og europæisk plan.

Henstillingerne er blevet behandlet og er i stor udstrækning blevet indarbejdet i det nye EQUAL-koncept og meddelelsen herom. Man har især bestræbt sig på at indføre tre faser for projektgennemførelsen: opbygning af partnerskaber, udvikling og formidling. Ud fra evalueringsresultaterne er der også fundet frem til, hvilken type nyskabelser der kan forventes.

3.3. EDINBURGH-KONFERENCE OM EVALUERING

Kommissionens fjerde evalueringskonference blev afholdt af Generaldirektoratet for Regionalpolitik i Edinburgh i september 2000. Denne konferencerække, der begyndte i Bruxelles i 1995, har til formål at bidrage til udviklingen af en europæisk "evalueringskultur". Den fjerde konference havde titlen "Evaluation for Quality" og behandlede spørgsmålet om, hvorledes de administrative reformer ville påvirke evalueringerne. Konferencen havde to hovedformål:

- Forbedring af evalueringskvaliteten og fremme af god praksis i EU med henblik på at forbedre strukturfondsforvaltningen, og
- Udvikling af tættere kontakter mellem fondsforvaltningerne og evalueringseksperterne for at øge værdien af evalueringsresultaterne og henstillingerne.

I konferencen deltog 370 personer, hvoraf 206 var beskæftiget med administrationen i forbindelse med evalueringerne og altså ikke var evalueringseksperter. Alle medlemsstater var repræsenteret (nogle stærkere end andre), ligesom der deltog repræsentanter for seks af ansøgerlandene. Deltagerne var bl.a. arbejdsmarkedets parter, visse NGO'er, Den Europæiske Investeringsbank og Revisionsretten samt bedømmere og repræsentanter for medlemsstaternes forvaltninger. Formændene for de fire nationale "evalueringsforeninger" i EU spillede også en aktiv rolle under konferencen.

Følgende temaer blev behandlet på konferencen:

- *Evaluering af virkningerne af større planer* – med særlig fokus på nødvendigheden af at udvikle og forbedre teknikkerne for evaluering af sådanne programmers makroøkonomiske virkninger. Kommissionen har kraftigt støttet arbejdet på dette område og har desuden støttet harmoniseringen af de makroøkonomiske analyser i de fire samhørighedslande (Hermin-modellen).
- *Evaluering af operationelle programmer og EPD'er* – her er der i de senere år sket en væsentlig forbedring af evalueringskvaliteten og –virkningerne, bl.a. som følge af de tekniske dokumenter og retningslinjer, Kommissionen har udarbejdet. En række indlæg på konferencen beskæftigede sig med spørgsmålet om, hvorledes debatten om evalueringer kunne forbedres, således at den førte til reelle ændringer. Det blev foreslået, at evalueringernes konklusioner skulle være mere klare, og at man så vidt muligt skulle undgå teknisk sprogbrug.
- *Costbenefitanalyser* – er blevet bedre, og der er basis for yderligere forbedringer i programmeringsperioden 2000-2006.
- *Tematiske evalueringer* – forskning og udvikling og lige muligheder er to områder, hvor evalueringerne har haft særlig gennemslagskraft. De tematiske evalueringer, der er iværksat af Kommissionen, har haft størst effekt på nationalt plan. På såvel EF- som nationalt plan bidrager de tematiske evalueringer til at forbedre prioriteringen i programmerne, ligesom de også hjælper med at skabe merværdi for Fællesskabet. To af de prioriterede evalueringstemaer i den nærmeste fremtid er "bæredygtig udvikling" og "informationssamfundet".
- *Kvantificering af mål og benchmarking* – Med hensyn til kvantificering af mål var de vigtigste registrerede resultater en standardisering af terminologien, en godkendelse af principperne og reelle fremskridt i programmeringsdokumenterne for perioden 2000-2006. Med hensyn til benchmarking er fremskridtene ikke så store, og der kræves derfor en yderligere indsats på dette punkt.

Selve konferencen og temaerne for debatten var i overensstemmelse med prioriteringen i Kommissionens meddelelse om evaluering under overskriften "administrativ reform" (aktion 16). Ud over at gennemgå midlerne til at forbedre den

nuværende situation med hensyn til evalueringspraksis og anvendelse af evalueringerne blev der gjort forsøg på at spore konferencen ind på mere politiske spørgsmål, især spørgsmål om styreformer. Det blev bl.a. diskuteret, hvilke processer der bør indføres for at sikre sammenhængen i de evalueringer, der bliver gennemført inden for rammerne af partnerskaber, fastlæggelsen af den merværdi, der tilføres de enkelte partnere, samt etiske spørgsmål i dette samspil mellem politiske beslutningstagere og bedømmere i den private sektor. Såvel kommissionsmedlemmet med ansvar for regionalpolitikken, Michel Barnier, som generaldirektør Crauser kom med indlæg under konferencen og fremhævede den politiske dimension af evalueringerne.

3.4. GENNEMFØRT KONTROL

EFRU

Som følge af Kommissionens afgørelse af 12. juli 2000 blev den enhed i Generaldirektoratet for Finanskontrol, der havde ansvaret for kontrollen med EFRU's udgifter, flyttet til og integreret i Generaldirektoratet for Regionalpolitik. I den første del af året foretog enheden, mens den endnu var en del af Generaldirektoratet for Finanskontrol, ni kontrolbesøg. I den resterende del af året blev der efter implementeringen af Kommissionens afgørelse foretaget yderligere syv kontrolbesøg. Der blev foretaget to besøg i Grækenland, Italien, Portugal og Det Forenede Kongerige, mens alle andre medlemsstater blev besøgt én gang bortset fra Danmark, Finland og Luxembourg.

Hovedformålet med kontrolbesøgene var dels at undersøge nøjagtigheden af medlemsstaternes udgiftsopgørelser ved at kontrollere revisionssporet, dels at gennemgå forvaltnings- og kontrolsystemerne.

De vigtigste af de tilbagevendende fejl og uregelmæssigheder var:

- Medtagelsen af ikke-støtteberettigede udgifter i opgørelserne (f.eks. bankomkostninger og moms)
- Manglende overholdelse af de korrekte procedurer for tildeling af kontrakter eller senere ændring heraf
- Intet klart revisionsspor og manglende adskillelse af regnskabssystemerne
- Manglende overholdelse af fristerne for udgifters støtteberettigelse
- Manglende overholdelse af offentlighedsreglerne.

Opfølgningen på alle henstillingerne og de foranstaltninger, der kræves som resultat af revisionerne, skal afsluttes før afslutningen af programmerne.

ESF

I 2000 gennemførte Kommissionen 52 kontrolbesøg for at kontrollere anvendelsen af ESF-bevillingerne. Det mindre fald i antallet af kontrolbesøg i forhold til 1999 kan forklares ved flytningen i juli 2000 af Finanskontrollens (GD AUDIT) efterfølgende kontrolfunktioner til GD EMPL og de heraf følgende personalerokeringer.

Programmet for kontrolbesøgene i 2000 blev derfor revideret i oktober 2000 for at tage hensyn til disse ændringer.

Det årlige kontrolprogram, der var udarbejdet af GD EMPL, blev tilsendt medlemsstaterne og derefter drøftet med de nationale tilsynsmyndigheder under de forskellige koordineringsmøder for at maksimere programmets effekt.

Ved de finansielle revisioner blev der lagt særlig vægt på kontrollen af interventioner med et ESF-bidrag på over 10 mio. €.

Revisionerne af kontrol- og attesteringsystemet fokuserede på mekanismerne for afslutningen af interventionerne vedrørende programmeringsperioden 1994-1999 og anvendelsen af forordning nr. 2064/97.

En stor del af den kontrol, der vil blive gennemført i 2001, vil også vedrøre ovennævnte to emner, og resultaterne af denne kontrol vil således supplere oplysningerne fra kontrollen i 2000. På baggrund af medlemsstaternes foranstaltninger på dette område vil der blive lagt særlig vægt på evalueringen af pålideligheden af de erklæringer, der kræves i henhold til artikel 8 i forordning nr. 2064/97.

De væsentligste problemer, der blev afdækket under kontrolbesøgene, vedrørte:

- udgiftsopgørelsernes pålidelighed (især forkert anvendelse af støtteberettigelsesreglerne og periodiseringsprincippet, manglende regnskabsbilag og ”oppustning” af udgifter)
- manglende synlighed og offentlighed omkring de af ESF medfinansierede interventioner
- visse initiativtageres manglende overholdelse af de gældende udbuds- og konkurrencebestemmelser
- dobbeltstøtte og overlapninger med interventioner, der finansieres af andre europæiske programmer.

Flere af disse kontrolbesøg har medført, at de pågældende medlemsstater har foretaget finansielle korrektioner, og at Kommissionen har anvendt artikel 24 i forordning nr. 4253/88 som ændret ved forordning nr. 2082/93.

EUGFL-Udviklingssektionen

Der blev gennemført 22 kontrolbesøg i 2000 for at kontrollere anvendelsen af de EUGFL-U-bevillinger, der forvaltes af medlemsstaterne. Hovedformålene med besøgene var dels at evaluere de anvendte forvaltnings- og kontrolsystemer (bl.a. på grundlag af forordning (EØF) nr. 2064/97), dels at kontrollere finansierings- og regnskabsrapporternes og den faktiske gennemførelses overensstemmelse med fællesskabsreglerne, støttebeslutningerne og de til EUGFL, Udviklingssektionen, anmeldte udgifter. Kontrolbesøgene blev tilrettelagt på en sådan måde, at de kontrollerede regioner og forvaltninger udgjorde et så repræsentativt udsnit som muligt. Da det var sidste år i programmeringsperioden, blev der fokuseret på de programmer, hvis regionale forvaltningssystemer enten ikke var blevet kontrolleret, eller var blevet ændret.

Der blev afdækket visse typer uregelmæssigheder såvel i mange af medlemsstaterne som ved mange af foranstaltningerne. Uregelmæssighederne bestod bl.a. i manglende overholdelse af fællesskabsreglerne for offentlige indkøb, ydelse af støtte til udgifter, der ikke var støtteberettigede (på grund af deres art eller betalingsdato), meget forsinkede betalinger til støttemodtagerne, manglende offentlighed og information om Fællesskabets medfinansieringer, utilstrækkelige foranstaltninger og forkert anvendelse af omregningssatser. De berørte forvaltninger blev underrettet om svaghederne og manglerne i betalingssystemerne. Efter afdækningen af disse problemer blev udgiftsopgørelserne nedjusteret, og Fællesskabets medfinansiering blev om fornødent reduceret.

Foranstaltninger, der forvaltes direkte af Kommissionen (pilotprojekter i henhold til artikel 8), blev genstand for særlig opmærksomhed, og der blev foretaget forholdsvis mange kontroller. Som et resultat af disse kontroller traf Kommissionen en række beslutninger om tilbagesøgning af midler udbetalt til EUGFL-Udviklingssektionens pilotprojekter.

FIUF

Kommissionen gennemførte i løbet af 2000 en række kontrolbesøg på stedet i Tyskland, Portugal, Grækenland og Østrig for at kontrollere FIUF-projekter. Kontrollen vedrørte primært projekter inden for akvakultur, forarbejdning og modernisering af fiskerfartøjer samt de gennemførte undersøgelser. Kontrollen i Østrig omfattede også afslutningen af programmet for 1995-1999 under mål nr. 5a-fiskeri.

Følgende forhold blev undersøgt under kontrolbesøgene:

- overensstemmelsen mellem de anvendte administrative eller organisatoriske procedurer og de procedurer, der var fastlagt i medlemsstaternes kontrolsystemer
- bogføring og gennemførelse af projekterne
- overholdelse af forordninger og procedurer ved projektgennemførelsen
- udvælgelsesprocedure og gennemførelsesgrad
- forskriftsmæssighed af de kompetente myndigheders kontrol på stedet.

Kontrol foretaget af OLAF (Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig)

I 2000 påbegyndte OLAF 33 nye undersøgelser af svig eller mistanke om svig og gennemførte 15 kontrolbesøg med henblik på at kontrollere strukturindsatsen.

Ni af disse kontrolbesøg skete med hjemmel i forordningen (EF nr. 2185/96¹⁵) om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder, mens to af kontrolbesøgene havde hjemmel i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 4253/88 som ændret ved forordning nr. 2082/93.

¹⁵

Rådets forordning nr. 2185/96 af 11. november 1996, EFT L 292, s. 2

Fire af kontrolbesøgene blev foretaget for at yde bistand til de retslige myndigheder i forbindelse med undersøgelser, der var indledt i de foregående år, og som havde ført til retssager (forordning (EF) nr. 1073/99).

Det skal her bemærkes, at OLAF ud over de operationelle undersøgelser og koordineringen af disse på fællesskabsplan yder enhver nødvendig hjælp for at fremme koordineringen af de undersøgelser, der er iværksat af de kompetente nationale myndigheder, såvel de administrative som de retslige myndigheder.

Næsten halvdelen af kontrolbesøgene vedrørte tidligere påbegyndte undersøgelser, mens den resterende del vedrørte nye undersøgelser.

Undersøgelserne omfattede hele strukturfondsområdet med en overvægt af ESF-sager efterfulgt af EFRU-sager.

Undersøgelserne afdækkede en stribe dokumentforfalskninger, overfaktureringer, ikke-støtteberettigede udgifter osv.

For 2000 underrettede medlemsstaterne i medfør af forordning (EF) nr. 1681/94 endvidere Kommissionen om ca. 1 217 tilfælde af uregelmæssigheder eller svig omfattende et beløb på i alt ca. 114,2 mio. € (mod ca. 120,6 mio. € i 1999).

Det fremgår, at der i forhold til de tidligere år er et stigende antal uregelmæssigheder, der bliver anmeldt, men at der endnu skal gøres en stor indsats, før medlemsstaterne har opfyldt alle deres lovmæssige forpligtelser. Det skal dog bemærkes, at de involverede beløb er blevet mindre trods stigningen i antallet af sager.

Endvidere er der i 2000 sket væsentlige fremskridt hvad angår anvendelsen af ovennævnte forordnings artikel 5, hvorefter medlemsstaterne i hvert enkelt tilfælde skal meddele Kommissionen, hvorledes de har behandlet de afdækkede uregelmæssigheder. Der findes dog endnu eksempler på indberettede tilfælde, som der ikke er fulgt op på, selv om fristerne for afslutningen af de pågældende programmer er udløbet.

I henhold til artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88 som ændret ved forordning (EØF) nr. 2082/93 kan Kommissionen indlede en procedure med henblik på at nedsætte, suspendere eller ophæve støtten fra fondene. I sådanne tilfælde skal Kommissionen vurdere grovheden af alle sådanne uregelmæssigheder, før den træffer afgørelse på grundlag af nævnte forordning.

Disse sager kan for det første vedrøre dårlig finansforvaltning. I 2000 påbegyndte Kommissionen undersøgelser af sådanne sager.

Endvidere suspendede Kommissionen støtten fra fondene i forbindelse med sager vedrørende tilsidesættelse af anden fællesskabslovgivning som f.eks. bestemmelserne om miljøbeskyttelse og offentlige indkøb. Et eksempel herpå er suspensionen af Samhørighedsfondens udbetalinger til et jernbaneprojekt, fordi dette ikke havde været genstand for en vurdering af virkningerne på miljøet i henhold til direktiv 85/337/EØF.

KAPITEL 4: DIALOG/INFORMATION

4.1. EUROPA-PARLAMENTET

Dialogen med Europa-Parlamentet foregår først og fremmest under møder med Parlamentets sektorudvalg, især Udvalget om Regionalpolitik, Transport og Turisme. Dette udvalg afgav flere initiativbetænkninger, som blev vedtaget på plenarmøder, om:

- udkastet til retningslinjer for et EF-initiativ vedrørende den økonomiske og sociale revitalisering af kriseramte byer og bydele med henblik på at fremme en bæredygtig byudvikling (URBAN II)
- udkastet til retningslinjer for et EF-initiativ vedrørende transeuropæisk samarbejde, der skal fremme en harmonisk og afbalanceret udvikling inden for det europæiske territorium (INTERREG III)
- den tiende årsberetning for strukturfondene (1998)
- årsrapporten for Samhørighedsfonden for 1998
- regionerne i EU's yderste periferi
- udvidelsen og strukturpolitikken
- udkastet til retningslinjer for de nyskabende EFRU-aktioner.

Siden Michel Barniers udnævnelse som kommissionsmedlem med ansvar for regionalpolitikken har han regelmæssigt og personligt underrettet Europa-Parlamentet om udviklingen i de regionalpolitiske sager.

Således har Michel Barnier på tre møder (27. januar, 22. maj og 11. september 2000) fremlagt sit arbejdsprogram, gjort status over programmeringen under mål nr. 1, zoneinddelingen under mål nr. 2 og budgetgennemførelsen, redegjort for INTERREG III- og URBAN-initiativerne samt iværksættelsen af det strukturpolitiske førtiltrædelsesinstrument, fremlagt retningslinjerne for de nyskabende aktioner og redegjort for arbejdet med den anden rapport om den økonomiske og sociale samhørighed.

Flere gange i årets løb hastebehandlede Europa-Parlamentet de forskellige naturkatastrofer, nogle af medlemsstaterne var blevet ramt af. Den 25. oktober 2000 fandt en bred debat om klimaændringerne sted.

Forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen styres især af den nye adfærdskodeks for gennemførelsen af strukturpolitikken, der blev underskrevet den 6. maj 1999 af formændene for de to institutioner. I løbet af 2000 fremsendte Kommissionen medlemsstaternes planer (programudkast) samt programmeringsdokumenterne vedrørende programmeringsperioden 2000-2006 til Europa-Parlamentet.

Der var også meget tæt kontakt mellem ESF og Europa-Parlamentet, især Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender. ESF forelagde Parlamentet udkastet til retningslinjer for de nyskabende aktioner, og ESF vil tage hensyn til Parlamentets udtalelse herom. ESF mødtes også med medlemmer af Udvalget om Sociale Anliggender i den uformelle arbejdsgruppe nedsat af Parlamentet og ESF. I dette forum blev flere aspekter af ESF-programmeringens forløb berørt.

Hvad angår udvikling af landdistrikter vedrørte drøftelserne med Europa-Parlamentet især LEADER+-programmet. Parlamentets Udvalg om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter udarbejdede en betænkning indeholdende ændringsforslag. Betænkningen blev vedtaget under plenarmødet i februar 2000. Europa-Kommissionen tog delvis hensyn til Parlamentets udtalelse i den endelige udgave af de retningslinjer, den tilstillede medlemsstaterne med henblik på gennemførelse af dette EF-initiativ. Endvidere stillede parlamentsmedlemmerne Kommissionen 69 skriftlige forespørgsler og fire mundtlige forespørgsler vedrørende udvikling af landdistrikter.

4.2. STRUKTURFONDSKOMITÉER OG -UDVALG

Komitéen for Udvikling og Omstilling i Regionerne (KUOR), der fungerer både som forvaltningskomité og som rådgivende komité i henhold til artikel 48 i Rådets forordning nr. 1260/1999 af 21. juni 1999, holdt 11 møder i 2000.

Som *forvaltningskomité* udtalte KUOR sig positivt om EF-initiativerne INTERREG og URBAN og om retningslinjerne for de nyskabende EFRU-aktioner for perioden 2000-2006. Endvidere påbegyndte KUOR behandlingen af programmet for det tværregionale samarbejde INTERREG III C.

Som *rådgivende komité* udtalte KUOR sig om afgrænsningen af mål nr. 2-områderne, enhedsprogrammeringsdokumenterne (EPD'erne) og EF-støtterammerne (EFSR'erne).

KUOR godkendte tillige forordningerne om:

- anvendelsen af euroen ved gennemførelsen af strukturfondsbudgetterne
- de informations- og reklameaktiviteter, medlemsstaterne skal gennemføre om strukturfondsinterventionerne
- støtteberettigelsen af udgifterne til de af strukturfondene medfinansierede operationer
- proceduren for iværksættelsen af de finansielle korrektioner og retningslinjerne for beregningen heraf
- systemerne for forvaltning og kontrol af strukturfondsstøtten.

Komitéen var positiv over for både integreringen af ligestillingspolitikken i strukturfondsprogrammerne og –projekterne og finansieringen gennem INTERREG III af det europæiske net for regionale og lokale analyser (ORATE) samt retningslinjerne for dette net for perioden 2001-2006.

Endelig påbegyndte KUOR behandlingen af den rolle, Komitéen for Fysisk Planlægning skal have, og af spørgsmålet om oprettelse af en ekspertgruppe for lokal-, regional- og byudvikling.

ESF-udvalget holdt fire møder i 2000. Her afgav medlemmerne af ESF-udvalget bl.a. udtalelser om de EFSR'er/EPD'er, der vedrørte Socialfonden. I den forbindelse redegjorde nogle af udvalgets regeringsrepræsentanter for den nye ESF-programmering (hensyntagen til Socialfondens prioritering og den nye beskæftigelsesstrategi samt sammenhængen med de nationale handlingsplaner). ESF-udvalgets medlemmer blev ligeledes hørt om de forskellige typer foranstaltninger, der kan finansieres som teknisk bistand, og afgav udtalelse dels om Kommissionens udkast til retningslinjer for de forskellige former for nyskabende aktioner (som derefter blev tilsendt Europa-Parlamentet), dels om udkastene til finansielle forordninger om forvaltningen og kontrollen af strukturfondene og de finansielle korrektioner i henhold til artikel 39 i forordning nr. 1260/1999.

ESF-udvalget drøftede endvidere programmet for sociale aktioner for 2000, forbindelserne mellem ESF og arbejdsanvisningerne samt udvidelsen (bl.a. forberedelsen af ansøgerlandene til den europæiske beskæftigelsesstrategi og ESF).

Følgende temaer blev behandlet: lige muligheder i den nye programmering, efter- og videreuddannelse, lokal kapital med socialt sigte samt dialogen mellem arbejdsmarkedets parter i henhold til ESF-forordningens artikel 6.

ESF-udvalget fik forelagt Revisionsrettens rapport samt konklusionerne af ESF-evalueringerne. Udvalgsmedlemmerne blev i årets løb endvidere orienteret om den generelle udvikling i beskæftigelsesstrategien, strategiens forskellige aspekter og dens følger for Socialfonden.

Forvaltningskomitéen for Landbrugsstrukturer og Udvikling af Landdistrikterne (STAR-komitéen) afholdt 15 møder i 2000. Komitéen fungerede som forvaltningskomité efter fremgangsmåden i artikel 47, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/99, i følgende spørgsmål:

- a) positiv udtalelse om Kommissionens forordning (EF) nr. 2075/2000 af 29. september 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 1750/1999 om gennemførelsesbestemmelser til forordningen om støtte fra EUGFL til udvikling af landdistrikterne. Forordningen fastlægger støtteberettigelsesbetingelserne for visse foranstaltninger, der finansieres af EUGFL-Udviklingssektionen og –Garantisektionen, bl.a. hvad angår støtten til bedrifter med en meget ringe økonomisk størrelse. Forordningen udvider anvendelsen af forordning (EF) nr. 1685/2000 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 til at omfatte visse foranstaltninger finansieret af EUGFL-Garantisektionen under mål nr. 2
- b) positiv udtalelse om retningslinjerne for EF-initiativet LEADER+, der blev afgivet den 22.02.00.

Komitéen fungerede som rådgivende komité efter fremgangsmåden i artikel 47, stk. 2, ved behandlingen af følgende spørgsmål:

- a) opstillingen af listen over områder, der kan modtage mål nr. 2-støtte. Komitéen afgav udtalelse ti gange om forskellige forslag til lister
- b) vægten af landbrugsstrukturstøtten og støtten til udvikling af landdistrikter i Kommissionens udkast til beslutninger om EF-støtterammer og om de tilsvarende oplysninger i enhedsprogrammeringsdokumenterne for mål nr. 1- og nr. 2-regionerne. Komitéen afgav 26 udtalelser.
- c) de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i artikel 53, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1685/00 om retningslinjerne for anvendelsen af finansielle korrektioner i forbindelse med strukturfondsinterventionerne samt Kommissionens forordning om gennemførelsesbestemmelserne vedrørende systemerne for forvaltning og kontrol af strukturfondsstøtten samt indholdet af de regnskabsoplysninger, medlemsstaterne skal give Kommissionen adgang til med henblik på kontrollen af strukturfondsregnskaberne.

Komitéen for Fiskeri og Akvakultur afgav positiv udtalelse

- a) om "fiskeridelen" af mål nr. 1-EFSR'erne og -EPD'erne
- b) om listen over mål nr. 2-områder
- c) om "fiskeri"-EPD'erne uden for mål nr. 1
- d) om de forskellige typer foranstaltninger under den tekniske bistand i henhold til artikel 23 i generelle strukturfondsforordning
- e) om udkastet til retningslinjer for de forskellige typer nyskabende aktioner i henhold til artikel 22 i den generelle strukturfondsforordning
- f) om en kommissionsforordning om de nærmere regler og betingelser for de foranstaltninger, der er fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 (FIUF-forordningen).

4.3. DIALOG MED DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

Kommissionen fulgte fortsat nøje arbejdet i ØSU. På det regionalpolitiske område afgav ØSU to udtalelser om årsrapporten for 1998 for Samhørighedsfonden og om den tiende årsberetning for strukturfondene. ØSU behandlede ligeledes dels de ugunstigt stillede øregioner, som de afgav udtalelse om, dels EIB's rolle.

Hvad angår den fælles landbrugspolitik fandt Det Økonomiske og Sociale Udvalg i sin udtalelse af 12. juli 2000 om den tiende årsberetning for strukturfondene 1998, at rapportens oplysninger dels om samordningen med den fælles landbrugspolitik, dels om konkurrencepolitikken og markedernes gennemsigtighed, ikke er fyldestgørende, idet de ikke klart viser, om EF-direktiverne følges og efterleves. ØSU noterede sig forenklingen af den af Kommissionen foreslåede specifikke EUGFL-forordning, som nu især vedrører indsatsområderne. Udvalget fremhævede i sin udtalelse om "kvinderne i landdistrikterne og den bæredygtige udvikling" kvindernes særlige problemer i landdistrikterne og pointerede, at det er vigtigt, at kvinder danner foreninger eller arbejdsgrupper for at løse problemerne.

Regionsudvalget (RU) vedtog flere udkast til udtalelser om GD REGIO's kompetence. Især skal nævnes udtalelsen om udkastet til meddelelse fra Kommissionen til medlemsstaterne om "regionerne i den nye økonomi – retningslinjer for de nyskabende EFRU-aktioner", som RU var blevet hørt om. De øvrige udtalelser vedrørte bl.a. problemerne i regionerne i den yderste periferi, informationssamfundet og regionaludviklingen.

Kommissionsmedlem Michel Barnier deltog i et plenarmøde i RU den 13. april 2000 om "regionernes rolle, regionalpolitikens gennemførelse og fremtid samt regeringskonferencen".

Generaldirektør Crauser gjorde på et RU-møde den 28. juni 2000 rede for "retningslinjerne for udvidelsen af regionalpolitikken til at omfatte ansøgerlandene" og deltog ligeledes i en konference afholdt den 27. og 28. november 2000 af RU og Generalitat Valenciana om et nyt europæisk regionalpolitisk koncept.

Inden for landbrug og udvikling af landdistrikter udtrykte RU glæde over den højere gennemførelsesgrad for EUGFL-programmerne. I en anden udtalelse om "adgangen til landdistrikterne" tilskyndede RU til at anvende strukturfondene til at udvikle infrastrukturer og anbefalede, at der blev gjort en indsats for at fremme landbrugets multifunktionalitet. Hvad angår landdistrikternes konkurrenceevne fremhævede RU de udviklingsmuligheder, strukturfondene kunne tilbyde. Med hensyn til EF-initiativet LEADER+ (2000-2006) fandt RU, at den samlede plan skulle være både effektiv og nyskabende, og at den første del af planen: "regionale og lokale strategier for udvikling af landdistrikter" skulle tildeles de fleste midler.

På fiskeriområdet vedtog Det Økonomiske og Sociale Udvalg en udtalelse om "2002 – Den fælles fiskeripolitik og fiskeriets situation i EU".

4.4. ARBEJDSMARKEDETS PARTER

Dialogen omkring regionaludvikling med arbejdsmarkedets parter og de økonomiske interesseorganisationer fortsatte, og det årlige møde, der er fastsat i artikel 8 i forordning nr. 1260/99, fandt sted den 16. februar 2000. De to vigtigste punkter på dagsordenen var: "programmeringssituationen for de tre mål" og "EF-initiativerne 2000-2006".

- Efter at Kommissionens tjenestegrene havde redegjort for situationen, var de fleste parter og organisationer enige om, at høringen af dem havde fungeret bedre end i den foregående programmeringsperiode. De syntes dog, at mål nr. 1-høringerne var foregået mere systematisk end mål nr. 2-høringerne. Endvidere fremgik det, at arbejdsmarkedets parter har vanskeligt ved at få del i bevillingerne til teknisk bistand.
- Partnerskabet fungerede heller ikke lige godt i alle regioner, uanset hvilke mål der var tale om. "Partnerskabskulturen" er således endnu ikke helt indarbejdet i medlemsstaterne.
- Også andre spørgsmål blev rejst under mødet, som f.eks. vanskelighederne ved at forvalte EUGFL-Garantisektionen i mål nr. 2-områderne, idet dette instrument ikke er en strukturfond, retningslinjerne for fordeling af resultatreserven samt overvågningsudvalgenes funktion.

- De tre pågældende GD'er redegjorde for indholdet af de nye EF-initiativer. Der blev stillet spørgsmål bl.a. om udvælgelseskriterierne for byerne under URBAN-initiativet, de udviklede EQUAL-procedurer og støtteberettigelsen af de ydre grænseområder under INTERREG III.

Konklusionen var, at man ønskede flere møder med Kommissionen end det ene årlige møde, f.eks. møder, hvor der skulle fokuseres på bestemte emner: det strukturpolitiske førtiltrædelsesinstrument, ESDP, mål nr. 2 osv. Man ville overveje hyppigere møder fra 2001 efter vedtagelsen af programmerne for den nye programmeringsperiode.

Hvad angår menneskelige ressourcer spiller arbejdsmarkedets parter en rolle på nationalt eller regionalt plan i forbindelse med gennemførelsen af aktioner vedrørende beskæftigelsesegnethed og tilpasningsevne eller i forbindelse med specifikke EF-initiativer, men derudover har de europæiske arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer udviklet nyskabende foranstaltninger til at fremme nye holdninger og identificere eksempler på god praksis med hensyn til social dialog. I flere sektorer, herunder handelssektoren, den grafiske sektor og jernbanesektoren, er interessante projekter, der kan benyttes som input til aktiviteterne i de sektoropdelte dialogudvalg, blevet afsluttet. Projektet i jernbanesektoren vedrørte således indførelsen af nye teknologier hos de franske, belgiske, spanske og italienske jernbaneselskaber. Rapporten viste, at det enkelte jernbaneselskabs uddannelsessystemer ikke kunne analyseres, uden at der først blev foretaget en analyse af arbejdstilrettelæggelsen og systemerne for integrering af arbejdstagerne i disse selskaber. Også karakteren af de sociale relationer i organisationen er med til at påvirke uddannelsessystemerne.

Den Rådgivende Komité for Udviklingen af Landdistrikter, der blev oprettet ved Kommissionens afgørelse 98/235/EF om de rådgivende komitéer inden for landbruget, holdt to møder i 2000, nemlig den 17. maj og den 15. november. På begge møder blev der udvekslet oplysninger og synspunkter mellem Kommissionens tjenestegrene og repræsentanterne for EU's brancheorganisationer om, hvor langt man var nået med vedtagelsen af udviklingsplanerne for landdistrikterne og SAPARD-planerne. Den 17. november diskuteredes også gennemførelsen af artikel 3 og 4 i Rådets forordning nr. 1259/99 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte, ligesom Kommissionens tjenestegrene orienterede komitéen om forløbet af mål nr. 1- og nr. 2-programmeringen.

Angående gennemførelsen af udviklingsplanerne for landdistrikterne udtrykte medlemmer af komitéen under begge møder bekymring over, at partnerskabsånden trods den store vægt, Kommissionen lægger på partnerskabet, ikke er kommet så tydeligt til udtryk i gennemførelsesfasen. En del af medlemmerne fandt, at partnerskabskonceptet og den praktiske gennemførelse af partnerskabet varierede fra medlemsstat til medlemsstat, og at medlemsstaternes resultater på dette område undertiden var utilfredsstillende.

Af andre spørgsmål, der blev rejst under mødet den 15. november, kan nævnes budgetproblemer som følge af en sen iværksættelse af programmerne og spørgsmålet om tidshorisonten for LEADER+-projekter, som man fandt var meget kort.

På mødet den 17. maj blev der også udvekslet synspunkter om LEADER+.

Den Rådgivende Komité for Fiskeri- og Akvakultur, som består af repræsentanter for fiskerierhvervet mm., drøftede flere gange de forskellige kommissionsforordninger til gennemførelse af forordning (EF) nr. 2792 (FIUF-forordningen).

4.5. INFORMATION / REKLAMEAKTIVITETER

Blandt de vigtigste publikationer i 2000 kan nævnes vejledningen om strukturfondene, Samhørighedsfonden og det strukturpolitiske førtiltrædelsesinstrument ("Strukturpolitisk indsats 2000-2006 – kommentarer og forordninger") samt vejledningen om Fællesskabets statsstøttebestemmelser. Også andre dokumenter om specifikke regionalpolitiske emner blev offentliggjort som f.eks. vejledningen vedrørende lokale og regionale pagter 2000-2006, den endelige rapport om den nyskabende aktion TERRA, en undersøgelse om bycheckene, en vejledning om *Business Innovation Centres (BIC)* samt seks undersøgelser om henholdsvis: perspektiverne for den fysiske planlægning i forbindelse med udvidelsen, Den Økonomiske og Monetære Unions virkninger på samhørigheden, beskæftigelsesinitiativerne i Det Forenede Kongerige, lige muligheder i strukturfondene, lokaludvikling samt strategisk og bæredygtig forvaltning af vandressourcer.

Blandt de øvrige publikationer fra 2000 kan nævnes brochurerne om større projekter i bjergregioner samt en oversigt over URBAN-projekter.

Der blev også udgivet "*INFOREGIO*"-datablade, som sammenfatter de generelle retningslinjer for anvendelsen af strukturfondene under mål nr. 1, nr. 2 og nr. 3 samt et resumé af årsberetningen for strukturfondene for 1998. Udgivelsen af nyhedsbrevet "*INFOREGIO NEWS*" fortsatte ligeledes.

I 2000 blev kvartalsbladet *Panorama* lanceret for at give de lokale og regionale aktører mulighed for at komme til orde og fortælle om deres praktiske erfaringer.

INFOREGIO's websted samt hjemmesiderne vedrørende regionalpolitikken på EUROPA-serveren blev opdateret meget regelmæssigt. Således blev alle de gennemførelsesforordninger for strukturfondene, der blev vedtaget i årets løb, løbende lagt ud på Internettet. Af andre publikationer, der blev lagt ud på nettet, kan nævnes databladene om de bestemmelser, der gælder for medlemsstaternes informations- og reklameaktiviteter, forordningen om anvendelsen af euroen på strukturfondsområdet, forordningen om udgifters støtteberettigelse samt retningslinjerne for INTERREG III og URBAN II.

Der blev endvidere etableret en database med resuméer af de nye EFRU-støttede programmer for perioden 2000-2006. Databasen indeholder oplysninger om særlig vellykkede projekter ("*success stories*") og blev løbende opdateret.

Hvad angår oplysninger om Kommissionens arrangementer blev referaterne af tre hovedbegivenheder i år 2000, nemlig: konferencen om "ansvarsfordelingen i den decentrale strukturfondsforvaltning" i juni 2000, konferencen om "evaluering af strukturfondsinterventionerne" i september og konferencen om "informationssamfundet og samhørigheden" i december, også lagt ud på Internettet.

Endelig blev et nyt redaktionskoncept lanceret i år 2000, idet der tilstræbes et mere sammenhængende og struktureret informations- og medievalg (papir og Internet).

Man blev enige om, at der skulle være fem typer informationsprodukter: regionalpolitiske nyheder og afgørelser, oversigter over projekter fordelt på lande, på temaer og på områdetyper samt forskellige informationsprodukter som kort, kataloger osv.

Med hensyn til ESF er der lagt stor vægt på information og reklameaktiviteter i forbindelse med lanceringen af de nye programmer for at sikre gennemsigtighed og gøre ESF's image ensartet i alle medlemsstaterne. Dette er gjort ved hjælp af et lille, men skræddersyet, publikationsprogram omfattende bl.a. en folder med generelle oplysninger om ESF og dennes nye betydning som det vigtigste finansielle instrument i forbindelse med den europæiske beskæftigelsesstrategi. Endvidere er der oprettet et nyt ESF-specifikt websted (<http://europa.eu.int/esf>) indeholdende en lang række nyttige oplysninger. Webstedet vil blive opdateret regelmæssigt. Der blev også udsendt pressemeddelelser om vedtagelsen af mål nr. 3-programmer samt datablade om ESF i medlemsstaterne både til den akkrediterede presse i Bruxelles og, via Kommissionens kontorer, til pressen i medlemsstaterne. De nye programmer fik bred dækning i den nationale, regionale og lokale presse, men dækningen varierede fra medlemsstat til medlemsstat.

I henhold til forordning nr. 1159/2000 afholdt Kommissionen i april 2000 i Waterloo (Belgien) det syvende møde i det uformelle netværk af informationsmedarbejdere, der beskæftiger sig med ESF, for at støtte dem i deres PR-indsats for ESF. I den forbindelse blev en undersøgelse iværksat med henblik på at udarbejde retningslinjer for medlemsstaternes evaluering af deres egne aktiviteter inden for information og reklameaktiviteter. Disse retningslinjer vil foreligge i begyndelsen af 2001.

Endvidere blev udvidelsesprocessen støttet gennem offentliggørelsen af en "kort ESF-vejledning til brug for fremtidige medlemsstater" samt oprettelsen af et uformelt netværk for informationsmedarbejdere, der beskæftiger sig med ESF i de ti PHARE-lande, og som løbende vil blive underrettet om de vigtigste ESF-begivenheder i EU.

Kommissionen fortsatte med at give oplysninger om udviklingen af landdistrikter på sit websted, på tryk (i form af brochurer, datablade og Kommissionens nyhedsbrev) og under seminarer, konferencer, besøg og møder. En særlig hjemmeside om udvikling af landdistrikter på GD Landbrugs websted blev forberedt og forventes at være operationel i februar 2001. I juni 2000 blev 100 Bruxelles-baserede regionale kontorer ved en uformel briefing orienteret om udviklingen af landdistrikter. En brochure med titlen "Women active in rural development – assuring the future of rural Europe" blev offentliggjort i august 2000. I november blev der i Washington afholdt en konference om "The Role of Agriculture in Rural Development", som var arrangeret af Den Franske Ambassade og Europa-Kommissionens Delegation i Washington i fællesskab. Konferencen havde 150 deltagere (landbrugere og landbrugerrepræsentanter, kongresmedarbejdere, administrativt personale, ambassader osv.).

Det Europæiske LEADER-overvågningscenter (ELO) spillede i 2000 fortsat en væsentlig informationsformidlende rolle i det europæiske netværk for udvikling af landdistrikter. ELO offentliggjorde ni numre af "Info LEADER" omfattende en bred vifte af emner som f.eks. de forskellige programmer for udvikling af landdistrikter, der gennemføres i medlemsstaterne, samt fremme af ligestillingsdimensionen i strukturfondsprogrammer og -projekter.

ELO's anden publikation, "LEADER Magazine", der udkommer tre gange om året, dækkede (gen)befolkningen af landdistrikter, merværdi skabt af LEADER II samt samlende temaer: den integrerede lokale og regionale udvikling. To af disse temaer var "merværdi skabt af LEADER II" og "den lokale og regionale integrerede udvikling". Der blev også offentliggjort en metodevejledning i 2000.

I 1999 udgav ELO de første fem artikler om innovation i landdistrikterne, som fokuserede på udviklingen af en lokal og regional strategi. I 2000 udkom de sidste fire artikler om henholdsvis social, miljømæssig, økonomisk og global konkurrenceevne med henblik på at starte en debat blandt de europæiske aktører i landdistrikterne, som søger en ny form for lokal og regional konkurrenceevne baseret på høringer og samarbejde.

I 2000 afholdt ELO også mange seminarer og workshops i medlemsstaterne om generelle emner som f.eks. integrering af LEADER i politikkerne for landdistrikter, forbedring af mulighederne for kvinder og unge, udviklingsmuligheder for håndværks- og servicesektorerne i landdistrikter samt andre mere specifikke regionale emner.

Yderligere oplysninger kan findes på seks sprog på webadressen: <http://www.rural-europe.aeidl.be>.

FIUF-aktiviteterne i 2000 var koncentreret om formidling af oplysninger især til de medier, der har specialiseret sig i fiskerispørgsmål, samt opdatering af kommunikationsinstrumenter og af materiale om den fælles fiskeripolitik.

I forbindelse med den internationale messe "European Seafood" om forarbejdning og afsætning af fiskeri- og akvakulturprodukter, blev der afholdt et seminar for virksomhederne om informationen omkring og handelen med fiskeriprodukter i EU.

FINANSIELLE BILAG

Bilag 1: Finansiell gennemførelse i 2000 fordelt på prioriterede mål

Bilag 2: Finansiell gennemførelse af den tekniske bistand i 2000

Bilag 3: Budgetgennemførelse

Bilag 1: Finansiell gennemførelse i 2000 fordelt på prioriterede mål

MÅL NR. 1						
						mio. €
		EFRU	ESF	EUGFL	FIUF	I alt
AT	Støtte (1)	173,82	55,01	41,35	0,83	271,00
	Forpligtelser (2)	24,37	7,71	5,80	0,12	38,00
	Betalinger	12,17	3,85	2,89	0,06	18,97
	% (2)/(1)	14%	14%	14%	14%	14%
BE	Støtte (1)	409,79	191,90	41,57	1,74	645,00
	Forpligtelser (2)	82,56	20,15	4,09	0,21	107,01
	Betalinger	28,69	13,43	2,91	0,12	45,15
	% (2)/(1)	20%	11%	10%	12%	17%
DE	Støtte (1)	11.295,54	5.863,94	3.442,25	0,00	20.601,72
	Forpligtelser (2)	1.398,31	189,87	309,39	16,35	1.913,92
	Betalinger	424,63	93,01	152,30	7,37	677,31
	% (2)/(1)	12%	3%	9%	-	9%
ES	Støtte (1)	23.732,13	8.843,50	3.532,03	0,00	36.107,66
	Forpligtelser (2)	1.220,07	0,00	0,00	212,70	1.432,77
	Betalinger	0,00	0,00	0,00	105,32	105,32
	% (2)/(1)	5%	0%	0%	-	4%
FI	Støtte (1)	471,03	272,97	197,15	6,85	948,00
	Forpligtelser (2)	76,40	39,81	15,81	0,98	133,00
	Betalinger	32,97	19,11	13,78	0,48	66,34
	% (2)/(1)	16%	15%	8%	14%	14%
FR	Støtte (1)	2.289,56	938,62	675,95	40,78	3.944,91
	Forpligtelser (2)	273,68	150,77	72,25	3,45	500,15
	Betalinger	91,37	45,11	33,21	1,68	171,37
	% (2)/(1)	12%	16%	11%	8%	13%
GR	Støtte (1)	12.851,66	3.936,99	2.241,60		19.030,26
	Forpligtelser (2)					
	Betalinger					
	% (2)/(1)					
IE	Støtte (1)	1.812,31	1.016,49	169,40	67,80	3.066,00
	Forpligtelser (2)	407,67	201,86	32,45	2,02	644,00
	Betalinger	126,86	67,12	11,86	2,02	207,86
	% (2)/(1)	22%	20%	19%	3%	21%
IT	Støtte (1)	12.399,40	4.902,70	2.982,63	164,32	19.639,05
	Forpligtelser (2)	1.987,09	490,34	380,82	38,57	2.896,82
	Betalinger	863,19	226,11	194,42	20,01	1.303,73
	% (2)/(1)	16%	12%	13%	23%	15%
NL	Støtte (1)	76,66	33,34	10,00	6,00	126,00

Bilag 1: Finansiell gennemførelse i 2000 fordelt på prioriterede mål

MÅL NR. 1						
						mio. €
		EFRU	ESF	EUGFL	FIUF	I alt
	Forpligtelser (2)	18,15	1,65	1,70	1,50	23,00
	Betalinger	5,37	1,65	0,70	0,42	8,14
	% (2)/(1)	24%	5%	17%	25%	18%
PT	Støtte (1)	12.413,55	4.415,34	2.117,35	54,38	19.000,69
	Forpligtelser (2)	2.117,29	693,86	354,91	36,33	3.202,38
	Betalinger	867,29	305,93	148,21	15,24	1.336,68
	% (2)/(1)	17%	16%	17%	67%	17%
SE	Støtte (1)	465,74	158,74	111,76	11,77	748,00
	Forpligtelser (2)	65,33	22,27	15,67	1,65	104,93
	Betalinger	32,60	11,11	7,82	0,82	52,36
	% (2)/(1)	14%	14%	14%	14%	14%
UK	Støtte (1)	3.780,47	1.830,36	355,82	89,36	6.050,00
	Forpligtelser (2)	504,63	239,96	46,40	10,63	801,61
	Betalinger	229,39	108,53	19,45	4,23	361,59
	% (2)/(1)	13%	13%	13%	12%	13%
IE/UK*	Støtte (1)	293,010	189,70	44,83	3,46	531,00
	Forpligtelser (2)					
	Betalinger					
	% (2)/(1)					
I ALT	Støtte (1)	82.464,66	31.839,58	15.963,68	447,28	130.715,23
	Forpligtelser (2)	8.175,55	2.058,26	1.239,28	324,49	11.797,58
	Betalinger	2.714,52	894,95	587,57	157,77	4.354,81
	% (2)/(1)	10%	6%	8%	73%	9%

* Tværregionalt samarbejdsprogram "PEACE"

Bilag 1: Finansiell gennemførelse i 2000 fordelt på prioriterede mål						
MÅL NR. 2						
mio. €						
		EFRU	ESF	EUGFL	FIUF	I alt
DK	Støtte (1)	134,15	54,85	0,00	0,00	189,00
	Forpligtelser (2)	23,21	7,79	0,00	0,00	31,00
	Betalinger	9,39	3,84	0,00	0,00	13,23
	% (2)/(1)	17%	14%			16%
FI	Støtte (1)	396,83	110,17	0,00	0,00	507,00
	Forpligtelser (2)	60,54	15,46	0,00	0,00	76,00
	Betalinger	27,46	7,71	0,00	0,00	35,17
	% (2)/(1)	15%	14%			15%
SE	Støtte (1)	373,30	49,70	0,00	0,00	423,00
	Forpligtelser (2)	59,85	0,00	0,00	0,00	59,85
	Betalinger	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
	% (2)/(1)	16%	0%			14%
I ALT	Støtte (1)	904,28	214,72	0,00	0,00	1.119,00
	Forpligtelser (2)	143,60	23,25	0,00	0,00	166,85
	Betalinger	36,85	11,55	0,00	0,00	48,40
	% (2)/(1)	16%	11%			15%

Bilag 1: Finansiell gennemførelse i 2000 fordelt på prioriterede mål			
MÅL NR. 3			
mio. €			
		ESF	I alt
AT	Støtte (1)	548,18	548,18
	Forpligtelser (2)	76,94	76,94
	Betalinger	38,37	38,37
	% (2)/(1)	14%	14%
BE	Støtte (1)	765,17	765,17
	Forpligtelser (2)	107,39	107,39
	Betalinger	40,40	40,40
	% (2)/(1)	14%	14%
DE	Støtte (1)	4.756,13	4.756,13
	Forpligtelser (2)	667,52	667,52
	Betalinger	332,93	332,93
	% (2)/(1)	14%	14%
DK	Støtte (1)	378,95	378,95
	Forpligtelser (2)	53,19	53,19
	Betalinger	13,26	13,26
	% (2)/(1)	14%	14%
ES	Støtte (1)	884,02	884,02
	Forpligtelser (2)	124,07	124,07
	Betalinger	33,71	33,71
	% (2)/(1)	14%	14%
FI	Støtte (1)	418,41	418,41
	Forpligtelser (2)	58,72	58,72
	Betalinger	14,74	14,74
	% (2)/(1)	14%	14%
FR	Støtte (1)	9.427,12	9427,12
	Forpligtelser (2)	661,54	661,54
	Betalinger	329,95	329,95
	% (2)/(1)	7%	7%
IT	Støtte (1)	7.538,90	7.538,90
	Forpligtelser (2)	545,55	545,55
	Betalinger	207,99	207,99
	% (2)/(1)	7%	7%
LU	Støtte (1)	39,45	39,45
	Forpligtelser (2)	5,54	5,54
	Betalinger	2,76	2,76
	% (2)/(1)	14%	14%
NL	Støtte (1)	1.750,45	1.750,45
	Forpligtelser (2)	245,67	245,67

Bilag 1: Finansiell gennemførelse i 2000 fordelt på prioriterede mål			
MÅL NR. 3			
			mio. €
		ESF	I alt
	Betalinger	61,27	61,27
	% (2)/(1)	14%	14%
SE	Støtte (1)	747,52	747,52
	Forpligtelser (2)	104,91	104,91
	Betalinger	26,16	26,16
	% (2)/(1)	14%	14%
UK	Støtte (1)	4.742,63	4.742,63
	Forpligtelser (2)	665,62	665,62
	Betalinger	331,98	331,98
	% (2)/(1)	14%	14%
I ALT	Støtte (1)	31.996,94	31.996,94
	Forpligtelser (2)	3.316,67	3.316,67
	Betalinger	1.433,53	1.433,53
	% (2)/(1)	10%	10%

BILAG 2

Forpligtelser vedrørende EFRU's tekniske bistand i 2000

(artikel 23 i Rådets forordning nr. 1260/1999)

TYPE FORANSTALTNING	Indgåede forpligtelser (i €)
A. Undersøgelser, herunder generelle undersøgelser af fondenes indsats	
1. Rapport om den økonomiske og sociale samhørighed	544.837
2. Støtte til Eurostat	100.012
3. Andre undersøgelser	204.372
I ALT	849.221
B. Indsats i form af teknisk bistand samt udvekslinger af erfaringer og information rettet mod partnerne, de endelige støttemodtagere og den brede offentlighed	
1. Rammeaftaler for informations- og kommunikationsopgaverne	3.500.000
2. Publikationer fra Publikationskontoret og andre publikationer	1.528.569
3. Seminarer, konferencer, kollokvier og stande	1.691.182
4. Produktion af audiovisuelt og salgsfremmende materiale	67.705
5. Tilskud: deltagelse i finansieringen af undersøgelser, arrangementer, netværk, kurser i interventionsreglerne gennemført sammen med medlemsstaterne osv.	71.518
6. Kontrakt med kontorerne for teknisk bistand, bl.a. med henblik på forvaltning af nyskabende aktioner	1.399.480
7. Anden teknisk og administrativ bistand: rammeaftaler og anden knowhow i forbindelse med fondens aktioner	419.432
8. Udarbejdelse af kort	146.328
I ALT	8.824.214
C. Etablering, drift og indbyrdes sammenkobling af edb-styrede forvaltnings-, overvågnings- og evalueringssystemer	
1. Udvikling og vedligeholdelse af edb-programmer	536.713
2. Installering af og drifts- og vedligeholdelsesomkostninger for det udstyr (hardware og software), der er nødvendigt for at gennemføre aktiviteterne	581.835

3. Teknisk bistand til den daglige drift af systemerne samt brugeruddannelse og –assistance	1.016.180
I ALT	2.134.728
D. Forbedring af evalueringsmetoderne og udveksling af oplysninger om praksis på dette område	
1. Tematiske evalueringer	0
2. Forhåndsevalueringer og opstilling af metoder	146.165
3. Evalueringer som led i en præstationsaftale indgået med EIB	200.000
I ALT	346.165
I ALT	12.154.328 €

BILAG 2

Forpligtelser vedrørende ESF's tekniske bistand i 2000

(artikel 23 i Rådets forordning nr. 1260/1999)

TYPE FORANSTALTNING	Indgåede forpligtelser (i €)
A. Undersøgelser, herunder generelle undersøgelser af fondenes indsats	123.842
B. Indsats i form af teknisk bistand samt udvekslinger af erfaringer og information rettet mod partnerne, de endelige støttemodtagere og den brede offentlighed	882.552
C. Eksternt personale	
a) Udlånte nationale eksperter	2.616.905
b) Vikarer	970.237
c) Hjelpeansatte	2.181.831
I ALT	5.768.973
D. Andre udgifter	
a) Tjenesterejser	1.039.500
b) Møder	88.200
c) Evaluering	11.000
d) Diverse udgifter	214.088
I ALT	1.352.788
E. Direkte infrastrukturer (udgifter til edb-drift)	977.650
F. Information og publikationer	304.953
I ALT	9.410.758 €

BILAG 2

Forpligtelser vedrørende FIUF's tekniske bistand i 2000

(artikel 23 i Rådets forordning nr. 1260/1999)

TYPE FORANSTALTNINGER	Indgåede forpligtelser (i €)
A. Undersøgelser, herunder generelle undersøgelser af fondenes indsats	
1. Undersøgelse af kvindernes rolle i fiskerisektoren	97.070
2. Tillæg til de regionale socioøkonomiske undersøgelser inden for fiskeriet	17.100
I ALT	114.170
B. Indsats i form af teknisk bistand samt udvekslinger af erfaringer og information rettet mod partnerne, de endelige støttemodtagere og den brede offentlighed	
1. Publikationer	10.000
3. Forum for producentorganisationer	265.000
4. Diverse konferencer og møder	58.850
I ALT	333.850
C. Etablering, drift og indbyrdes sammenkobling af edb-styrede forvaltnings-, overvågnings- og evalueringssystemer	
1. Udarbejdelse og ajourføring af kartoteket for fiskerflåden	345.528
I ALT	345.528
D. Forbedring af evalueringsmetoderne og udveksling af oplysninger om praksis på dette område	
I ALT	0
I ALT	793.548

BILAG 3**BUDGETGENNEMFØRELSE****I/ Udnyttelse af forpligtelsesbevillinger:**

(i mio. €)

	EFRU	ESF	EUGFL	FIUF	Udnyttede bevillinger	Udnyttelses- grad
Mål nr. 1	8.176	2.058	1.239	325	11.797	56,8 %
Mål nr. 2	144	23	-	-	167	4,6 %
Mål nr. 3	-	3.317	-	-	3.317	94,6 %
FIUF uden for mål nr. 1	-	-	-	143	143	88,5 %
EFI ¹	0	0	0	-	0	0 %
NA og TB ²	12	9	0	1	22	13,9 %
I ALT	8.331	5.408	1.239	468	15.446	51,8 %
Udnyttel- sesgrad pr. fond	49,7 %	55,5 %	42,6 %	82,5 %	51,8 %	

¹ EFI: EF-initiativer² NA og TB: Nyskabende aktioner og teknisk bistand

II/ Udnyttelse af betalingsbevillinger:

(i mio. €)

	EFRU	ESF	EUGFL	FIUF	Udnyttede bevillinger	Udnyttelses- grad
Mål nr. 1	2.715	895	588	158	4.355	53,7 %
Mål nr. 2	37	12	-	-	48	7,2 %
Mål nr. 3	-	1.434	-	-	1.434	97,2 %
FIUF uden for mål nr. 1	-	-	-	60	60	100 %
EFI	0	0	0	-	0	0 %
NA og TB	4	6	0	0	10	25,5 %
I ALT	2.755	2.346	588	218	5.907	55,8 %
Udnyttel- sesgrad pr. fond	46,1 %	69,8 %	57,9 %	99,7 %	55,8 %	